

Antiphonariũ ꝺm morem ſancte Romane eccleſie/cõpletũ: ꝓtinẽs oñicale: ſanctuariũ: cõe: ⁊ hymnariũ: ⁊ q̃dã officia noua: Impreſſum Venetijs cũ priuilegio. Cuius obtentu etiã impri/mit pſalmiſta: Graduale ꝺo iamdudum impreſ/ſum venale habetur. Que oĩa ſub pe/na: vt in gratia.

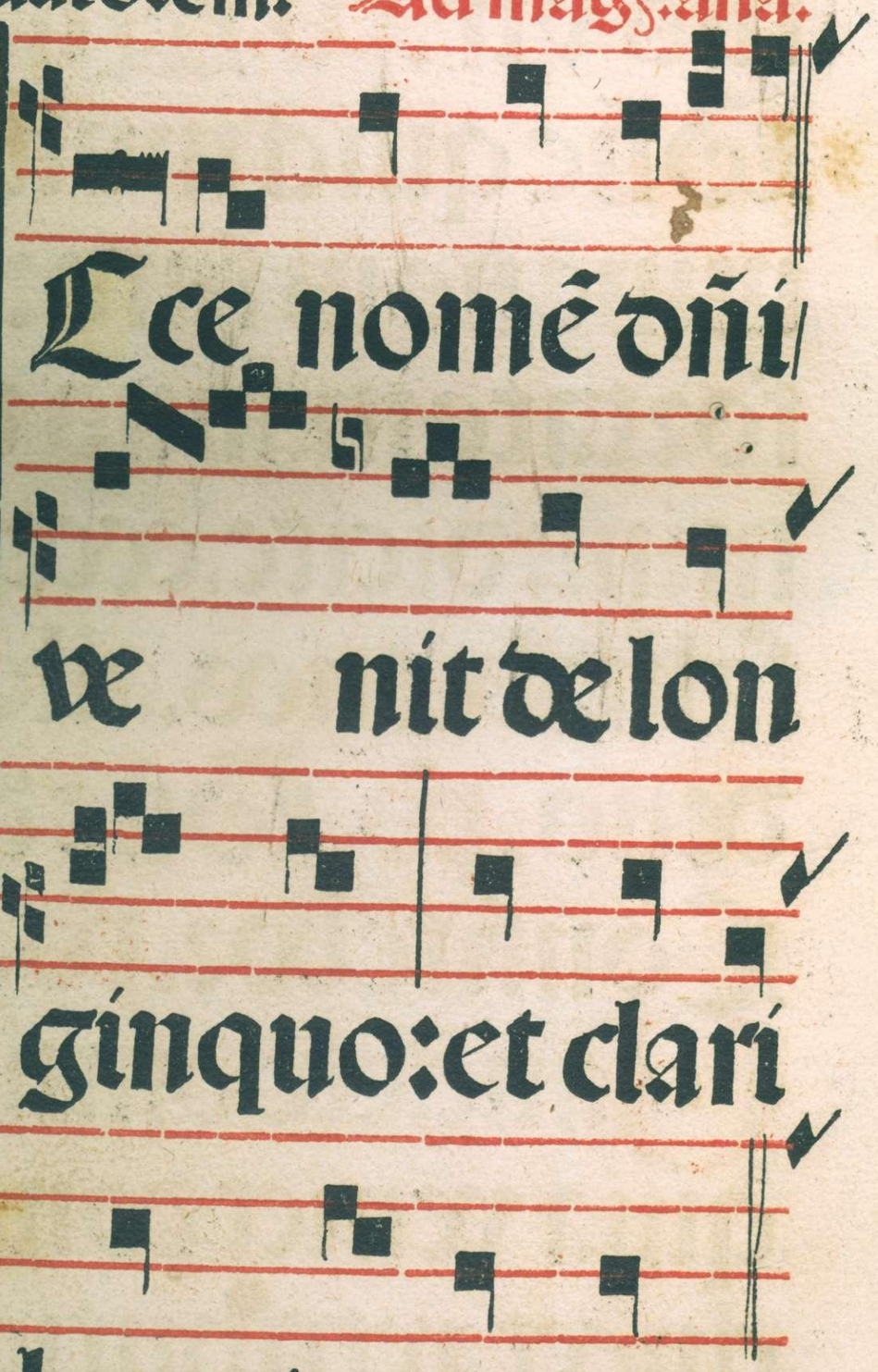

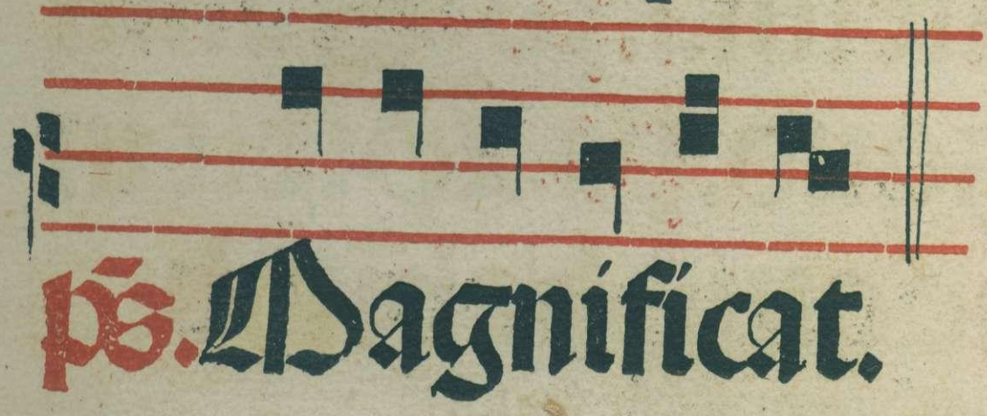
Correctum per fratrem Franciſcum de Brugis ordinis minorum de obſeruantia.

Ad honorem omnipotentis dei et beatissime virginis marie/incipit Antiphonariũ ꝺm consuetudinem Romane curie. In primo sabbato de aduentu ad vespas ℣.

Rorate celi desup/7 nubes pluant iustum. ℟. Aperiatur terra/7 germinet saluatorem. Ad magꝭ.ãa.

Ab isto die vsqz ad octauam epiphanie: et a dominica de passione vsqz ad octauam penthecostes/non fit cõmemoratio de apostolis: nec de beato francisco: neqz de pace: nec in festiuitatibus sancte crucis/angelorum/et festorum duplicium: nec infra octauam eorum.

In dñica prima de aduẽtu ad matutinum inuitat.

Regem venturum dominũ. Ue/nite adoremus. ps. Uenite. In p̃mo noct. añ. Ueniet ecce rex ex/celsus/cuz potestate magna: ad sal uandas gentes. alleluia. ps. Beatus vir. ps. Quare fremuerũt. ps. Dñe quid multiplicati. ps. Do/mine ne in furore tuo. Añ. Con fortate manus dissolutas/ & confortamini: dicite. ecce deus nr̃ veniet/ et saluabit nos. alleluia. ps. Domine deus. ps. Dñe dominꝰ noster. ps. Confitebor. ps. In dño cõfi. Añ. Gaudete omnes & letamini. ecce quia veniet dominus vltionis: ad ducet retributionem: ipse veniet & saluabit nos. alleluia. ps. Saluũ me fac. ps. Usqzquo. ps. Dixit in sipiens. ps. Dñe quis habitabit.

℣. Ex syon/species decoris eius. ℟. Deus noster/manifeste veniet. ℟.j.

Spíciens a longe/ ecce vídeo dẽ í
potẽtiã veniẽtẽ et nebu lã totã
terrã te gẽtẽ. J te ob uiã e/
i tꝛoi cíte. Nũcia nobis si tu es
ípse. Qui regnatur⁹ es
i ꝓpulo ísrael.

℣. Quíqꝫ

terrigene ⁊ fi lij hominũ/si mul in

vnũ/di ues et pauper. ℣ te. ℟.

Qui re gis israel intẽde: qui de/

ducis velut ouem io seph. Nũci.

℟. Tollite portas p̃ncipes vestras/

et eleuamini porte eternales: et

intro i bit. Qui. ℣. Glia pr̃i

Postea repetit ℟. Aspi ciens.

⁊ fili o/⁊ spiri tui san cto. ℟. ij

IIII

Aspiciebã in visu noctis: et ecce in nubibus celi/filius hois veniebat: et datũ est ei regnũ/et honor. Et ois pplus/tribus/et lingue/seruient ei.

℣. Potestas eius/potestas eterna: que nõ auferet: et regnũ eius/qđ nõ corrũpet. Et. ℟. iij. Missus est gabriel angelus/ad mariã virginẽ/desponsatã ioseph. nuncians ei ỽbũ/et expauescit virgo de lumine. ne timeas maria: inuenisti gratiã/apud dñm. Ecce concipies et paries: et vocabit altissimi filius. ℣. Oabit ei dñs deus/sedẽ dauid patris eius: et regnabit in domo iacob/in eternũ. Ecce. In secũdo nocte. añia. Gaude et letare filia hierusalẽ: ecce rex tuus veniet tibi. syon/noli timere: qr cito veniet salus tua. ℘. Conserua. añ.

Rex nr adueniet xps: quẽ ioan/

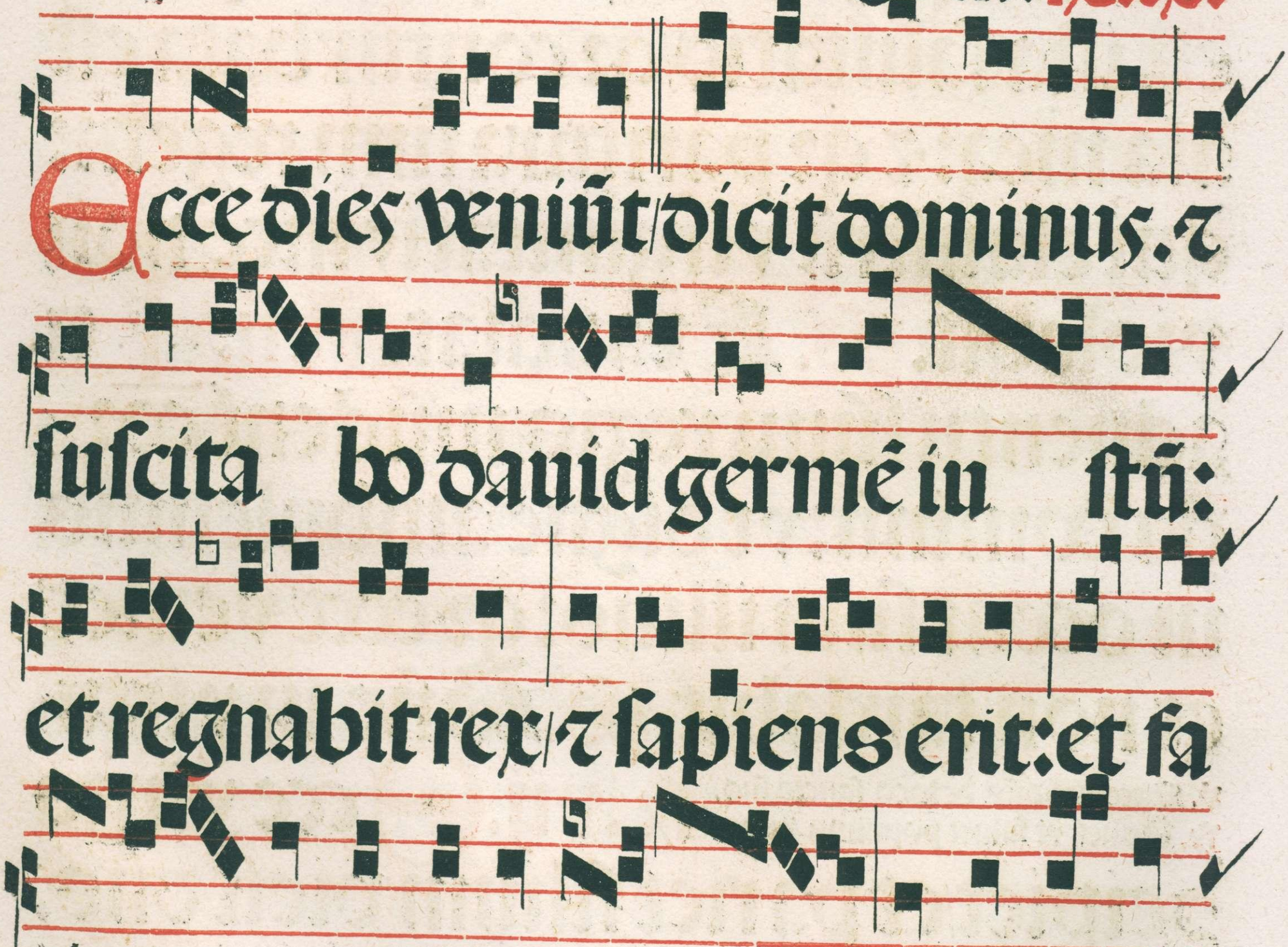
nes predicauit/ agnū esse venturū
p̄s. Exaudi. añ. Ecce venio cito:
et merces mea mecū est dicit dñs:
dare vnicuiq; / ſm opera sua. p̄s.
Miligam. ℣. Emitte agnum dñe/ dñatorem terre.
℟. De petra deserti/ ad montē filie syon. ℟. iiij.
Aue maria/ gr̄a plena/ dñs tecuz.
Spiritus scūs superueniet in te/ t
virtus altissimi obumbrabit tibi.
qđ eni ex te nascet scm̄: vocabit fi/
lius dei. ℣. Quomodo fiet istud/
qm̄ virū non cognosco. t respon/
dens angelus/ dixit ei. Spūs. ℟. v.
Saluatorē expectamus/ dñm ie
sum xp̄m. Qui reformabit corp⁹
hūilitatis nr̄e/ cōfiguratū corpori
claritatis sue. ℣. Sobrie/ et iuste/
et pie viuamus in hoc seculo: expe
ctantes beatam spem: t aduentum
glorie/ magni dei. ℟. vi. Obsecro
dñe: mitte quez missurus es. vide

afflictionez populi tui. Sicut locu
tus es/veni z libera nos. ℣. Qui re
gis israel intende: qui deducis ve
lut ouem ioseph. Sicut. In iij noct. añ.
Gabriel angelus locutus est ma
rie dicens. aue gr̃a plena/dñs tecũ/
bñdicta tu in mulieribus: et bñdi
ctus/fructus ventris tui. pz̃. Celi
enar. añ. Maria dixit. putas qualis
est ista salutatio/q2 conturbata est
aia mea: z q2 paritura sum regem:
qui claustrũ virginitatis mee/non
violabit. pz̃. Exaudiat. Añ. In
aduentu sũmi regis/mũdent cor/
da hominũ: vt digne ambulemus
in occursum illius: q2 ecce veniet/
et non tardabit. pz̃. Dñe in virtu.

℣. Egredier dñs/de loco sancto suo.
℟. Veniet/vt saluet populum suum.

℟. vij. Ecce virgo
cipiet/et pariet filium/dicit dñs.
Et vocabitur nomen eius: admi

rabilis/deus fortis. ℣. Super so
lium dauid/et super regnum eius
sedebit/in eternum. Et w. ℟. viij.
Audite verbum domini gentes:
et annunciate illud/in finibus ter
re. Et in insulis que procul sunt/
dicite: saluator noster veniet. ℣.
Annunciate/et auditum facite:
loquimini/et clamate. Et in. ℟. ix.

am in ter ra. Et hoc est nomen

qđ̄ vo cabū̄te uz: dñs in u/

stus noster. ℣. In diebus illis

saluabitur iu da: ⁊ israel ha/

bitabit cōfiden ter. Et hoc. ℣.

Gloria patri ⁊ filio ⁊ spi/

ri tu i san cto. Et hoc.

Nota q̄ a do/
minica p̄ma
de aduentu /
vsq̄ ad nati/
uitatem do/
mini: ⁊ a do/
minica septu

agesime/vsq̄ ad pascha: cantatur. ix. ℟. in dominicis diebus: quia non dicit mīi in festo nouem lectionum.

Te deū lau.
Ad laudes et per horas antiphona.

In illa die stillabũt mõtes dulce/
dine: ℣ colles fluẽt lac ℣ mel. allelu
ia. ps. Dñs regz. añ. Tocũda re
filia syon: exulta satis filia hieruſa
lez. alleluia. ps. Jubilate. añ. Ecce
dominus veniet: ℣ cẽs scti eius cũ
eo: ℣ erit in die illa lux magna. alle

luia. ℣. Dñs de⁹. añ. Omnes si/

tientes venite ad aquas. querite

dominũ dum inueniri potest. alle/

Añ.

luia. ℣. Ecce. Ecce veniet ꝓphe

ta magn⁹: & ipse renouabit hieru/

salē. alleluia. ℣. Laudate.

℣. Vox clamantis in deserto / parate viam domini. ℟. Rectas facite semitas eius.

Ad benedi. a fis.

Spiritus sanctus in te descendet

maria:ne timeas.habebis in vte

ro filium dei.alleluia. ps. Bñdict⁹

Ad primam antiphone laudum dicuntur ad primam/tertiam/sextam/r nonam/per ordinem: quarta antiphona pretermissa:et per hebdomadam similiter. Eodem modo fit de laudibus aliarum dominicarum/vsqz ad natiuitatem domini:nisi quando in feria occurrunt antiphone speciales.ps. Deus deus meus respice. cum rel.vt in psalmista. R.bre.

Obriste fili dei viui/Diserere no

bis. v. Qui venturus es/in mun

dum.Diserere. v. Gloria patri

et filio/et spiritui sancto. Christe.

vExurge christe/adiuua nos. REt libera nos/propter nomen tuum. Et sic dicit quotidie vsqz ad natiuitatem domini.

Ad tertiam R.breue.

Ueni ad liberãdũ nos/Dñe deus virtutũ. ℣. Ostẽde faciẽ tuã/et sal/ui erimus. Dñe. ℣. Gloria patri et filio/et spiritui sãcto. Ueni.

℣. Timebũt gẽtes/nomẽ tuũ dñe. ℟. Et oẽs reges terre/gliã tuã. Ad. vj. ℟. b.

Ostende nobis dñe/Misericor/diam tuaz. ℣. Et salutare tuũ/da nobis. Miseri. Gloria. Ostende.

℣. Memẽto nri dñe/in bñplaci/to populi tui. ℟. Uisita nos/in sa/lutari tuo.

Ad. ix. ℟. breue. Sup te hierusalẽ/orie tur

dñs. ℣. Et gloria eius/in te vide/

bitur. Orietur. Gloria. Super.

℣. Dñe de⁹ virtutū/querte nos. ℟. Et ostēde faciē tuā/⁊ salui erim⁹. Ad vs. añ. In illa die. cū rel. de lau. ps. Dixit dñs. cū rel. psal. v. Rorate celi desup. ℟. Aperiat ter. Ad mgt añ.

Ne timeas maria: inuenisti gra/

tiam apud dominū. ecce ꝯcipies/⁊

paries filium. alleluia. ps. Dagt.

Feria. ij. inuitatorium. Regem venturum do. vt supra. Et dicitur per totum aduentum in ferialibus diebus/vsq; ad feriam quartam quatuor temporum.
Item hymni/versiculi/⁊ ℟ia breuia: per totum aduentum dicuntur per ordinem sicut in dominica prima de aduentu: nisi quando occurrit festum.
Item antiphone nocturnales: laudum: ⁊ vesperorum: in hac feria/⁊ in omnibus alijs dicuntur de psalmista/vsq; ad vigiliam natiuitatis domini. exceptis laudi. que habent antiphonas speciales. ℣. Ex syon: species decoris eius. ℟. Deus noster manifeste ve. ℟. j.

Suscipe verbuz virgo maria: qđ

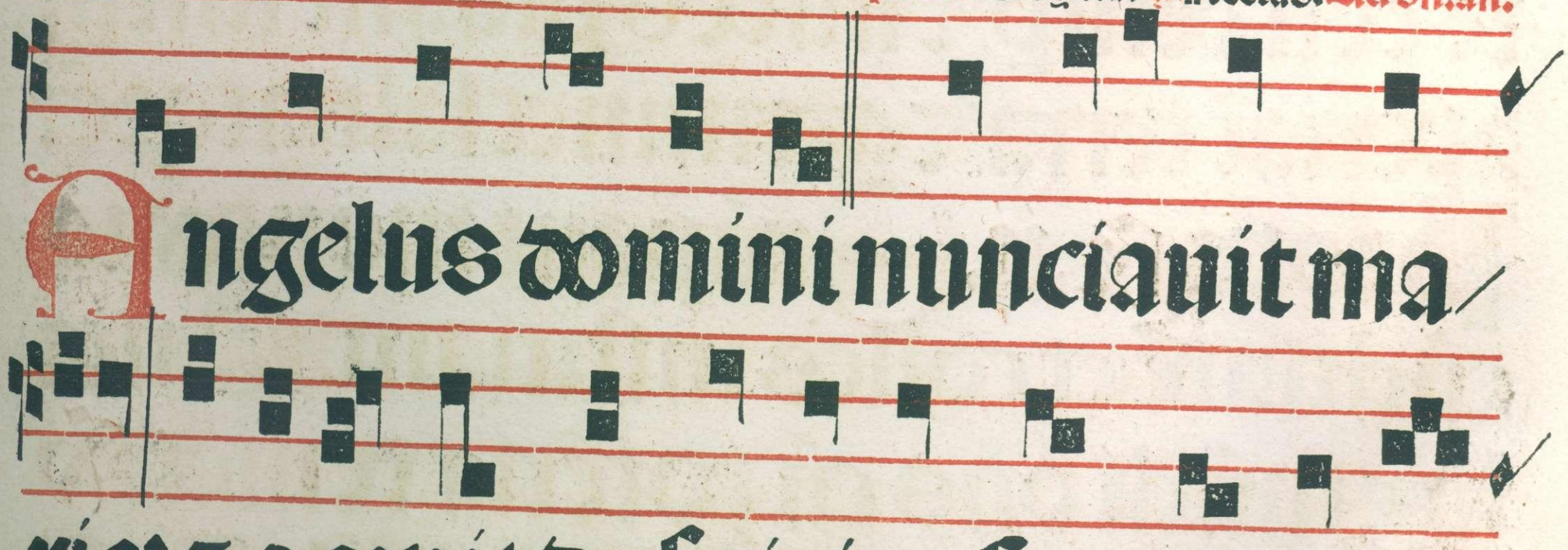
tibi a dño p angelū trāsmissuz est.

ꝯcipies ⁊ paries deū pariter ⁊ ho/

minē. Vt bñdicta dicaris iter cēs

mulieres. ℣. Paries quidē filiū/ & virginitatis nō patieris detrimentū. efficieris grauida: & eris mater semp intacta. Ant. ℟. ij. Letent celi et exultet terra: iubilate montes laudes: q2 dñs nr̄ veniet. Et pauperū suoz miserebit̄. ℣. Oriet̄ in diebus eius: iustitia & habūdātia pacis. Et. ℟. iij. Alieni non transibūt p hierīm amplius. Nā in illa die stillabūt montes dulcedinē: & colles fluēt lac & mel: dicit dñs. ℣. Deus a libano veniet. & sāctus de monte vmbroso et ꝯdēnoso. Nā.

Ad laudes asi. Miserere mei. cū rel. asi. & psal. vt i psal. ℣. Voz cla. ℟. Rectas. Ad bñi. asi.

Angelus dñi nunciauit ma/

rie: & ꝯcepit de spiritu sancto. alle/

Ad primã añ. In illa die. ps. Deus in nomine. cum rel. vt habentur in psal. Item ad primã/tertiã/sextã/ et nonã dicunt ℟.bĩ.⁊ ℣.que habent in dñica precedenti. Ad vs. añ. Inclinauit. cũ rel. añ. ⁊ psal. de psal. v. Rorate ce. ℟. Apiat. Ad magf. añ.

luia. ps. Bñdictus.

Leua hierusalẽ oculos: ⁊ vide po

tentiã regis. ecce saluator venit sol

Feria. iij. v. Emit te agnuz dñe/do. ℟. De petra deser. ℟. i.

uere te a vinculo. ps. Magnifi.

Montes israel ramos vros expan

dite: ⁊ florete ⁊ fructus facite. Pro

pe est/vt veniat dies dñi. v. Rora

te celi desup/⁊ nubes pluant iustũ.

aperiat terra/⁊ germinet saluatorẽ.

Prope. ℟. ij. Erũpant montes iu

cũditatẽ/et colles iustitiam. Quia

lux mũdi dns cũ potẽtia veniet. v

De syon exibit lex: et verbũ dñi

X

de hierusalē. Quia.

Tertiū ℟iū incipiť a scdo ℟io hísto rie scz Aspiciebam. iiij. Et notandū/ ꝙ qñcunqz historia expleť in dñica: prima die hebdē/qua cantať de historia: incipiť a scdo ℟io. sequēti die/a relicto illius diei. ↄ ita ꝓ ordinē in circuitu. Qñ vero historia nō expleť in dñica sicut in ista/ qm̄ ℟ia que secūda ↄ tertia feria ponunť sunt de historia dñice: prima die hebdē qua cantať de eo: incipitur a primo relictoꝝ ℟ioꝝ/ↄ ita ꝓ ordinē vt dictū est: primo tm̄ ℟io semp ꝓ hebdaz preter-misso: etiam si contingat historiam infra hebdomadam primo poni. Ad benedi. aña.

Antequā̄ ꝙuenirēt/ inuēta est maria/ habēs in vtero/ de spiritu sācto. alleluia. ꝑs. Dñi. Ad mags aña. Querite dñm/ dū inueniri potest: inuocate euz/ dū prope est. alleluia. ꝑs. Magnificat.

℣ Feria. iiij. v. Egredieť dñs. Isti tres ℣siculi supradicto/ prescripto ordine dicunť/ feria quinta/ↄ sexta/ↄ sabbo. ↄ hic ordo ℣siculoꝝ seruať ꝓ hebdaz in officio feriali/ vsqz ad vigiliā nati. dñi. ↄ sic fit de alijs spālibus ℣si. qui certis tpibus plures repetunť. Ad bñs añ.

De syon exibit lex: et verbū dñi/

de hierusalē. alleluia. pō. Bñdict⁹.

Ad magʒ añā.

Ueniet fortior me post me: cuius

nō sum dign⁹ / soluere corrigiā cal

ciamēt oꝝ eius. pō. Magnifi.

Feria quita ad bene. añ.

Benedicta tu / in mulieribꝫ: et bñ

dictus / fruct⁹ vētris tui. pō. Bñdi.

Ad magʒ añā.

Expectabo dñm / saluatorē meū:

et p2estola bo2 eum/dñ ,ppe est. alle

Feria vj. ad bene. añia.

luia. ps. Dagt. Ecce veniet

de9 & homo de domo dauid: sedere

Ad mags añia.

in throno. alleluia. ps. Benedictus.

Ex egypto vocaui filiũ meũ: ve/

niet/vt saluet populũ suũ. ps Dgt

Sabbato ad benedi. añ

Syon/noli timere: ecce de9 tuus

veniet.alleluia. ℘. Bñdictus.

Ad vesp. ℣. Roza te. ℟. Aperiatur. Ad magꝫ añia.

Ueni dñe/visitare nos in pace: vt letemur coraz te/corde pfecto. ℘.

Dñica. ij. de aduētu ad matut. iuita.

Surgite vigilemus/ venite adorem⁹. Quia nescimus hora: qñ veniet dñs. ℘.

Venite. Hymni/añe nocturnales/psal. ⁊ Vsi. ⁊ ℟. bre. dñr sic in ꝑma dñica de aduētu. silr ⁊ in alijs duab⁹ dñicis de aduētu sequētib⁹ dñr. ℟. j

Hierusalē/cito veniet sal⁹ tua. q̄re merore consumeris. nūqd consiliarius non est tibi: qr inuenit te dolor. Saluabo te/ et liberabo te: noli timere. ℣. Ego enī/ sum dñs deus tuus/ scūs israel/ redēptor tu⁹. Sal. ℟. j. Ecce dñs veniet: ⁊ oēs sci ei⁹

cū eo. ⁊ erit in die illa/ lux magna. ⁊ exibūt de hierl'm/ sicut aq̄ mūda: ⁊ regnabit dñs in etern̄ū. Sup oēs gētes. ℣. Ecce dñs cū virtute ve niet: ⁊ regnū in manu eius/ ⁊ ptās/ ⁊ imperiū. Sup. ℟. iiij. Ciuitas hie/ rusalē/ noli flere: qm̄ doluit dñs sup te. Et auferet a te/ oēz tribulationē ℣. Ecce dñs i fortitudine veniet: et brachiū eius/ dñabit. Et. ℟. iiij. Ecce veniet dñs/ ptector nr̄/ scūs israel. Coronā regni habēs/ in capi te suo. ℣. Et dñabit/ a mari vsq; ad mare: ⁊ a flumine/ vsq; ad termi nos orbis terraz. Coronam. ℟. v. Sicut mr̄/ ⁊ solat filios suos/ ita cō solabor vs/ dicit dñs. ⁊ de hierl'm ciuitate quā elegi/ veniet vobis au xiliū. Et videbitis: ⁊ gaudebit cor vestrū. ℣. Cabo in syon salutē: et

in hierlm/gloziã meã. Et vi. ℟. vj.
Hierusalẽ/plãtabis vineã in mon
tibus tuis/ꝛ exultabis: q2 dies dñi
veniet. surge syon: quertere ad deũ
tuũ. gaude ꝛ letare iacob. Quia de
medio gẽtiũ/ saluator tuus veniet.
℣. Exulta satis filia syon: iubila
filia hierusalem. Quia de. ℟. vij.
Egredief dñs de samaria/ad poz
tam que respicit ad ozientem. ꝛ ve
niet in bethleem/ambulans super
aquas redemptionis iuda. Tunc
saluus erit omnis homo: quia ecce
veniet. ℣. Et preparabitur in mi
sericordia/ solium eius: et sedebit
super illud/ in veritate. Tunc sal.
℟. viij. Festina/ ne tardaueris do
mine. Et libera populum tuum.
℣. Veni domine/et noli tardare:
relaxa facinoza. Et libera po. ℟. ix.

Ecce dominus veni et cū ſplē
dore descē dēs: ⁊ vir
tus eiꝰ cū eo/ Visitare popu
lū ſu um in pace: ⁊ ꝓstitu et
sup e uz/ vi tā sempi ternāz ℣.
Ecce dominꝰ noster/cū virtu
te veni et. Vi. Glozi a pī
⁊ fili o/⁊ spiri tui san cto. Vi.

℟. Ecce ab austro venio ego dñs deus vester. Visitare ws in pace.
℣. Aspicia ws et crescere faciaz. multiplicabimini et firmabo pactũ meũ vobiscũ. Visi. ℟. Rex nr adueniet xps: Quẽ ioãnes p̃dicauit agnũ esse vẽtuz. ℣. Sup ipsũ ptinebũt reges os suũ: ipsum gentes deprecabunt. Quẽ. ℟. Montes israel ra. ix. Ad laudes añ.

Ecce in nubibus celi dominꝰ venit: cũ potestate magna. alleluia.

Añ.

ps. Dñs regn. Urbs fortitudinis nostre syon/saluator ponetur i ea

murus/et antemurale.aperite por/
tas: quia nobiscū deus.alleluia. ps
Aū.
Jubila. Ecce appare bit domi/
nus/t nō mētietur.si moraz fecerit
expecta eū:quia veniet t nō tarda
aū.
bit. alleluia. ps. Deus de⁹. On
tes t colles/cātabūt coraā deo laudē:
t omnia ligna siluarū plaudēt ma

nibus. quoniã veniet dñs domina

tor i regnũ eternũ. alleluia alleluia

℣. Bene. añ. Ecce dñs nr cũ vir

tute veniet: r illuminabit oculos

seruoꝝ suoꝝ. allelũia. ℣. Laudate

Ad bñ. añ. Ioãnes autẽ cũ audisset in vincu

lis opera xpi: mittẽs duos de discí

pulis suis ait illi: tu es qui vẽturus

es/an aliũ expectamus. ps. Bñdi.

Ad vespas añ. Ecce in nubib' cũ rel'. de laudi. ps. Dixit dñs. cum rel'. de psal. Ad magf. añia.

Tu es q vẽturus es/an aliũ expectamus. dicite ioãni que vidi stis. ad lumẽ redeũt ceci/mortui re surgũt/pauperes euãgelizant'. alle luia. ps. Magni. Feria .ij. ad bñ. añ.

O e celo veniet dñator dñs: ↄ in manu eius/honor ↄ imperiũ. ps. Benedi. Ad magf añia.

Ecce rex

veniet dominꝰ terre: & ipse auferet

iugũ captiuitatis nr̃e. ℣. Dagt. Feria iij. ad bñ. añ.

Sup te hierusalẽ orietur dñs: & glo

ria eius in te videbit. ℣. Bñdi. Ad magꝭ aña.

Uox clamãtis in deserto parate

viã dño: rectas facite semitas dei

nr̃i. ℣. Dagt. Feria iiij. ad bñ. añ.

Ecce mitto an

gelũ meũ: q ꝑparabit viã meã/ an/

Ad magꝫ añą.

te faciẽ tuã. ꝓ Bñdi. Syon reno

uaberis: & videbis iustũ tuũ: q vẽ

Feria .v. ad bñ. añ.

turus est in te. ꝓ. Magni. Tu

es qui venturus es dñe/ quẽ expe/

ctam⁹: vt saluũ facias populũ tuũ

Ad magꝫ añą.

ꝓ Bñdi. Qui post me venit/ ante

me factus est: cuius nõ sum dignus

Feria vj. ad bñdi. añia.

calciamẽta soluere. ps. Magnifi.

Dicite pusillanimes. ꝙ fortamini.

Ad mag añia.

ecce dñs de⁹ nr̃ veniet. ps. Bñdi.

Sab bato ad benedi. añia.

Cantate dño canticũ nouũ: laus

eius ab extremis terre. ps. Dgt.

Leuabit dñs signũ in nationib⁹:

ꝙ congregabit dispsos israel. ps. Bñ.

Ad vs̃ v. Ro-
rate. ℟
Apiat.
Ad ma
gnificat
aña.

Ante me nõ ẽ formatꝰ deus:
7 post me non e rit: quia mihi cur
uabitur omne genu/ 7 cõfitebitur
omnis lingua. ℣ Magnifi.

Domi-
ca. iij. in
uitato-
rium.

Oñe pstolamur aduentũ tuũ/ vt
cito venias. Et dissoluas iugũ ca
ptiuitatis nostre. ℣. Venite. ℟. i.
Ecce apparebit dñs sup nubẽ cã
didã. Et cũ eo sanctox milia: 7 ha
bebit in vestimẽto 7 in femore suo
scriptũ: rex regũ/ 7 dñs dominan-
tiũ. ℣. Apparebit i finẽ/ 7 nõ mẽ-
tietur. si morã fecerit/ expecta eũ: qr.

veniés veniet. Et. ℟. ij. Bethleeḗ
ciuitas dei sũmi/ex te exiet dñator
israel: ⁊ egressus eius a principi
pio dierũ eternitatis: ⁊ magnifica
bitur in medio vniuerse terre. Et
pax erit i terra nr̃a: dũ venerit. ℣.
Loquet pacẽ gentib9: ⁊ potestas
eius a mari vsq3 ad mare. Et ℟. iij.
Qui venturus est veniet/⁊ nõ tar
dabit. iam non erit timor in finib9
nr̃is. Quoniã ipse est saluator no
ster. ℣. Ponet oẽs iniquitates
nr̃as: ⁊ pjciet in pfundũ maris
oĩa peccata nr̃a. Qm̃. ℟. iiij. Egy
pte noli flere: qr dominator tu9 ve
niet tibi: ante cuius ꝓspectũ moue
bunt abyssi: Liberare ppl'm suuz
de manu potẽtie. ℣. Ecce veniet
dominus exercituum deus tuus:
in potestate magna. Libera. ℟. v.

Prope est vt veniat tẽpus eiꝰ: ⁊ dies eius non elongabunt. Dise rebit dñs iacob: et israel saluabit. ℣. Reuertere vgo isrl: reuertere ad ciuitates tuas. Dise. ℟. vj. Oe scẽdet dñs sicut pluuia in vellus. Oriet in diebꝰ eius/iustitia ⁊ abũ/dãtia pacis. ℣. Et adorabunt eũ oẽs reges terre: omnes gẽtes seruiẽt ei. Ori. ℟. vij. Ueni dñe/⁊ noli tardare/relaxa facinora plebi tue Et reuoca dispsos in terrã suã. ℣. Excita dñe potẽtiã tuã/⁊ veni: vt saluos facias nos. Et. ℟. viij. Ec/ce radix iesse ascendet in salutẽ populorum: ipm gẽtes deprecabunt. Et erit nomen eiꝰ glorioſum. ℣. Habit ei dominus deus/sedẽ dauid patris eius: ⁊ regnabit in do/mo iacob/in eternũ. Et erit. ℟. ix.

Docebit nos dominus vi as
su as:⁊ ambulabim⁹ in se mitis
e ius. ℣. Quia de syon exibit
lex:⁊ verbū domini de hieru sa
lē. ℣. Uenite/ascendam⁹ ad mon
tē dominī:⁊ ad domū dei ia cob.
℣. Quia. ℣. Gloria patri ⁊ filio. et

spiri tu i san cto. Quia. ℟.
Ante multũ tẽpus prophetauit ezechiel: vidi portã clausaz. ℣ ecce deus ante scla/ex ea ꝓcedebat/pro salute mũdi. Et itez erat clausa: ℣ demõstrãs virginẽ/qz post partuz permãsit virgo. ℣. Portã quã vidisti/dñs solus trãsibit per eã. Et.

℟. Erumpant montes. ix. Ad laudes et per horas antiphõa.

Veniet dñs/et nõ tardabit: ℣ illuminabit abscõdita tenebraz: ℣ manifestabit se ad cẽs gẽtes. alleluia. ꝑs. Dñs regẽ. añ. Hierusalez

gaudē gaudio magno/qz veniēti
bi saluatoz.alleluia. ps. Jubila. añ.

Oabo in syon salutē: t in hierusa
lē gloziā meā.alleluia. ps. Deus. añ.

Montes t cēs colles hūiliabunt:
t erūt prava in directa:et aspera in
vias planas.veni domine:et noli
tardare.alleluia. ps. Benedi. Añ.

Iuste ꝛ pie viuamus: expectãtes
beatã spez: ꝛ aduẽtũ dñi. ℘s Laud.

Ad
bñ.
añ.

Sup solium dauid/ ꝛ sup regnũ
eius/ sedebit in eternũ. alleluia. ℘s.

Ad vespas añ.
Veniet domin⁹
cum rel. ps. Di
xit dominus. cũ
reliquis de psal.
Ad magni. añ.

Bñdi. Beata es maria q̃
credidisti. perficientur in te: que di
cta sũt tibi a dño. alleluia. ℘s Dñs

Feria .ij. ad bñ. añ.

Dicit dominus. penitẽtiã agi/

te:appropinq̃bit eñ regnũ celoꝝ.

Ad magꝭ añ̃a.

alleluia. ps̃. Bñdi. Beatã me di/

cẽt oẽs generationes.qz ancillã hu

Fe. ria iij. ad bñ. añ̃.

milem respexit deus. ps̃. Dagt.

Consurge cõsurge.induere fortí

Ad magꝭ añ̃a.

tudinẽ/brachiũ dñi ps̃. Bñdcs.

Eleuare eleuare: cõsurge hieru

salez.solue vincla colli tuí/ captí

ria filia syon. ps. Dagt. Feria. iiij. ad bñdi. aña. Ponã

in syon salutẽ: t in hierusalem glo

riam meã. alleluia. ps. Bñdi. Ad mags aña. Po

nẽt oño gloriã: t laudẽ eius in in

sulis nũciabunt: quia ecce veniet:

et nõ tardabit. ps. Dagt. Feria v. ad bñdi. aña. Oõso

lamini ysolamini populemeus: di

cit deꝰ vester. ps Bñdi. Ad mags aña. etamini

cum hierusalē: ⁊ exultate in ea oēs

qui diligitis eā: i eternū. ℣. Dgt.

Feria vj. ad bene. añā.

Ecce dominus sicut fur ita in no/

cte veniet. ⁊ vos estote parati: quia

qua hora non putatis filius homi

nis veniet. ℣. Lñdi. Ad mags añā.

Hoc est te/

stimoniū qđ phibuit ioannes. qui

post me venit: ante me factꝰ est. ℘s.

Sabba to ad benedi. añ

Ant. Quomodo fiet istud ange

le de i: qa virꝫ ī ꝯcipiẽdo nõ ptuli.

audi maria virgo christi. spiritus

sanctus supueniet in te: ⁊ virtus al

tissimi obũbrabit tibi. ℘s. Bñdi.

Ad magꝫ añ.

Dabit ei dñs sedẽ dauid patris:

ei⁹: ⁊ regnabit in eternū. ℘. Ad ℘ḡt.

Añe ma/ iores Ad mag ña.

O sapientia/ q̄ ex ore altissimi p

distí: attingens a fine vsq; ad finé/

fortiter/ suauiter/ disponensq;

omnia: veni ad docēdū nos/ viam

prudentie. ℘ Ad ℘ḡt. Añ O ado

nay ⁊ dux domus israel/ qui moysi

in igne flām̄e rubi apparuisti: ⁊

e í in syna legē dedisti: veni ad redí
mēdū nos/in brachio extento. pz.
Dagt. añ. Oradix iesse/qui stas
in signū populoꝝ: supquē ctine/
būt reges os suum: quē gentes de
precabunt: veni ad liberādū nos:
iā noli tardare. pz. Dagt. añ. O cla
uis dauid ⁊ sceptrū dom⁹ israel/ q

aperis ⁊ nemo claudit: claudis ⁊
nemo aperit: veni ⁊ educ vinctuz
de domo carceris: sedentẽ in tene
bris ⁊ vmbra mortis. ℣. Dagt.
añ. O o riẽs splẽdor lucis eterne
⁊ sol iustitie: veni ⁊ illumina se/
dẽtes in tenebris ⁊ vmbra mortis.
℣. Dagt. añ. O rex gentiũ ⁊ de/

sideratus eaꝝ/ lapisq; angularis/

q facis vtraq; vnū/ veni salua hoīm

ne: quē de limo formasti. ℘s Dñe.

añ. O hemanuel/ rex ⁊ legifer nr̄/

expectatio gentium/ ⁊ saluator ea

rū: veni ad saluādū nos/ dñe deus

noster. ℘s. Dñe.

Iste septē añe suprapposite/ vltimo die ante vigiliā natiuitatis dñi complent. ita q; quolibet die preter dñicā/ vna illarū cāta tur ad magn̄. cum oīone de dñica: etiaz si quatuor tpa fuerint. Et si festū interuenerit/ post oīonē festi/ cantat cum oīone de dñica. Iste speciales añe laudū sequentiū cantant semper suis diebus añ vigi. natiui. dñi: ita tñ/ q; si natiuitas dñi venerit in dñica: aut scḋa vel tertia feria: oēs ille añe dicende sunt in prorima precedenti hebd̄a. hoc excepto/ q; ille que dicende essent in die qua occurrit festuz sc̄i thome: dicunt in alia hebd̄a precedenti/ tali die/ quali occurrerit festum sc̄i thome. Q̄ñcūq; vero alio die infra hebd̄am natiui. dñi venerit: añe laudū que dici nō poterūt in precedēti hebd̄a: diebus ꝑsimilibus dicunt. hoc addito/ q; si natiuitas dñi in sexta feria ve

nerit: ñie que cantande erunt scda feria/ qua occurrerit festũ scĩ thome anno illo: dicende sunt sine nota cũ suis psalmis tñ in scda feria precedẽtis hebdõe/ cõpleto officio nocturno sancte lucie/ qđ in dictam feriam anno illo transfert. Feria.ij. ad laudes ℣ per horas añia.

Ecce veniet dñs princeps reguz terre. bti q parati sũt occurrere illi. ps. Miserere. añ. Cũ venerit filiꝰ hoĩs: putas inueniet fidẽ sup terrã ps. Verba. añ. Ecce iã venit plenitudo tpis: in q misit deꝰ filiũ suũ in terris. ps. Deꝰ deꝰ. añ. Haurietis aq̃s in gaudio: de fontibus salvatoris. ps. Cõfitebor. añ. Egrediet dns de loco sctõ suo: veniet/ vt saluet pplm suũ. ps. Laudate. Ad benedict' añia.

Ad vesperas añia.
Inclinauit dominꝰ
cũ reliquis de psal.

lutare dei. ps. Benedictus.

Feria.iij.ad laudes
& per horas añia.

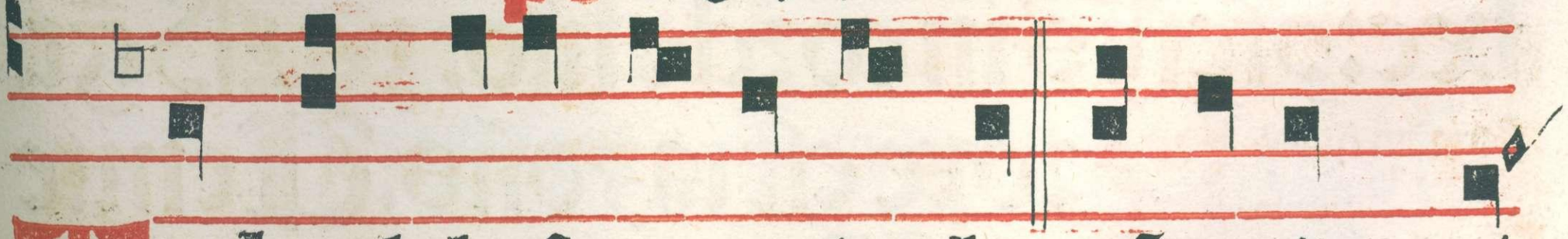
Rorate celi de super: & nubes pluant iustum. aperiatur terra: et germinet saluatorem. ps. Miserere.

Añ. Emitte agnum domine/ dominatorẽ terre. de petra deserti/ ad montem filie syon. ps. Judica me

añ. Ut cognoscamus domine in terra viam tuam/ in omnibus gentibus/ salutare tuũ. ps. Deus deus.

Añ. Oa mercedem domine sustinentibus te: vt prophete tui/ fideles inueniantur. ps. Ego dixi. añ.

Lex per moysen data est: gratia & veritas per iesum christum facta est. alleluia. ps. Laudate. Ad bñdi. añ.

Tu bethleẽ terra iuda/ nõ eris mi.

nima.ex te enī exiet dux: qui regat

populū meū israel. ℣. Bñdi.

Ad magſ añā.

Nolite timere: quinta enī die/ ve/

niet ad vos dñs noster. ℣. Dagt.

Hec añ. si festū sci thome nō venerit in dñica: semp in eodē festo cantaf/ hoc modo. Dicta oīone festi/ cantaf tota añā deinde ℣. Gloria patri. quo cōpleto/ iterū cantaf eadē añā parū altius. postea ℣. Sicut erat. & iterū tertio altius cantaf. deinde dī ℣. & oīo de dñica. Si vero in dñica venerit: qz festi celebratio transferf ad diē sequentez: predicta añā cantaf in dñica ad bñdi. loco alterius añe: scz Aue maria. que transferf ad magſ. eiusdē diei dñicc. Cantaf vero hoc modo. primo cantaf tota añ. deinde dī ps. Bñdictus. cū Gloria pri. postea iterū cātaf añ. parū altius. deinde Sicut erat. Et tertio iterū altiꝰ cātaf. Si vo pdictū festū venerit in ꝗtuor tpibꝰ/ cātaf pdicta añā sic pdictū est/ cū oīone ferie. Ad magſ. añ.

Maria autē ꝑseruabat oīa verba

hec: ꝑferēs in corde suo. ℣. Dagt.

Feria. iiij. ꝗtuor tēpor Inuitat.

Prope est iaz dñs. Venite

adorem⁹. ℣. Venite. Istud iuit. cātaf ꝗtidie ī ferialibꝰ diebus vsqz ad vig. nat. dñi. exclusive.

Olama in fortitudine/q ānūcias pacē in hierlm. Dic ciuitatib⁹ iu de⁊ habitatoribus syon. ecce deus nr quē expectabam⁹/ aduenier. ℣. Sup montē excelsū ascende tu q euāgelizas syon: exalta in fortitu dine wcē tuā. Dic. ℟. ij. Orietur stella ex iacob: ⁊ exurget homo de israel: ⁊ p⁹fringet omnes duces alie nigenarum. Et erit ois terra pos/ sessio eius. ℣. Et adorabunt eū omnes reges terre: oēs gentes ser uiēt ei. Et. ℟. iij. Modo veniet do minator dns. Et nomē ei⁹/ hema/ nuel wocabit. ℣. Orief ī dieb⁹ ei⁹ iustitia ⁊ habūdātia pacis. Et no.

Notādū q̄ ſxia ſupradicta. iiij. v. vj. ferie ac ſabbati/ cū añis de euāgelio ad bñ. sēp dñr in hebda. iiij. tēpor suis dieb⁹. Si vo festū scī thome ī aliq̄ dictar dierū occurrerit: ſxia diei illi⁹ dimittit cū añā ad bñ. Qd si. iiij. tpa ī penultia hebda celebrant: tūc loco dictar añar dñr ad bñ. ī vltia hebda si necesse fuerit ille q̄ dicēde erāt ī p̄silibus dieb⁹: laudibus suis lo cis remanētibus/ q̄ nō mutant nisi p festo scī thome: vt ſ. dictū est. Ad laudes ⁊ p ho. añā

Prophete predicauerūt/ nasci sal uatorē/ de virgine maria. p̄s. Dise

rere. añ. Spiritus dñi sup me eua
gelizare pauperibus misit me. ps.
Te decet hym. añ. Propter syon
nõ tacebo: donec egrediat vt splen
dor iustus eius. ps. Deus de⁹. añ.
Ecce veniet dñs vt sedeat cũ prin
cipibus: et soliũ glorie teneat. ps.
Exultauit cor. añ. Annũciate po
pulis et dicite. ecce deus saluator
noster veniet. ps. Laudate. Ad bñ. añ.

Missus est gabriel ãgel⁹ ad mariã
virginẽ despõsatã ioseph. ps. Bñ.

Ad mags añia.

Ecce ancilla dñi: fiat mihi scõm
verbũ tuum. ps. Magt.

Hec añia Ecce ancilla. dicitur ad mags. in quar ta feria quatuor tempor nisi aliqua de septem ma ioribus añis/illo die fue rit dicenda. Añia.

Ioseph fili dauid/noli timere ac
cipere mariã ꝙ uxorem tuam. qđ enĩ
in ea natum est/ de spiritu sancto
est. alleluia. ℣. Magnificat.

Feria quinta. R.j.

Egredietur dñs: & pliabit ꝙ tra gen
tes: Et stabunt pedes eius supra
montes oliuarũ/ad oriẽtẽ. ℣. Et
eleuabit sup ões colles: et fluẽt ad
eũ ões gẽtes. Et. R.ij. Precursor
pro nobis ingredit agnus sine ma
cula/ sm ordinem melchisedech.
Pontifex factus est in eternũ/ & in
seculũ scli. ℣. Ipse ẽ rex iustitie:

cuius generatio non habet finem.
Pontifex. R̄. iij. Quidebūt gētes
iustū tuū: & cuncti reges inclitum
tuū. Et vocabit tibi nomē nouuz:
qđ os dñi nominauit. ℣. Et eris
corona glorie in manu dñi: & dia/
dema regni i manu dei tui. Et v.
Ad laudes ana Ecce ipse veniet dñs ops: vt sal
uū faciat pplm suū. p̄s. Miserere.
an̄. Conuertere dñe aliquātulū:
et ne tardes venire ad seruos tuos.
p̄s. Dñe refu. an̄. Ecce ipse veniet
qui regnaturus est: dominus he/
manuel/magnum nomen eius. p̄s.
Deus deus. an̄. Ecce deus meus
& honorabo eum: deus patris mei/
et exaltabo eum. p̄s. Cantemus.
an̄. Dominus legifer noster/do/
minus rex noster/ipse veniet et sal
uabit nos. p̄s. Laudate. Ad bñdi. an̄.

XXVIIII

Vigilate animo: in proximo est
dñs deus noster. ℘. Benedict⁹. Ad mag-
ni. añ.

Intuemini quãtus sit gloriosus
iste: qui ingreditur ad saluandos
populos. ℘. Magnificat. Feria
sexta.
Ry. j.

Emitte agnũ dñe dominatorem
terre. De petra deserti/ad montem
filie syon. ℣. Ostende nobis dñe
misericordiã tuã: et salutare tuũ da
nobis. De. Ry. ij. Rorate celi de/
super/et nubes pluãt iustũ. Aperia
tur terra/et germinet saluatorem.

℣. Emitte agnũ dñe dominato/rem terre: de petra deserti/ad mõtẽ filie syõ. Ape. ℟. iij. Germinaue runt cãpi hẽremi/germen odoris israel: quia ecce deus nr̃ cum virtute veniet. Et splẽdor eius cum eo.

℣. Ex syon species decoris eius: deus nr̃ manifeste veniet. Et. Ad laud. et p horas añ

Constantes estote: videbitis auxilium dñi super vos. ps. Dispere. añ. Ad te domine leuaui animaz meam: veni ⁊ eripe me: domine ad te confugi. ps. Domine exaudi. ỹ. Añ. Veni domine ⁊ noli tardare relaxa facinora plebis tue israel. ps. Deus de⁹. añ. Deus a libano veniet: ⁊ splendor eius sicut lumẽ erit. ps. Dñe audi. añ. Ego autẽ ad dñm aspiciã: ⁊ expectabo deum saluatorẽ meũ. ps. Laudate. Ad bend/dictus añ:

Ex quo facta est vox salutatiõis
tue in auribus meis: exultauit in
gaudio infans in vtero meo. alle/
luia. ℣. Vñdi. Ecce cõpleta sũt
omnia: que dicta sũt per angelũ/de
virgine maria. Euouae.

Ant.

Egredietur virga de radice iesse: et
flos de radice eius ascendet. Et erit
iustitia cingulũ lumboꝝ eius: et fi/
des cinctoriũ renũ eius. ℣. Et re
quiescet super eũ spiritus domini:
spiritus sapiẽtie et intellectus/spi/

Nota q̃ hec ant. Ecce cõpleta. semp dicit ad vñ. vltimo die ante vigil. nati. dñi. Et si q̃ningat dici i dñica: tũc ant. Aue maria. dr̃ ad mgt eodẽ die. Sabbo. fx. j.

ritus ꝛ fili ꝛ fortitudinis. Et erit.

℟. ij. Radix ieſſe qui exurget iu/
dicare gẽtes/in eũ gẽtes ſperabũt.
Et erit nomen eius benedictuz in
ſecula. ℣. Super ipſum ꝛ tinebũt
gentes os ſuũ: ipſum gentes dep̃
cabunt̃. Et.

Tertiũ ℟iũ cãtat̃ de dñica p̃terita. Ad laudes añ. de feria ſcz Benigne. cũ ſuis pſal. Sed ad cãticũ ſabbati p̃cedẽtꝫ natiuitatẽ dñi Expectet̃. ſemp dr̃: niſi vigilia nati. dñi in ſabbato venerit: ꝛ tunc añ. Expectet̃. dr̃ ad canticũ in ſabbato precedentis hebdõe. Añ.

Expectetur ſicut pluuia eloquiũ
meũ: ꝛ deſcendat ſup̃ nos ſicut ros
deus noſter. ℣. Audite ce.

Ad bñdi. añam. Quomõ fiet. xxij. Ad magꝫ. ℣. ꝛ ℟. dicunt̃/ que habent̃ in aliis ſabbatis precedẽtibus.

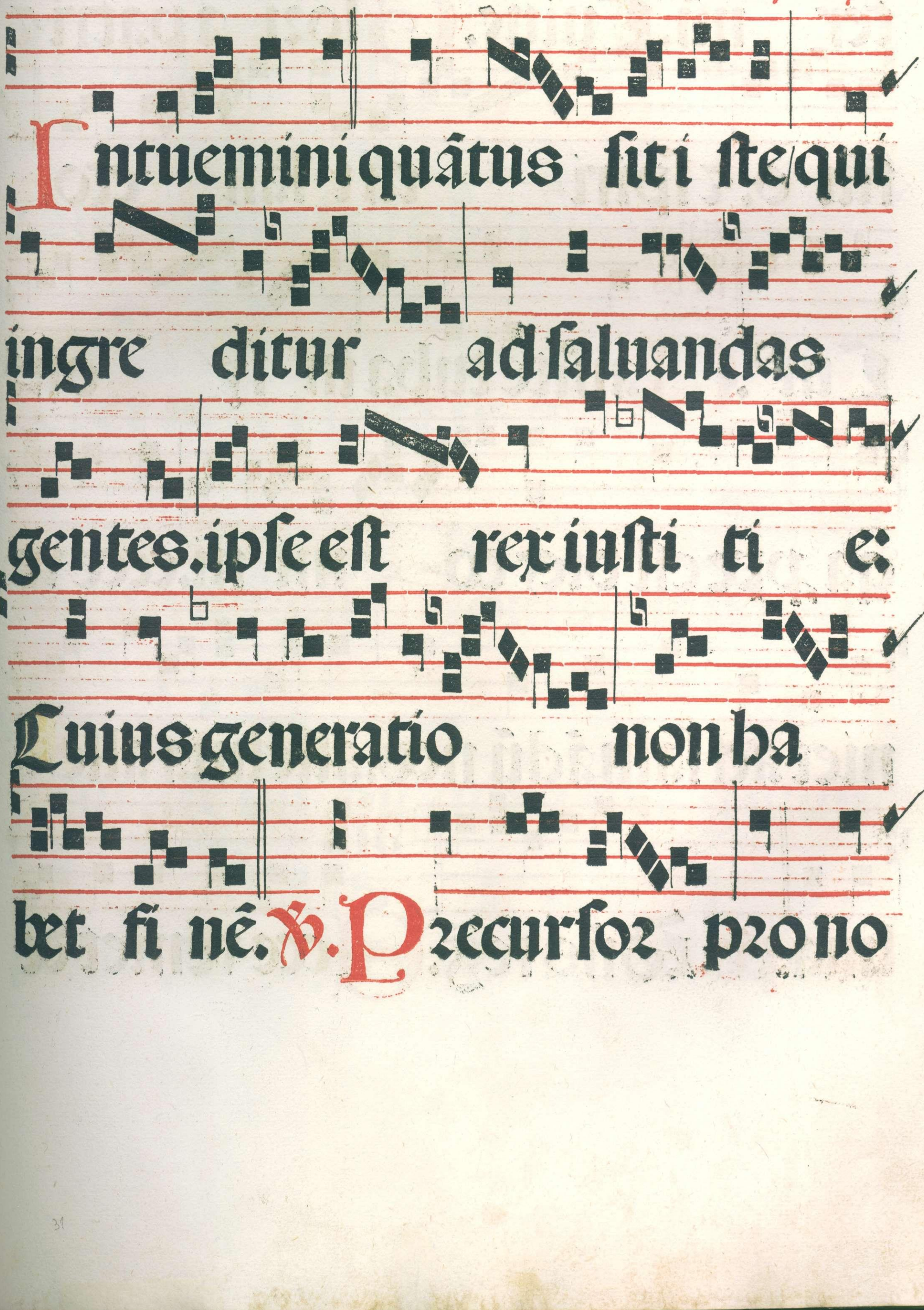
Dominica. iiij. de aduentu. Inuitatorium.

Ecce venit rex. occurram⁹ obuiã/
Saluatori nr̃o. ℣. Venite. ℟. j.
Canite tuba in ſyon: vocate gen
tes/ãnũciate populis ꝛ dicite. Ecce

deus saluator nr aduenier. ℣. An
nunciate z auditū facite: loquimini
et clamate. Et. ℟. ij. Non auferet
sceptruz de iuda/ et dux de femore
eius: donec veniat q mittēdus est:
Et ipse erit expectatio gentiū. ℣.
Pulchriores sūt oculi eius vino:
z dentes eiꝰ lacte candidiores. Et.
℟. iij. Me oportet minui/ illū autē
crescere. qui post me venit ante me
factus est: Cuius nō sum dignus
corrigiā calciamēti eiꝰ soluere. ℣.
Ego baptizaui vos aqua: ille aūt
baptizabit vos spū scō. Cuiꝰ ℟. iiij
Nascet nobis parvulus: z voca/
bitur deus fortis. Ipse sedebit sup
thronū dauid patris sui et impera
bit: cuius potestas sup humerum
eius. ℣. In ipso bñdicent oēs tri
bus terre: oēs gētes seruiēt ei. Ipe.

℟.v. Ecce iã venit plenitudo tẽ/
poris: in quo misit deus filiũ suũ i
terris: natũ de virgine/factũ sub le
ge. Ut eos qui sub lege erant redi/
meret. ℣. Propter nimiã charita
tẽ suã qua dilexit nos de9: filiũ suũ
misit/in similitudinẽ carnis pcti. Ut.
℟.vj. Virgo israel reuertere ad ci
uitates tuas. Usqꝫquo dolẽs auer
teris. generabis dñm saluatorẽ/ob
lationẽ nouã. in terra ambulabũt
hoies in saluationẽ. ℣. In chari
tate ppetua dilexi te: ideo attraxi
te/miserans tui. Usqꝫquo. ℟.vij.
Turaui dicit dñs: vt vltra iaz nõ
irascar sup terrã. montes enĩ & col
les suscipiẽt iustitiã meã. Et testa
mentũ pacis erit in hierusalez. ℣.
Iuxta est salus mea vt veniat: et
iustitia mea vt reuelet. Et. ℟.viij.

Non discedimus a te/vinificabis nos dñe: & nomẽ tuũ inuocabim⁹. ostende nobis faciẽ tuaz: Et salui erimus. ℣. Memento nostri do/mine in bñplacito populi tui. visi ta nos in salutari tuo, Et sal. ℟. ix.

bis ingredit scd̃m ordinẽ melchi

se dech/põtifex factus est in e/

ter nũ. Lpins. Glozi a patri ꝛ

filio ꝛ spiri tui san cto.

Ad lau
des et
per ho
rasañ.

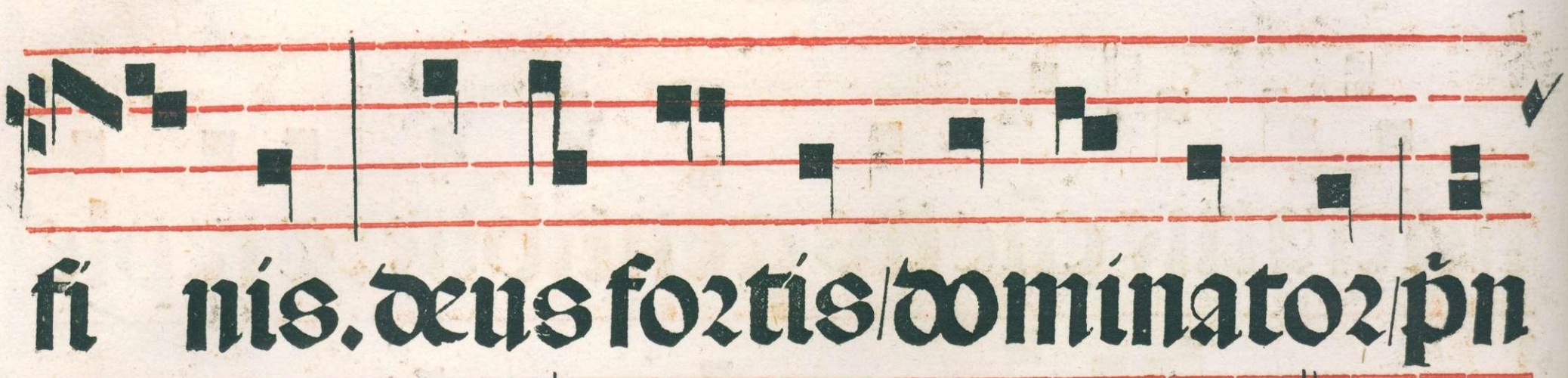
Lui⁹. Oanite tuba in sy on:

qa ppe est dies do mi ni. ecce ve

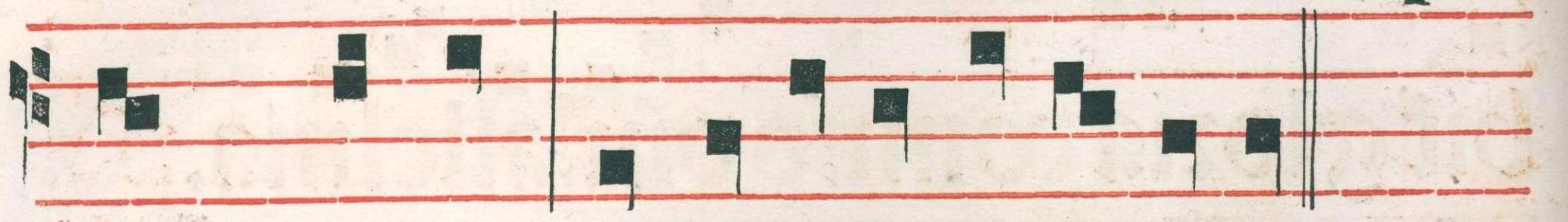
niet ad saluãdũ nos. alleluia alle/

luia. ps. Dñs regn. Ecce veniet de

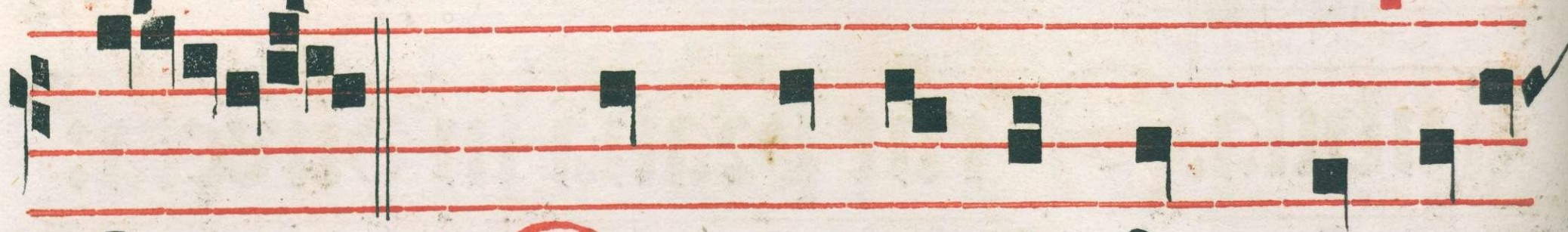
sideratus cũctis gẽtibus: ℣ reple-
bit gloria domus dñi. alleluia. ℣s.
añ.
Jubila. Ꝙrũt prava in directa:
℣ aspera in vias planas. veni domi-
ne: et noli tarda re. alleluia. ℣s.
Deus dꝰ. añ. Dominus veniet:
occurrite illi dicentes. ma gnum
principi uz/ ℣ regni eius non erit

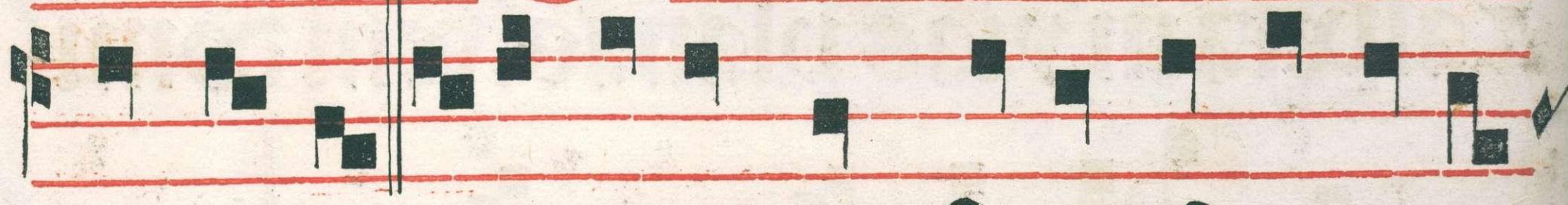
fi nis. deus fortis dominator pn

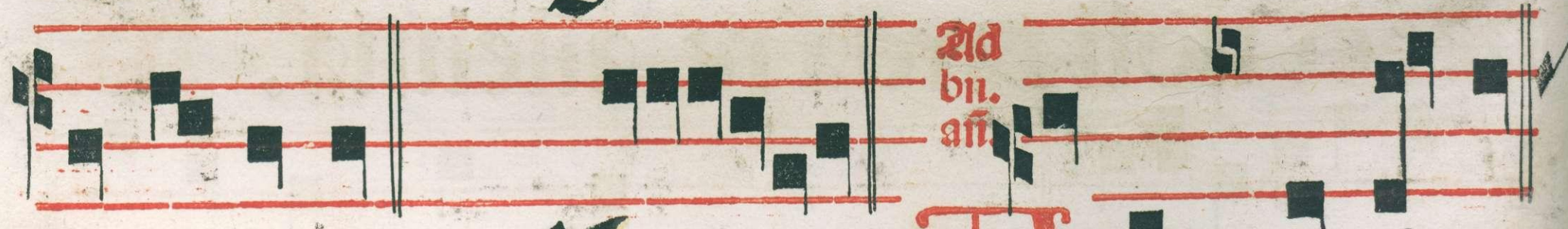
ceps pacis. alleluia alleluia. ps.

Bñdi. añ. Omnipotés sermo tu⁹

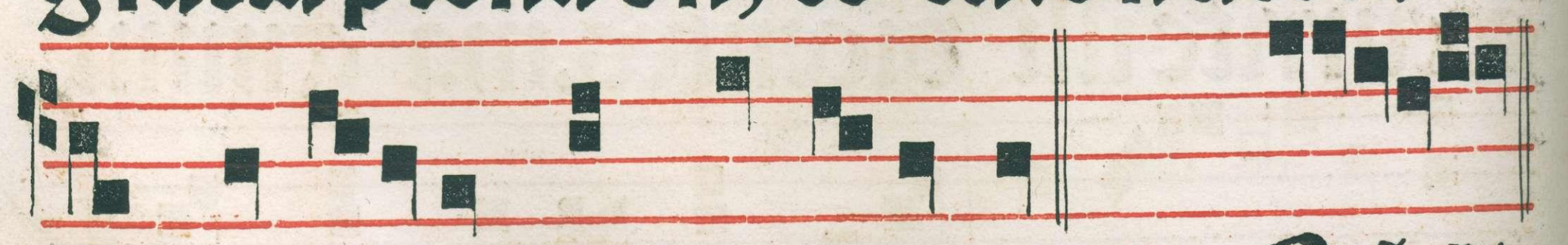
domine a regalibus sedib⁹ veniet.

alleluia. ps. Lauda. Aue marí a

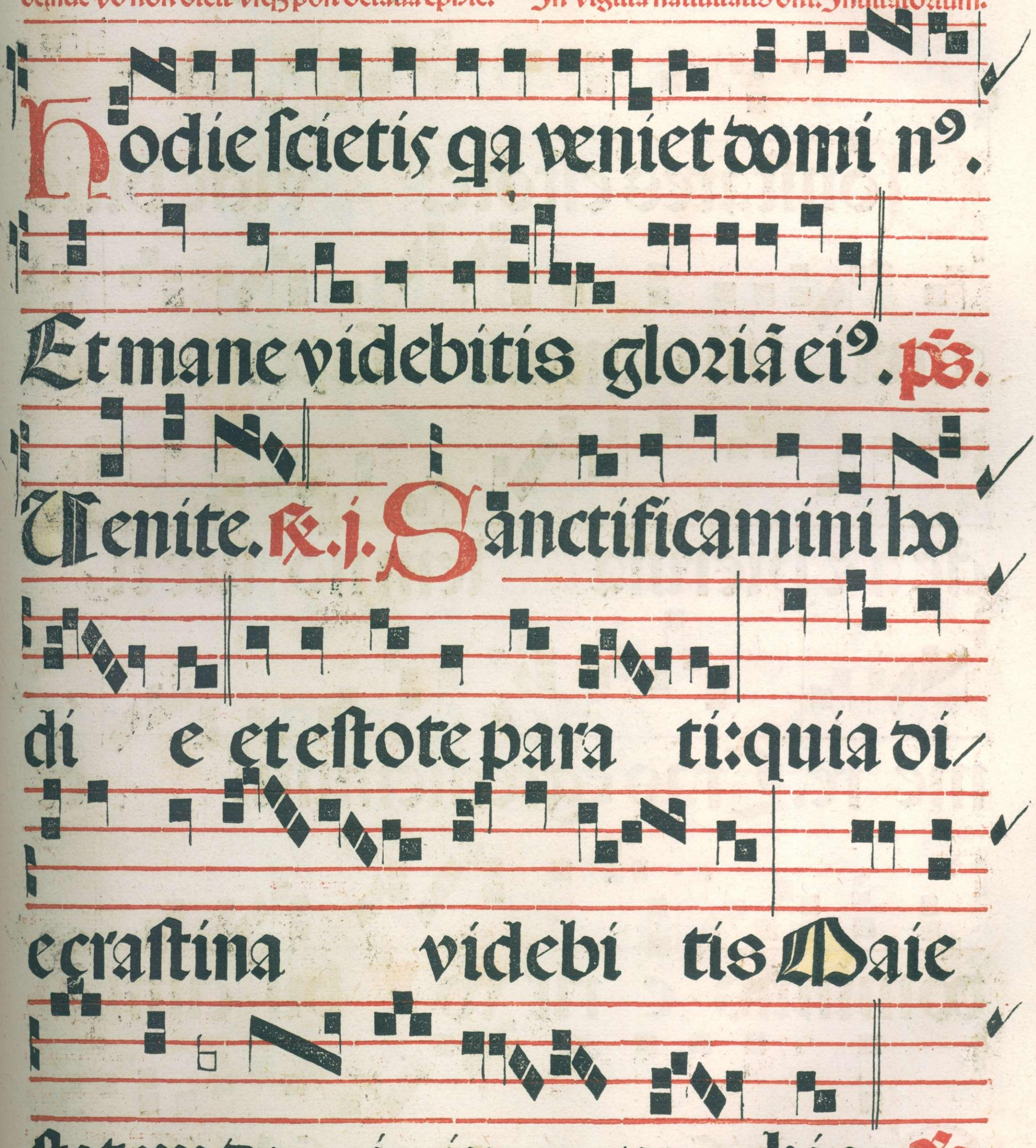
gratia plena dñs te cũ: bñdicta tu

in mulieribus. alleluia. ps. Bñdi.

Ad vespas añ. Canite tuba. ps. Dixit dñs. cū rel. de psal. ad magn. añ. Joseph fili dauid. xxvij. Sed si natiuitas dñi. iij. seu. v. feria venerit: dr hec añ Aue maria. ℣ Notandū q si vigilia nati. dñi venerit in dñica: oficiū fit hoc mō. Jnuitatoriū de vigilia. hym. de aduētu. añe/psal. ỽsiculi/lectiones/ ℟ ℟ia in primo noct. ℟ scdo/dicunt de dñica. In tertio ỽo noct. añe/℟ psal. de dñica. ỽsus de vigi. tres lectiones de homelia vigi. cū ℟ijs suis. Laudes ỽo de vigil. cū ℭmemoratiōe de dñica. Similiter añ. per totū diem cantāt de vigilia. Añe ỽo de laudibus dñice/dñr ad laudes sabbati precedētis: ita tñ/q ad cāticū sabb Audite celi. dr añ. Expectet. xxix. Ad bñdi. añ. Ecce cōpleta. xxix. Jtē notādū/q si nati. dñi die dñico venerit: q̄ tuor tpa celebrant in penultima hebda: qr tunc in sabbato primo ante nati. agit officiū de vigi. nati. vltimo die ante vigi. nō dñr vespere pro mortuis. Et ad matuti. vigil. nō dr officiū btē virgi. sed resumit post octauā nati. ℟ dr vsq; post cōpleto. añ vigi. ephie. deinde ỽo non dicit vsq; post octauā ephie.

In vigilia natiuitatis dñi. Jnuitatorium.

Hodie scietis qa veniet dom⁹:
mane vide bi tis Da. R.ij.
Cōstātes estote: videbitis
auxi liū domini super vos.iu/
de a thieruſa lem no lite ti/
me re. Cras egredi emini: et
dominus e rit vo bis cum. V.
Sanctificamini fi lij iſra el:

testo tepara ti. Cras. R.iij.

Sãctificamini filij israel: di

cit dominus. in die cras

ti na descendet do mi nus:

Et au feret a vobis omnẽ

lan guorẽ. ℣. Crastina die

delebit iniquitas terre: et regnabit.

sup nos sal uato2 mundi. Et.

Glozi a patri et fili o. et

spíri tu ísan cto. Et.

ps. Te deum laudamus. nō dicít. Ad laudes ꝛ per horas añ.

Iudeq ꝛ hierusalē nolite timere.

cras egrediemini: ꝛ dominus erit

wobiscū. alleluia. ps. Dñs regz. añ.

Hodie scietis qa veniet dñs. ꝛ ma

ne videbitis gloziā eiº. ps. Jubila.

Añ. Crastina die delebitur ini/
quitas terre: & regnabit super nos
saluator mũdi. ps. Deus deus añ.
Dominus veniet occurrite illi di
centes. magnũ principi uz/ & regni
eius nõ erit fi nis: deus fortis/ do
minator/ princeps pacis. alleluia
alleluia. ps. Bñdi. Añ. Crastina e 3

erit vobis salus: dicit dominꝰ deus

exercituum. ℣. Laudate.

℣. Crastina die delebit iniquitas terre. ℟. Et regnabit super nos saluator mundi. Ad bñ. añ.

Orietur sicut sol saluator mũdi:

et descendet i uterũ virginis sicut imber sup gramẽ. alleluia. ℣. Bñdi.

Prima dicitur per omnia sicut in duplici festo. etiam si venerit in dominica. et hoc obseruatur tam in completorio q̃z in prima: vsq̃z post octauã epiphanie. Ad tertiam ℟. breue.

Hodie scietis/ Quia veniet dñs.

℣. Et mane videbitis/ gloriã eiꝰ.

Quia. ℣. Gloria patri et filio/ et

℣. Constantes/ estote. ℟. Uidebitis auxilium dñi super vos. Ad sexta ℟. bꝝ.

spiritui scó. Ho. Crastina die delebitur Iniquitas terre. ℣. Et regnabit sup nos/ saluator mũdi. Ini. Gloria. Crastina.

℣. Crastina erit vobis salus. ℟. Dicit dñs exercituum. Ad nonam ℟. brꝝ.

Crastina/ Erit wobis salꝰ. ℣. Oicit dñs/ exercituũ. Erit. Glia. Cra.

℣. Crastina die/ delebit iniqtas terre. ℟. Et regnabit sup nos/ salutaor mũdi. Ad vesp. añ.

Rex pacificus magnificatus est:

cuius vultum desiderat vniuersa

terra. ps. Dixit dñs. añ. Magnifi

catus est rex pacificus: sup oēs gē

tes vniuerse terre. ps. Confitebor.

añ. Completi sunt dies marie: vt

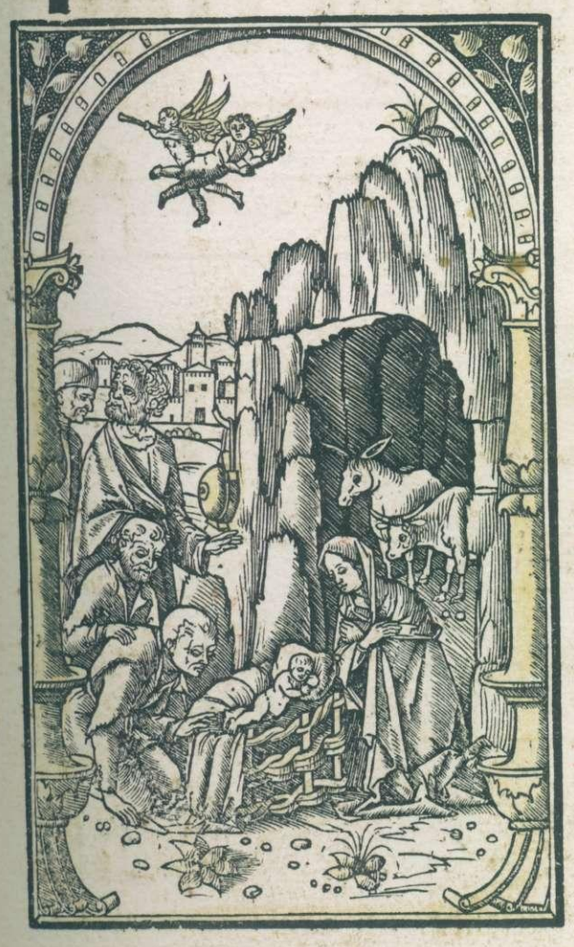
pareret filiū suū primogenitū. ps.

Btūs vir. añ. Scitote quia pro/

pe est regnū dei. amen dico vobis/

quia nō tardabit. ps. Laudate pu.

añ. Leuate capita vestra: ecce ap/
propinqbit redemptio vestra. ps.
Laudate dñm. ℣. Crastina die/ delebit iniqtas terre. ℟. Et re/gnabit sup nos/ saluator mũdi. Ad magf. aña.
Qñ ortus
fuerit sol de celo/ videbitis regem
re gũ procedẽtez a patre: tanqz
sponsus de thalamo suo. ps. Dñs t.

In nati. dñi. inuitato.
Christus na tus est
no bis. Venite ado

remus. ps. Venite exultemus. In .j. noc. ana.

Dominus dixit ad me: filius meus es tu. ego hodie genui te. ps.

Quare fre. an. Tanqz sponsus dns procedens de thalamo suo. ps. Celi enarrant.

an. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum. ps. Eructauit.

v. Tanqz sponsus. R. Dns procedens de thalamo suo.

R. j.

Hodie nobis
ce lorũ rex de vir gine
na sci oi gnatus est: vt hominé
perditũ ad re gna ce lesti a
reuo ca ret. Laudet exercitus
angelo rũ: quia salus eterna
humano generi ap
paru it. ℣. Gloria in ex/

celsis dæ o/ra in terra pax hominí

bus bone wolũta tis. Gaudet.

℣. Gloria patri et fili o/

Et re petat ℟.

et spiri tui san cto. Hodie no.

℟. ij. Hodie nobis dæ ce lo pax

ve ra dæ scendit. Hodie per

to tum mundũ mel liflu i fa cti

sunt ce li. ℣. Hodie illu

xit nobis dies redéptionis nostre:
reparationis antique felicita
tis e ter ne. Hodi e. R.iij.
Quẽ vidistis pa stores di ci
te.annũcia te no bis:in terris qs
apparuit. Natũ vidi mus:et
choros angelo rum. Collaudan
tes dominũ. ℣. Dicite

quidnã vidi stis: ⁊ annũciate

christi na tiui ta tẽ. Natum. ℣.

Gloria patri et fili o. ⁊ spíri tui sancto. Cõllaudan.

In .ij. noc. aña.

Suscepimus deus misericordiã tuã: ĩ medio tẽpli tui. ps Magn⁹ d.

aña. Orietur in diebꝰ dñi habũdãtia pacis: ⁊ dominabit. ps. Deus iudi.

aña. Veritas de terra orta ẽ: ⁊ iusti

tia de celo pſperit. ps. Bñdixisti.

℣. Speciosus forma/ pre filijs hominuz.
℟. Diffusa est gratia/ in labijs tuis.

℟. iiij.

O magnū mysteri um

et admíra bíleſa cra mētū: vt

anima lía víderent dominū

na tū: Jacentē in pſepí o. bę

a ta vírgo/ cuíus víſcera me

ruerunt portare dominuz christū.

℣. Aue maria/gratia plena/do
mínus te cũ. Jacen. ℟.℣. Bea
ta dei genitrix mari a/cuí
víſce ra ínta cta perma nent.
hodí e ge nuít ſalvatorẽ ſe/
cu li. ℣. Bea ta q̃ credídit:
qm̃ perfecta ſunt omní a: q̃ dícta

sũte i ad mi no. Ho. R.vj

Sancta ẽ imacula ta vir gi

mi tas/ qb⁹ te laudi bus esse

rãne sci o: Quia quẽ celi capere

re nõ poterant/ tuo gremio cõ

tuli sti. v. Benedi cta tu in mulie

ri bus/ ẽ benedictus fructus ven/

tris tu i. Quia. ℣. Gloria patri

℟ fili o: ℟ spiri tui sancto. Quia.

In iij. noc. ana.

Ipse invocavit me: alleluia.

pat me⁹ es tu. alleluia. ps Dixit.

ana Letent celi ⁊ exultet terra/ ante

faciē dñi: qm venit. ps. Cantate. j.

ana. Notū fecit dns: alleluia. salu/

℣. Ipse invocabit me/ alleluia. ℟. Pat me⁹ es tu/ alla

tare suū. alleluia. ps. Cātate. ij. ℟. vij

Beata viscera marie virgi nis
que portauerunt eter ni pa/
tris fili um. ℣ beata v be ra/que
lactauerũt christũ dominũ: Quia
hodi e pro salute mun di/de vir/
gine na sci di gnatus est. ℟.
Dies sanctificat⁹ illuxit nobis:

venite gẽtes ⁊ adora te do mi/
num. ℣. Quia. ℟. viij. Ver bum
caro factũ est ⁊ ha bita uit
in no bis. Et vidim⁹ gloriam
e ius/gloriã quasi vnigeniti a
patre: plenum gra ti e ⁊ veri
ta tis. ℣. Omnia per
ipsuz facta sunt: ⁊ sine ipso fa ctũ

est ni hil. Et. Gloria pa

tri et fili o. ⁊ spiri tu i san cto

Post. ix. lectiones dī Te deum lau. Item sacerdos preparet se ad missam celebrandam. finito Te deum lau. dicitur Dñs vobiscū. Et cum spiritu tuo. Oremus. Concede quesumus. Dicto Bene dicamus. celebratur missa ordine suo. qua finita dicuntur laudes. ℣. Deus in adiutorium. cum Gloria patri.

Et.

Ad laudes ⁊ per horas antiphona.

Quē vidistis pastores dicite. an

nūciate nobis: i terris qs apparuit.

natū vidim⁹ ⁊ choros angelorꝫ col

laudātes dñm. alleluia alleluia. ps

Dñs regg. añ. Genuit puer pa re

gē: cui nomē eternū: ⁊ gaudiū mīris.

habens cū virginitate pudoris.

nec primā similē visa est: nec ha/

bere sequetē. allelui a. ps. Jubila.

añ. Angel⁹ ad pastores a it. an/

nuncio vobis gaudium magnuz:

quia natus est vobis hodie salua/

tor mūdi. alleluia. ps. Deus deus.

añ. Facta est cū angelo multitu/

do celestis exercitus/laudãtiũ ⁊ dí

cẽtiũ.gloria in excelsis deo/⁊ in ter

ra pax homini bꝰ bone wolũtatis.

alleluia.ps.Dñi.añ. Parvulus

filius hodie natus est nobis: ⁊ w/

cabitur deus fortis.alleluia alle/

luia.ps.Laudate. V. Notuz fecit dñs/ alla. ℟. Salutare suum/alla Ad bñ.añ Gloria in

excelsis deo/ ⁊ in terra pax/ homi

nibus bone wlũtatis. alleluia alle

luia. ℣. Dñi. Sciendũ est q̃ oẽs hymni taz de natiuitate q̃z de alijs festis cantanť in tono de natiuitate: vsqz ad octauã natiuitatis. ⁊ dr̃ in fine vsqz ad epiphaniã Glia tibi dñe/qui natus es. exceptis hym. Scõz meritis. et Iste ꝓfessor. qui cantanť in suo tono. Sũmo mane dr̃ prima. ⁊ interim sacer dos prepa ret se ad cantandum missam. Ad primam antiphona. Quem viditis. ℟. breue.

O bríste fílí dei viui. Miserere no

bis. ℣. Qui natus es/de maria vír

gine. Miserere. Gloria pr̃i. Christe.

℣. Exurge xp̃e. ℟. Et libera nos. Et sic dr̃ p octa. Ad tertiã ℟. br̃

Verbũ caro factũ est. alleluia

alleluia. ℣. Et habitauit/ĩ nobis.

alleluia. Gloria pr̃i ⁊ filio/et spirí

tui ſcō. Ter. ℣. Ipſe in uocabit. ℟. Pater meus. Ad ſextaz ℟. breue.

Notū fecit dñs.

alleluia alleluia. ℣. Salutare ſuū

℣. Uideŕt oēs fines terre/alla. ℟. Saluta redei nr̄i. ad. ix. ℟. b

alleluia. Gloria patri. Notū.

Uiderūt oēs/fines terre. alleluia.

alleluia. ℣. Salutare/dei nr̄i. alle

℣. Uerbum caro factū eſt. alla. ℟. Et habitauit īnobis. alla.

luia. Gloria patri. Uide.

Ad veſpas aña.

Tecum principiū in die virtu

tis tue/in ſplēdoribus ſanctoꝝ: ex

vtero ante luciferum genui te. ps.

Dixit dñs. añ. Redēptionē misit

dñs pplo suo. mādauit in eternū

testamētū suū. ps. Cōfitebor. añ.

Exortū est in tenebris lumen re

ctis corde: misericors & miserator

et iustus dñs. ps. Beatus vir. añ.

Apud dñm misericordia. & copio

sa apud eū redēptio. ps. De pfūd.

añ. De fructu vētris tui ponā sup

℣. Notū fecti dñs. alla. ℟. Salutare su-um. alleluia.

sedem tuam. ps. Deměto.

Ad magf. añ

Hodie christus natus est. hodie

saluator apparuit. hodie i terra ca-

nūt ãgeli: letant archãgeli. hodie

exultãt iusti dicẽtes. gloria in excel

Deinde de sãcto Stepha no ana.

sis deo. alleluia. ps. Dagt.

Stephan⁹ autẽ plen⁹ gratia ⁊ fo2
ti tu di ne/ fa ci e bat ſigna
magna in populo. Euouae.

℣. Glia et ho-
no. ℟ Et ꝑsti.

In ſancti Ste
phani p:otho
marty. inuita.

O hr̃istũ natum q beatũ hodie
co2onauit stephanũ. Venite ado
re mus. ꝑs. Venite. In lege
domini fuit wolũtas e iũs/die ac
nocte. ꝑs. Btũs vir. añ. Predicãs

In.j
noc.
añia.

ꝑceptū dñi/ꝙstitutus est/in monte
sancto eiꝰ. ℣. Quare fre. ℟. Uo
ce me a ad dñm clamaui: ⁊ exaudi
uit me ɔ mōte scō suo. ℣. Dñe qd
℣. Gloria ⁊ honore ℟. Et ꝙsti.
℟. j. Stephanus autem plenus
gratia ⁊ fortitudine/Facie bat si
gna magna ⁊ ꝑdigia in popu/
lo. ℣. Surrexerunt qdā de

synagoga disputãtes cũ stephano

t nõ poterãt resistere sapiẽtie t spi

ritui qui loque ba tur. Fa. R̃.ij.

Uidebãt oẽs stephanum q erãt

in con cili o: Et intuebant vul

tũ eius: tanq̃ vultũ angeli stãtis

inter il los. ℣. Plenus

gratia t fortitudine/faciebat signa

r pdigia magna in po pu lo. Et.

℟. iij. Intués in celum beatus

stephan⁹ vidit gloriã dei ta it.

Ecce vi deo ce los apertos: et fi/

liuz homi nis stan tẽ a de

xtris virtu tis de i. ℣. Oum

autem esset stephan⁹ plenus

spiritu sancto: intẽdẽs i celũ vidit

gloziam dẽ i et a it. Ecce. ℣.

Glozia patri et fili o.

et spiri tu i sancto. Ecce.

In.ij. noctur⁹ no añā.

Filij hominũ/scitote quia dñs sā ctũ suũ mirificauit. ps. Cũ inuoca. añ. Scuto bone volũtatis tue/co ronasti eũ dñe. ps. Verba mea. añ. In vniuersa terra/gliā t honore coronasti eũ. ps. Dñe dñs. ℣ Posuisti dñe. ℟. Coronā de la. ℟.iiij

Lapidabāt stephanum inuocā tē t di centē. Dñe iesu christe/

accipe spiritũ meum: et ne statuas

il lis hoc pec ca tũ. ℣. Positis

autẽ genibus/clamauit vo

ce magna di cens. Dñe. ℟. v.

Impetũ fecerunt vnanimiter in

eũ: ⁊ eiecerunt eũ extra ciuitatẽ/ in

uocantẽ ⁊ dicẽtẽ. Dñe accipe spm̃

meũ. ℣. Et testes deposuerũt ve/

stimẽta sua/secus pedes adolescen

tis/qui vocabat saul9: ⁊ lapidabãt

stephanũ/inuocãtẽ ⁊ dicẽtẽ. Dñe

℟. vj. Impij sup iustũ iacturã fe

cerũt: vt eũ morti traderẽt. At ille

gaudẽs suscepit lapidẽ: vt mereretur accipere coronã glie. ℣. Con

tinuerũt aures suas: ⁊ impetũ fece

runt vnanimiter in eum. At. In.iij.noct. antipbona.

Iustus dñs miñs iustitiã dilexit:
equitatem vidit vultus eius. ps.
In dño confi. añ Habitabit in ta/
bernaculo tuo. requiescet in mõte
scõ tuo. ps. Dñe qs. añ. Posuisti
dñe sup caput eius: corõnã de lapi
de precioso. ps. Dñe in vir. Ry. vij.
Stephanꝰ seruus dei quẽ la

VAdagna
est. Ry. Glo
riam et.

L

pídabãt iu de i/ vidít celos

aper tos: vidít ⁊ intro i uít.

Beatus ho mo/cui ce lí pa

te bũt. ℣. Ouz igítur saxoꝝ

crepitantiuz turbine quateretur:

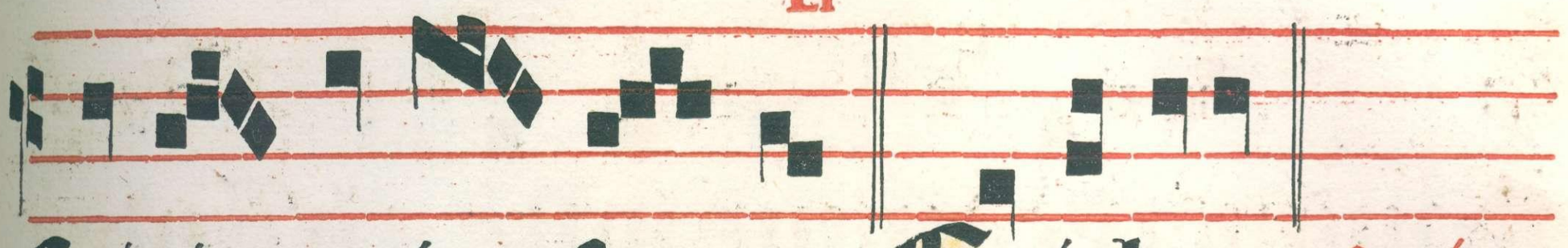
inter ethereos aule celestis si nus/

diuína ci cla rítas ful sit. Bea.

℟. viij. Patefacte sũt ianue celi/

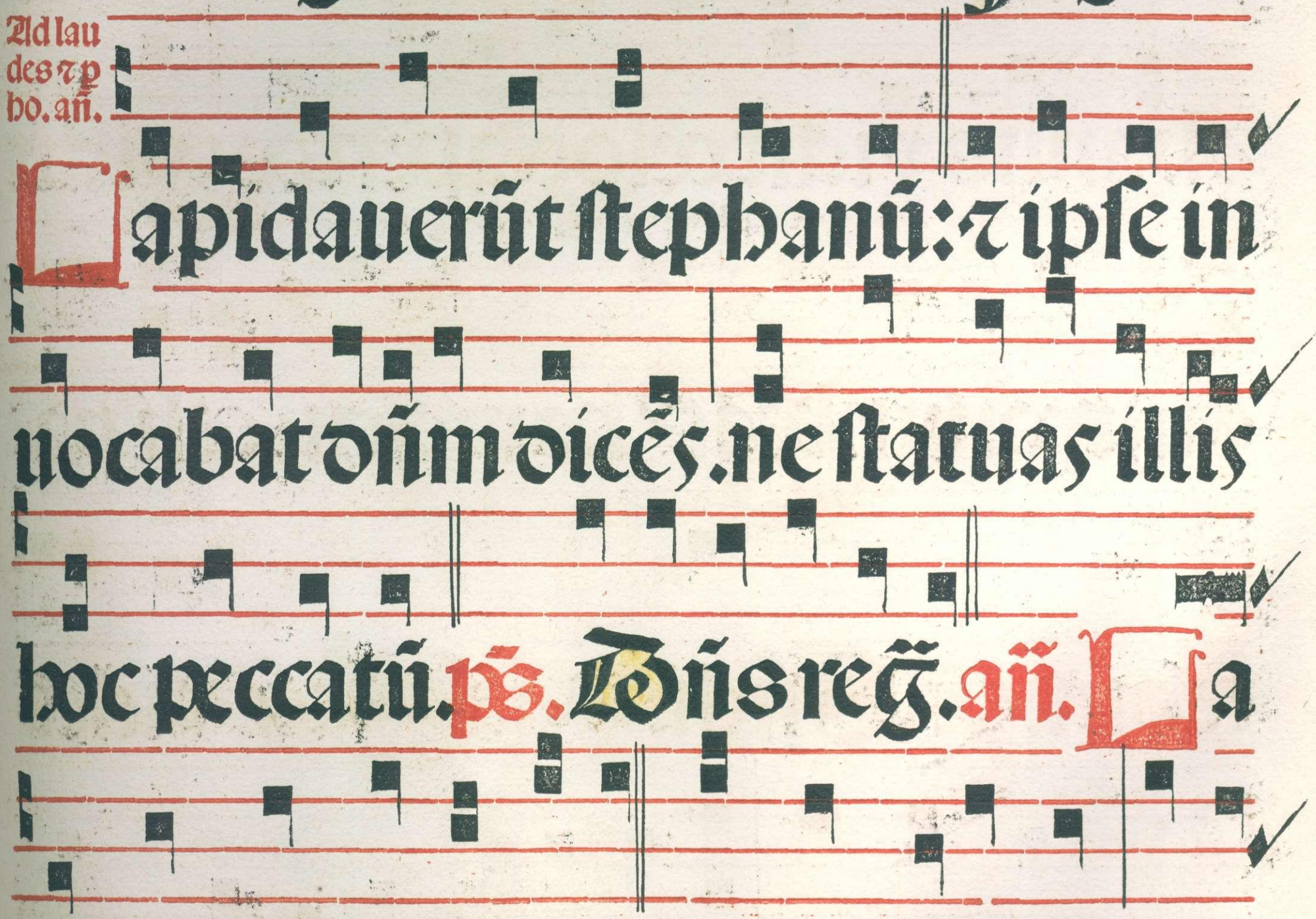
christi martyri beato stephão:
qui in numero martyrũ inuẽtus
est primus. Et ideo triũphat in
celis coro natus. ℣. Mortẽ
eni quã saluator noster
dignatus est, pomnibus pati: hãc
ille primꝰ reddidit saluatori. Et.

Gloria patri et filio

spiri tu i sancto. Et ideo. R.ix.

Hesterna die dñs natus est in ter
ris: vt stephanus nasceret in celis
Ingressus é dñs mũdũ: vt stepha
nus ingrederet in celuz. ℣. Hẽ eri
eni rex nr trabea carnis idutus de
aula vteri virginalis egrediens: vi
sitare dignatus est mũdũ. Ingres.

Lapidauerũt stephanũ: ℣ ipse in
uocabat dñm dicẽs. ne statuas illis
hoc peccatũ. ps. Dñs regn. añ. La
pides torrẽtis illi dulces fuerũt ipz.

sequunt ꝯes anime iuste. ℣. Jubi.

℟ñ. Adhesit anima mea post te:
quia caro mea lapidata est: pro te
deus meus. ℣. Deꝰ deꝰ. ℟ñ. Ste
phanus vidit celos apertos: vidit
et introiuit. beatꝰ homo/cui celi pa/
tebũt. ℣. Ñdi. ℟ñ. Ecce video
celos apertos: et iesũ stãtẽ a dextris

dei. ps. Laudate.

℣. Sepelierunt stephanum viri timorati. ℟. Et fecerunt planctum magnum super eum Ad bñdi. a. Stephanus. xlvj. Cōmemoratio de natiuitate domini. Gloria in excelsis deo. xliiij. ℣. Notum fecit dominus. ℟. Salutare. Ad tertiam ℟. bre.

Gloria et honore: coronasti eum

dñe. ℣. Et constituisti eū: sup opera

manuū tuarū. ℣. Gloria pri.

xxxv.
℣. Posuisti dñe. ℟. Coronā de lapide Ad. vj. ℟. b

Posuisti dñe: sup caput eius. ℣.

xxxv.

Coronā de lapide pcioso. Glia.

℣. Magna est glia ei⁹. ℟. Gloriaz t magnum decorē. Ad nonā ℟. bi.

Magna est gloria eius: in sa

lutari tuo ℣. Gloriā t magnū de

xxxv.
℣. Justus vt ℟. Sicut cedrus.

corē: ipones sup eū. Gloria.

Ad vesp.añ. Tecũ prin cipiũ. ℟l v. cũ rel. añis et psal. suis. ℣. Stephan⁹ vidit celos apertos. ℟. Vidit ⁊ introiuit beatus homo. Ad magn. añ.

Sepelierũt stephanũ vi ri timorati: et fecerũt planctũ ma gnũ super eum. ℘s. Dagt.

Pro sancto ioanne aña.

Iste est ioãnes: qui supra pectus dñi in cena recubuit. beatus apo stolus/cui reuelata sũt secreta cele stia. Euouae.

℣. Valde honorandus est beatus ioannes.
℟. Qui supra pectus dñi/in cena recubuit.
Pro natiui. domini añ. Hodie xp̃s. ℟l vj. ℣. Notum fecit. ℟. Salutare suum.

In sancti ioannis apostoli ⁊ euangeliste. Inuitatorium.

Regem apostolorũ domi nũ.

Venite adoze mus. ps.

In. j. noct. aña.

Venite. In omnẽ terrã exiuit

sonus eoꝛũ: et in fines oꝛbis terre

verba eoꝛuꝫ. ps. Celi enarrant. añ.

Clamauerũt iusti: et dñs exaudi

uit eos. ps. Benedicã. añ. Constí

tues eos pꝛincipes sup omnẽ terrã.

memoꝛes eruntnois tui dñe. ps.

℣. In oẽm terrã. ℟. Et in fines orbis.

Eructauit. ℟. i. Valde honorandus est beatus io annes: qui

supra pectus domini in cena re

cubuit. Cui christus in cruce

matrẽ virgi nẽ virgi ni cõmẽda

uit. ℣. Virgo est electꝰ a domino:

atq; ĩter ceteros magis di le ctꝰ.

Lui. ℟. ij. Hic est discipulus
qui testimoniũ phibet de his:
et scri psit hec. Et sci mus:
quia verum est testimonium
eius. ℣. Aluen ta euãgeli j
de ipso sacro dominici pectoris
fon te po ta uit. Et sci. ℟. iij.

Hic est beatissimus evange
lista et apostolus io annes:
Qui privile gio amoris pre
cipu i ce te ris altius a
domino meruit honora ri.
℣. Hic est discipulus ille quê
diligebat ie sus: qui supra pectus
dñi in cena recubu it. Qui.

Gloria patri et filio.

In .ij. noc. ana.

et spiri tu i san cto. Qui. Principes populoz ꝯgregati sũt: cũ deo abraã. ps. Dẽs gentes. añ. Oedifti hereditatẽ: timẽtib⁹ no/ men tuũ dñe. ps. Exaudi de⁹ dep̃. añ. Annũciauerũt opera dei: et fa cta eius intellexerũt. ps. Exaudi deus oꝛonẽ. ℣. Cõstitues eos pncipes. ℟. Memores erunt. ℟.iiij Qui vice rit: faciã illuz/colũnã in tẽplo meo dicit dñs. Et scribã sup eũ/nomẽ meũ: ⁊ nomẽ ciuitatis noue hieru salẽ. ℣. Uincenti dabo edere de li gno vite: quod est in paradiso dei mei. Et. ℟.v. Diligebat aũt eum ihesus: qm̃ specialis prerogatiua ca stitatis/ampliozi dilectiõe fecerat

dignum. Quia virgo electus ab ipso/ virgo in eum permansit. ℣. In cruce deniq; moriturus: huic matrẽ suã virginẽ/ virgini cõmendauit. Quia. ℟. vj. In medio ec/clesie aperuit os eius. Et impleuit eũ dñs spũ sapiẽtie et intellectus. ℣. Iocunditatẽ et exultationez/ thesaurizauit sup eum. Et. Jn.iij.nock.ana.

Exaltabũt cornua iusti. alleluia.

℘. Confitebimur. añ. Iux orta est iusto. alleluia. rectis corde leti/cia. alleluia. ℘. Dñs regna. dec.

añ. Custodiebãt testimonia ei⁹:
7 p̃cepta ei⁹. Alleluia. ps. Dñs reg̃.

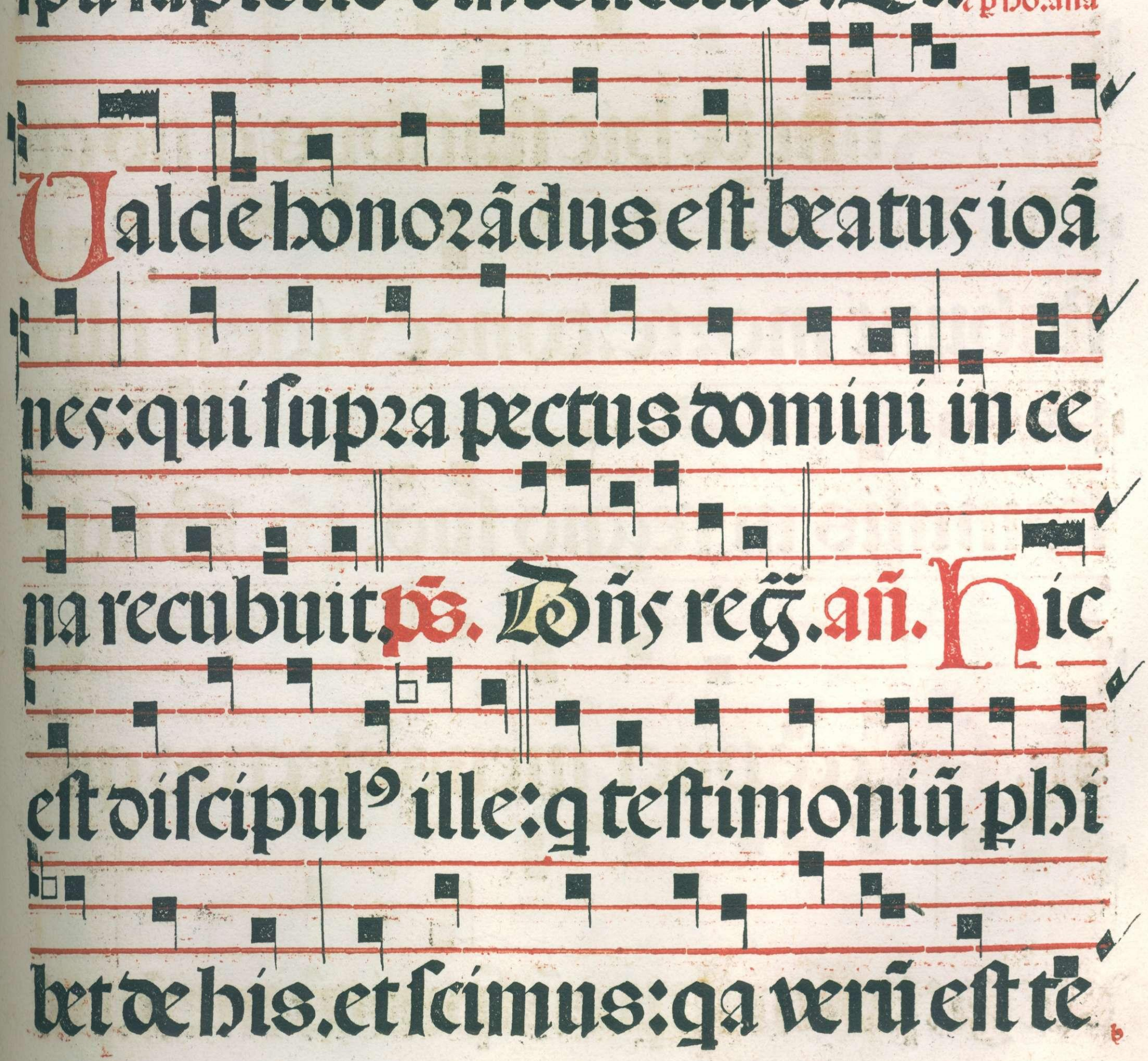
℣. Nimis honorati sunt. ℟. Nimis confortat⁹ est. ℟. vij.

irascant. In illũ di em suscipiã
te seruũ meuz: et ponã te sicut si
gnaculũ in ꝯspectu me o. Quo
ni am ego elegi te: dicit do
mi nus. ℣. Esto fidelis vsq; ad
morte: 7 dabo tibi coronã vi te.

Quoni am. ℟. viij.] steest io/
an nes:q supra pect9 dnomi nu in
ce na re cubu it. Be atus
apostolus:cu i reuelata sunt
secreta ce lesti a. ℣. Aluen
ta euangeli j/de ipso sacro do
minici pectoris fonte pota uit.
Beatus. Gloria patri ⁊ filio.

ꝛ spiri tui san cto. Beatus. ℟. ix.
Qibauit illũ dñs pane vite ꝛ ītel
lectus: ꝛ aqua sapiẽtie salutaris po
tauit eũ. Et exaltauit eũ apud pro
ximos suos. ℣. In medio eccl'ie
aperuit os eius: ꝛ implenit eũ dñs
spũ sapiẽtie ꝛ intellectus. Et. Ad laudes ꝛ p ho. añ

Valde honorãdus est beatus ioã
nes: qui supra pectus domini in ce
na recubuit. ps. Dñs regn. añ. Hic
est discipul⁹ ille: q testimoniũ phi
bet de his. et scimus: qa verũ est tẽ.

stimoniuz eius. ps. Jubilate. Añ.

hic est discipul9 meus: sic eũ volo

manere/ donec veniã. ps. Deꝰ deꝰ.

añ. Sunt hic stãtibus/ q nõ gu

stabunt mortẽ: donec videãt filiũ

hominis in regno suo. ps. Bñdi.

añ. Ecce puer meus electus quẽ

elegi: posui sup eũ/ spritũ meũ. ps.

℣. Hic est discipulus ille/qui testimoniũ perhibet de his. ℟. Et scimus/quia verum est testimoniũ eius. Ad bñdi.añ. Iste est ioannes. lij. Deinde fit cõmemoratio de natiuitate vt supra. Pro beato stephano antiphona. Stehpanus autem. xlvj. ℣. Stephanus vidit. ℟. Vidit et intr oiuit. Ad tertiam. ℟. breue.

Laudate.

In omnẽ terrã/ exiuit sonus eoz.

℣. Et in fines orbis terre/ verba eorũ. Gloria pẽi.

xxxv. ℣. Constitues eos ℟. Memorati sunt. ℟. Constituit eos principes/ super omnẽ terrã.

℣. Memores erunt/ nois tui dñe. Gloria pẽi.

xxxv. ℣. Mirabilis in sanctis suis. ℟. Mirabilis in altis dñs. Ad.ix. ℟. b

Mirabilia testimonia tua/ amici tui dñe. ℣. Mirabilis cõfortat⁹ est/ principat⁹ eoz. Gloria pẽi.

xxxv

b.z

℣. Annũciauerũt.
℟. Et facta eius.
Ad vesperas añ.
Tecũ principiuz.
℟l v. ℣. Valde ho-
norãdus. ℟. Qui
supra. Ad mgt añ

Exi jt sermo iter fratres
q discipulus ille nõ morit. ⁊ nõ di
xit iesus nõ morit: sed sic euz wlo
mane re/donec veniaz. ps. Dagt.

Pro
inno
centi
bus.
aña.

Hi sũt q cũ mulieribus nõ sũt
coinqnati. virgines eni sũt/⁊ sequũ
tur agnuz/quocũqz ierit. Euouae.

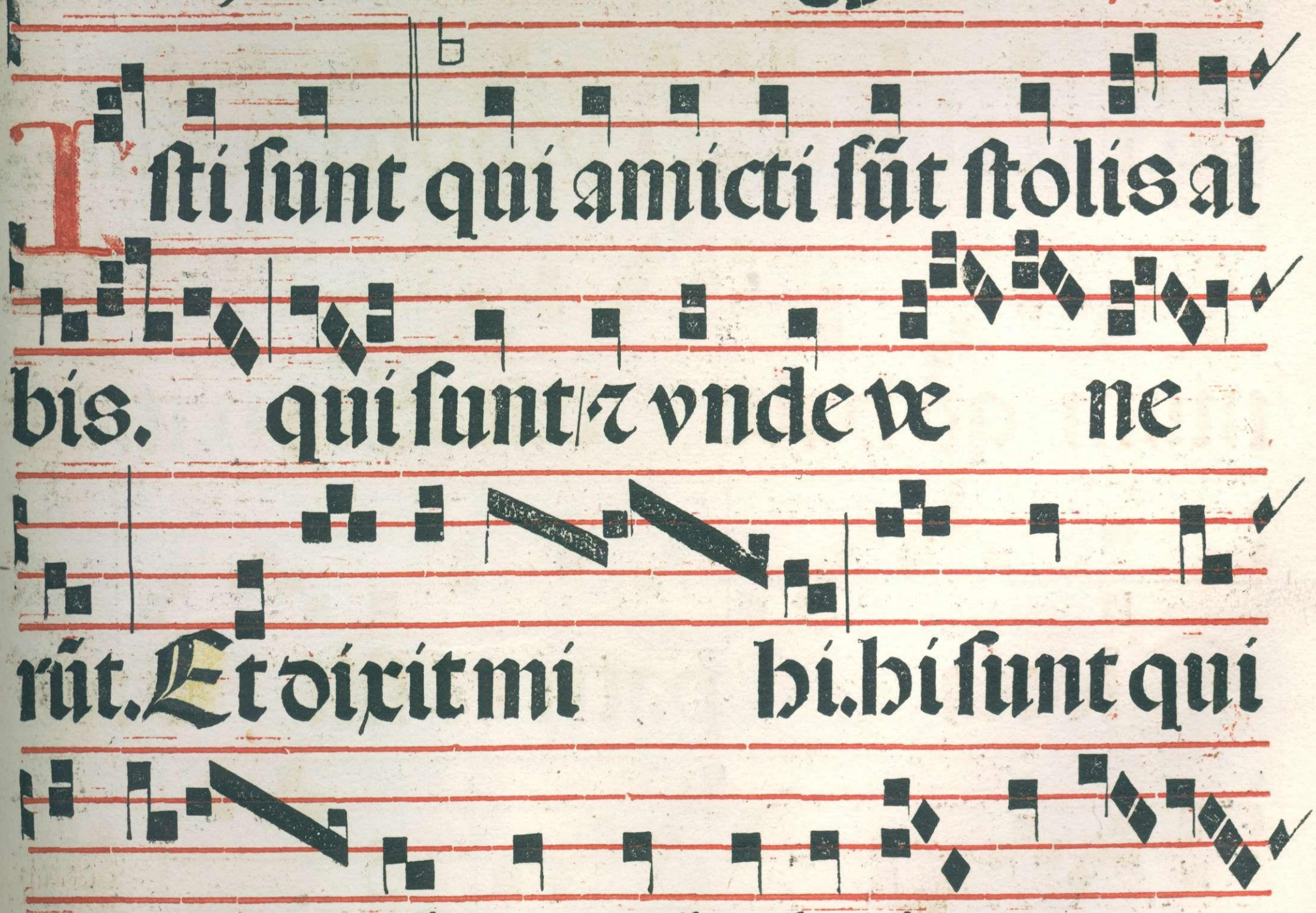
℣. Herodes iratus/occidit multos pueros. ℟. In bethleem iude/ciuitate dauid. Et fit cõmemoratio de natiuitate dñi. Hodie christus. ℟l vj. Pro sancto stephano antiphona. Sepelierunt stephanum. lij. ℣. Stephanus vidit. ℟. Vidit et introiuit.

In festo sanctorum innocentum Jnuitatorium/Hym. antiphone/⁊ psalmi/⁊ versiculi dicuntur de cõmuni plurimorum martyrum. ℟. j.

Centum quadraginta quatuor
milia qui empti sũt de terra: hi sũt
qui cũ mulieribꝰ nõ sũt coinqnati.
Virgines enĩ pmanserũt: ideo re
gnãt cũ deo/ et agnus dei cũ illis. ℣
Isti sũt q venerũt ex magna tri
bulatione: et lauerũt stolas suas/ in
sanguine agni. Virgi. ℟. ij. Sub
altare dei audiui voces occisoꝝ di
cẽtiũ. Quare nõ defendis sangui
nem nostrũ. et acceperũt diuinũ re
sponsum. adhuc sustinete modicũ
tempus: donec impleat numerus
fratrũ vestroꝝ. ℣. Vidi sub alta/
re dei animas interfectoꝝ: ppter
verbum dei qꝫ habebãt: et clara vo
ce dicebant. Quare. ℟. iij. Ado/
rauerũt viuentẽ in secula seculoꝝ.
Mittẽtes coronas suas/ ante thro
nũ dñi dei sui. ℣. Et ceciderunt in

ꝛspectu throni i facies suas: ꝛ ado
rauerũt viuentẽ in secula seculoꝝ.
Dittẽtes. ℟. iiij. Effuderunt san
guinẽ sanctoꝝ velut aquã/ In cir/
cuitu hierusalẽ: ꝛ nõ erat qui sepe/
liret. ℣ Posuerũt mortalia seruo
rũ tuoꝝ/ escas volatilibus celi: car
nes sanctoꝝ tuorum/ bestijs terre.
In circuitu. ℟. v. Isti sunt sancti
q passi sũt ꝓpter te dñe: vindica
eos. Quia clamãt ad te quotidie.
℣. Vindica dñe sanguinẽ sancto
rũ tuorum: qui effusus est. Quia.
℟. vj. Isti sũt sancti qui nõ coinq
nauerũt vestimẽta sua. Ambula/
bũt mecũ in albis: quia digni sunt
℣. Hi sunt q cũ mulieribꝰ non sũt
coinquinati: virgines enim sunt.
Ambulabũt. ℟. vij. Qantabunt
sancti cãticũ nouũ ante sedẽ dei et

agni. Et resonabat terra in voces
eoꝝ. ℣. Hi empti sunt ex omnib⁹
primitie deo et agno: ⁊ in ore eoꝝ
nō est inuētū mēdaciū. Et. ℟. viij.
Vidi sub altare dei aīas interfe/
ctoꝝ: ppter verbū dei qō habebāt
⁊ magna voce dicebant. Vsquā
dñe sanguinē seruoꝝ tuorum/ qui
effusus est. ℣. Sub throno dei
omnes sancti clamāt. Vsquā. ℟. ix

magna: ⁊ lauerũt stolas suas:

⁊ dealbauerũt eas in sãgui

ne a gni. ℣. Vidi subal

tare dei animas interfectoꝝ: pro/

pter verbũ dei/ et propter testimo

nium qꝫ habe bãt. Et dixit. ℟.

Gloria patri et filio: et

spiri tu isan cto. Et dixit.

Ad laud: des et p horas aña.

Herodes ira tus occidit multos
pueros: in bethleem iude ciuitate
dauid. ps. Dns reg. añ. Ibimatu
r infra/occidit multos pueros hero
des: ppter dnm. ps. Jubilate. añ.
Angeli eor semp vident faciem
patris. ps. Deus de⁹. añ. Vox in
rhama audita est/ploratus r vlula

tus rachel plorans filios suos. ps.

Bñdi. Añ. Sub throno dei oēs

sancti clamāt. vindica sanguinē

nostrū/deus noster. ps. Laudate.

℣. Herodes iratus. ℟. In bethleē iude. Ad bñdi.aña. Hi sunt. lviij. Deinde fit cōme.de nati.et de sctō stephano:vt s. De scō ioanne añ. Iste est ioānes. lij. ℣. Hic est discipulus. ℟. Et scimus. Ad.iij.℟.b.

Letamini in domi

no:7 exulta te iusti. ℣. Et gloria

cxxv.
℣. Exultēt iusti.
℟. Et delectēt
Ad.vj.
℟.bre.

mini/oēs recti corde. Glia pri.

Exultent iusti/in cōspectu dei. ℣.

Et dilectent in leticia. Glia. ℟. lxxv v. Justi aũt. ℟. Et apũd dñm. Ad nonã ℟. breue.

Justi autẽ in perpetuũ viuẽt. ℣.

Et apud dñm est merces eorum.

℣. Exultabunt. ℟. Leta buntur. Ad vesperas añia. Tecum principium. ℟. lv ℣. Sub throno dei/ oẽs sci clamant. ℟. Ulindica sanguinẽ nostrũ/ deus nr Ad magn. añ.

Gloria pri. lxxv.

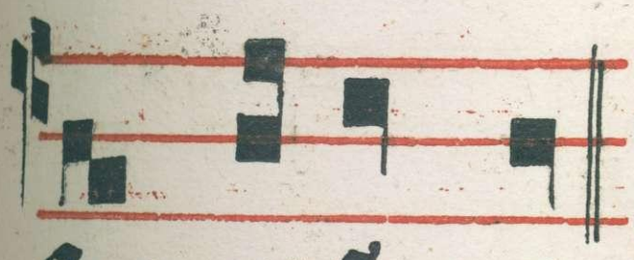
Innocentes pro christo infantes occisi sũt ab iniquo rege. lactentes interfecti sũt: ipsũ sequuntur agnũ sine macula. dicũt semp: gloria tibi dñe.

Et fit cō memoza tio de scō thoma marty re.aña.

℣. Dagt. Iste scūs p lege dei sui certauit vsq; ad mortez:et a verbis impioz nō timuit:fundat⁹ eni erat/ supza firmā petrā.

℣. Glia ⁊ honoze. ℟. Et ꝯstituisti eū Deinde fit cōme moratio de natiui ta.⁊ de scō stepha no:vt s.postea de sctō ioā.añ. Exijt sermo. lviij.℣. Hic est discipulus. ℟. Et scimus/quia. In laudibus fit cōmemoratio de nati.scō stephano.⁊ scō ioanne.vt s. Postea p innocentibus añ. Hi sunt q. lviij.℣. Sub throno dei.℟. Uindicā dñe. Oza. Deus cuiꝰ Ad vesp.añ. Tecū principiū. ꝯ lv. cū reł. añis ⁊ psal.suis. Sciendū q; in cōmēoz ationibus octauaꝝ post nati.dñi dicunt isti versiculi videlz pro natiui.℣. Notum fecit dñs alla.℟. Salutare. Pro scō stephano ℣. Stephanus vidit celos. ℟. Uidit ⁊ in. Pro scō ioāne.℣. Hic est discipulꝰ ille. ℟. Et scimus. Pro innocētibus ℣. Sub throno. ℟. Uindica. Ista rubrica infrascripta vtit in sabbato infra oct.nati.dñi. In anno illo/in quo nati.dñi in die lune venerit: in illo die vacuo infra octauā/in quo nō fit de aliquo festo:officiū fit ſm subsequentē tabulā. In festo scī thome archiepi ⁊ martyꝝ. Ad vespas añ. Tecum principiū. ꝯ lv. cū reł.añis ⁊ psal.de nati.℣. Notum fecit. Ad magꝫ.añ. Hodie xps. ꝯ lvj. Postea fit cōmemo.de sancto thoma.aña.

Qui vult venire post me:abneget semetipsum:⁊ tollat crucē suam et

sequaꝯ me. ℣. Justus vt palma. ℟. Sicut cedrus. Postea de alijs octauis. Ad matuti. incipiꝯ a scdo ℟io/ꝛ octauū ponitꝯ. O regē celi. lxiij. Ad laudes ꝛ p horas añ. Quē vidistis pasto. xliij. Ad bñdi. añ. Gloria in excelsis. xliiij. Postea fit cōmēo. de octauis. Per horas diei dicit sicut in natiui. Ad vespas añ. Tecum principiū. xlv. Capitulū ꝛ cetera de scō siluestro: postea fit cōme. de dñica. añ. Dum mediū silentiū. lxiij. ℣. Uerbū caro postea fit cōmēo. de octauis. Officiū ℣o illius dñice: in qua cadit festū scī siluestri: cantaꝯ in vigilia ephie. Itē si nati. dñi in alio die venerit: in illo die/in quo nō agitꝯ de festo aliquo q̄z de octā nati. incipitur a secundo ℟io natiui. ꝛ octauum ponitur O regem celi. ℟. viij.

O regē celi/cui talia famulanꝯ obsequia. stabulo ponitur/qui continet mundū. Jacet in presepio: Et in celis regnat. ℣. Natus est nobis hodie saluator: qui est christus dominus/in ciuitate dauid. Jacet.

Si festū natiui. dñi: sci stephani: sci ioānis: scōꝝ innocentū: vel sancti thome martyris venerit in dñica: ipso die/nihil fit de dñica: sed die primo post festū scī thome marty. fit officium dñice. De dñica ℣o que tunc venit in octaua festi: nihil agitꝯ. Sabbato dñice infra octauā natiuitatis. ad vesperas ℣. Uerbum caro factum est. ℟. Et habita. Ad magn. añ.

O ū mediū silētiū tenerēt omnia: ꝛ nox in suo cursu mediū iter pera

geret: oipotēs sermo tuꝰ dñe/a rega

lib⁹ sedib⁹ venit. alleluia. ps. Dñs.

Deinde fit cõmemoratio de nati. ⁊ aliis octauis. Dñica infra octa. nati. dñi si festu nõ sit: agit officiũ diei natiuitatis: ꝑter capla/antiphonas ad magꝯ. ⁊ ad bñ. ⁊ oꝛonẽ/lectiones/et primũ ℟ iũ qđ obmittit/⁊ octauũ ponit. O regẽ. lxiij. Ad bñ. añ. Dũ mediũ silentiũ. lxiij. ⁊ fit cõme. de oĩbus octauis. Ad tertiã/sextã/⁊ nonã ℟ ia bre. ⁊ Vsi. de nati. Ad magꝯ. añia.

Puer iesus ꝓficiebat etate ⁊ sapi

entia/ coꝛã deo ⁊ hoĩbus. ps. Dñs.

In vigilia sci siluestri pape ⁊ ꝓfes. ad vs. añi. Tecũ ꝑnci. xlv. V Amauit eũ. ℟. Stolã glie.

Ad magꝯ añia.

Sacerdos ⁊ pontifex/ ⁊ virtutũ

opifex/ pastoꝛ bone in populo/ oꝛã

pro nobis dominum. ps. Dñs.

Et fit cõmemoratio de octauis. Si festum sancti siluestri in dominica venerint: agitur de festo cum cõmemoratione de dominica/ad magꝯ. ⁊ ad benedi. In octaua natiuitatis domini ad vesperas antiphona. O admirabile cõmer. cuꝫ reliquis de laudibus. psalmi de sancta maria. ℣. Uerbũ caro factum est. ℟. Et habitauit. Ad magnificat antiphona.

Propter nimiam charitatē
suam qua dilexit nos deus: fili
um suum misit in similitudinem
carnis peccati. alleluia. ℘. Dagt.

Et non fit cōme. aliq̄ Inuitato. hymn⁹ de natiuitate. In .j. noc. antiphōa.

Dominus dixit ad me: filius
meus es tu: ego hodie genui te.

℘. Quare fre. añ. In sole posuit

tabernaculū suū: ⁊ ipse tanq̄z spon

sus procedens de thalamo suo. ps.

Celi enar. añ. Eleuamini porte

eternales: et introibit rex glorie.

℣. Tanq̄z sponsus. ℟. Dominus procedens/de thalamo.

ps. Dñi est ter. ℟. j.

Ecce agnus

dei: ecce qui tollit pecca/

ta mun di. ec ce

de quo dicebā w bis.q post

me ve nit/ ante me factus

est. Cuius nō sum di gnus cor

rigiam cal ciamēti soluere

℣. Qui de terra est de terra loqui

tur: qui de celo venit/su per om/

nes est. Cuius. ℟. ij. Oi es sancti
ficatus illuxit no bis: venite gen
tes ↄ adorate dominũ. Quia ho/
die descen dit lux magna in
ter ris. ℣. Hec dies quã fecit
dominus: exultemus ↄ letemur
ine a. Quia. ℟. iij. Benedi
ctus q ve nit in nomine domi

ni:de us∫q; mínus tíllu xit

no bis. Allelúia alle

lu ia. ℣. Hec dies quã fecit

dómi nus:exultem⁹ et lete mur

íne a. Alle. Glória pa

tri ⁊ fili o:et ſpiri tu i ſan

cto. Allelúia.

In ſecundo no/cturno antiphona.

Speciosus forma pre filijs homi
nũ: diffusa est gratia in labijs tuis.
ps. Eructa. añ. Homo natus est
in ea: ipse fundauit eam altissimus
ps. Fundamẽ. añ. Exultabũt oĩa
ligna siluarum ante faciẽ dñi/ qm̃
venit. ps. Cantate. v. Speciosus for
ma. ℟. Diffusa. ℟. iiij.
Congratulamini mihi omnes q
diligitis dominũ. Quia cum essẽ
paruula placui altissimo: ⁊ de me/
is visceribus genui deũ et homi/
nẽ. v. Beatam me dicent omnes
generationes: quia ancillã humi/
lẽ respexit deus. Quia. ℟. v. Con
firmatũ est cor virginis: in quo di
uina mysteria angelo nunciãte cõ
cepit. tunc forma pre filijs homi/
nũ castis suscepit visceribus. Et
benedicta in eternum. deus nobis
protulit ⁊ hominem. v. Domus

pudici pectoris/templū repente fit
dei:in tacta nesciēs virū: verbo cō
cepit filium. Et be. ℟.vj. Beata
ꝛ venerabilis virgo/que sine tactu
pudoris/inuēta est mater saluato
ris. Jacebat in p̄sepio:ꝛ fulgebat
in cēlo. ℣. Omine audiui audi/
tum tuum et timui. consideraui
opera tua:et expaui in medio duo
rum animaliū. Jacebat. Jn.iij.noc.añ.

In principio et ante secula deus
erat verbū:et ipse natus est hodie
saluator mundi. ps. Dñs regℨ. añ.

Ante luciferū genit⁹ et ante secu

la/dominꝰ saluator noster hodie

natus est. ps. Cantate. ij. añ.

Nato dño angelox chorus cane

bat dicẽs. salꝰ deo nostro sedẽti sup

throno tagno. ps. Dñs regn.

℣. Notũ fecit dñs/allꝛa
℟. Saluta re suũ/allꝛa.

℟. vij.

Continet in gremio celuz

terrã qꝫ re gentẽ: virgo de i

ge ni trix/proceres comitãtur

heri lez. Per quos orbis o uās/

christo sub pncipe po let. ℣.

Virgo dei genitrix/quē tot⁹

nō capit orbis: in tua se clausit vi

scera factꝰ ho mo. Per. ℟. viij

Nescies mater virgo vi rum/

peperit sine dolo re. Salua.

to rẽ seculorum/ ipsũ regez an

gelo rũ. sola virgo lactabat:

Vbere de celo ple no. ℣. O o

mus pudici pectoris/ tẽplũ repẽte

fit de i: in tacta nesciẽs virũ/ verbo

ce pit fi li um. Sãlua. ℣.

Glori a patri ⁊ fili o: ⁊ spiri

tui san cto. Salua.

Ad laudes 7 per horas antiphona.

O admirabile cõmerciũ/creator
generis humani/animatũ corpus
sumẽs/de virgine nasci dignatus
est. et procedẽs homo sine semine/lar
gitus est nobis suam dei tatẽ. ps.
Dñs regn. añ. Quando natus es
ineffabiliter ex virgine/tũc iplete
sũt scripture. sicut pluuia in vellus

descendisti: vt saluū faceres genus

humanū. te laudam⁹ deus noster.

ps. Jubila. añ. Rubum quē vide

rat moyses incōbustū / cōseruataz

agnouim⁹ tuā laudabilē virgini

tatē / dei genitrix intercede p nobis

ps. Deus deus. añ. Germinauit

radix iesse / orta est stella ex iacob.

virgo peperit saluatorez. te lauda

mus deus noster. ℘. Bñdi. Añ.

Ecce maria genuit nobis salua

torẽ: quẽ ioãnes videns exclama

uit dicens. ecce agnus dei/ ecce qui

tollit peccata mundi. alleluia. ℘.

℣. Uerbũ caro factũ est. ℟. Et habitauit.

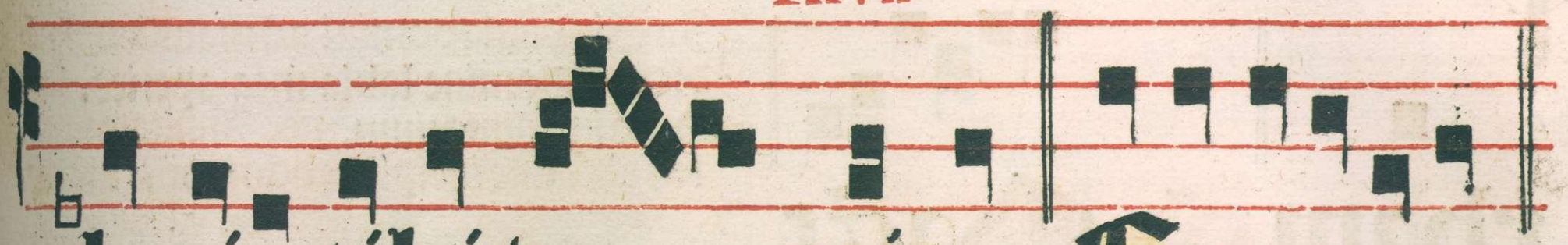
Laudate. Ad bñ. añ Mirabile myste

rium declarat: hodie innouant na

ture: deus homo fact⁹ est: id quod
fuit permãsit: & qđ non erat assum
psit: non cõmixtionẽ passus neq;
diuisionẽ. ℣. Benedi.

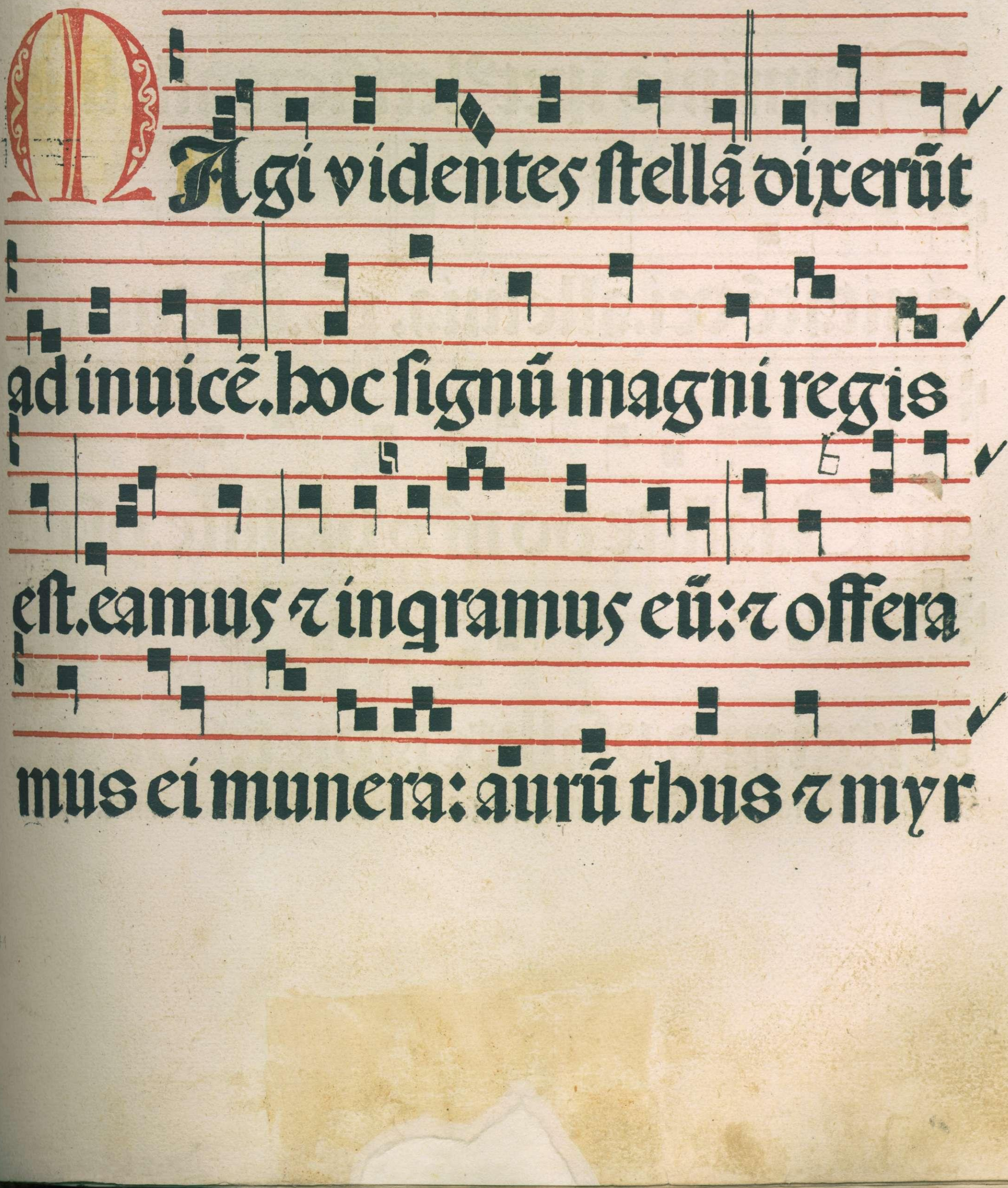
Ad. j. iij. vj. ix. ſxia bre. & Vſi. dicuntur ſicut in natiui. dñi. Ad. veſp. añ. O admirabile. cũ reľ. pſal. de ſancta maria. ℣. Notum fecit dñs/alľa. ℟. Salutare. Ad magj. añia.

O gnũ hereditatis myſte
riũ. tẽplũ dei factus est vterus ne/
ſciẽs viriũ: nõ est pollut⁹ ex ea carnẽ
assumẽs. oẽs gẽtes veniẽt dicẽtes.

gloria tibi dñe mine. Euouae.

Pro sctō stephano añ. Stephanus aūt.xl vj.℣. Stephanus vidit. ℟. Uidit ⁊ introiuit. De alijs vero octauis nihil fit. In octaua scī stephani: oīa dicunt sicut in die festi: preter oronē superius dictā. Et fit cōme. de alijs octauis. Ad vesp. añ. Lapidauerūt stephanū ij. cū reľ. psal. de vno martyre. ℣. Valde honorandus. ℟. Qui supra. Ad magj. aña. Iste est ioānes. liij. postea fit cōme. de scō stephano añ. Sepelierunt. liij. ℣. Sephanus. ℟. Uidit et. deinde fit cōme. de innocentibus. In octaua scī ioānis: oīa dn̄r p ordinē sicut in festo eius: ⁊ fit cōme. de innocentibus. Ad vespas aña. Valde honorandus. lvij. cum reľ. psal. de aplis. ℣. Sub throno. ℟. Uindica. Ad magj. aña. Hi sunt qui cum mulieribus lviij. ⁊ fit cōme. de scō ioāne añ. Exijt sernio. lviij. ℣. Hic est discipulus. ℟. Et scimus qr In octaua scōr innocētū: oīa dicunt sicut in festo: ℟ nonū ℟iū nō cantaŕ: qr dī Te deum laudamus. Ad vesp. añ. Herodes. lxj. cum reľ. psal. de cōi plurimor martyrū. ℣. Notū fecit dn̄s. ℟. Salutare. Admagj. añ. Puer iesus. lxiij. deinde fit cōme. de innocētib' añ. Innocentes. lxij. ℣. Sub throno dei. ℟. Uindica dn̄e. In vigilia ephie ad matuti. ⁊ per horas diei oīa dicunt sicut in octaua nati. dn̄i: preter añas ad bn̄di. que dī de dn̄ica. In' oī bus vero hymnis dī Gloria tibi dn̄e: q natus es. ⁊ cantaŕ in tono nati. dn̄i. Ad vesp. añ. Ante luciferum. cum reľ. de laudibus. ps. Dixit dn̄s. cum reľ. In fine ps. Laudate dn̄m oēs gen. ℣. Reges tharsis ⁊ insule. ℟. Reges arabum ⁊ sab. Ad magj. aña.

Magi videntes stellā dixerūt ad inuicē. hoc signū magni regis est. eamus ⁊ inquiramus eū: ⁊ offeramus ei munera: aurū thus ⁊ myr

In epiphania domini ad matutinum nō dicitur Domine labia mea aperies. nec Deus in adiutorium. nec Inuitatorium. sed absolute incipit hebdomadarius añ.

rbam. pṡ. Dagt.

Afferte dño filij dei. adorate dñm

in aula sancta eius. pṡ. Ipsum. añ.

Aluminis ipet9 letificat alleluia.

ciuitatē dei. alleluia. pṡ. Deus nr̄.

añ. Psallite deo nr̄o/psallite. psalli

pṡ.

te regi nr̄o/psallite sapiēt. Dēs gē.

℣. Omnis terra adoret te/et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat/nomini tuo domine. ℟. j.

LXXII

Hodie in ioz-
da ne bapti
zato domi no aper ti sunt
ce li: t sicut colum ba sup e
um spiritus man sit: t vox patris
intonu it. Hic est filiꝰ meus
dilectus: in q̃ mi hi com placu i.

℣. Oescẽdit spíritus sanctus coꝛ
poꝛali specie sicut colũba in ipsũ: ⁊
woꝛde ce lo facta est. Hic. ℟. ij

In colũbe specie spíritus san/
ctus visus est. pater na woꝛ
audita est. Hic est filius me us
di le ctus: in quo mihi bene
complacu i. ℣. Ai eli aperti sunt

supe uz: ⁊ wor patris into nu it.

hic est. ℟. iij. Reges tharsis ⁊

in su le munera offe rēt. re

ges a ra bū ⁊ saba do na Domi

no de o ad du cēt. ℣. Omnes

de saba veni ent: aurū et thus de/

fe rentes. Dño. Omnis terra

In. ij. noct. aña.

adozet te ⁊ psallat tibi. psalmꝰ di/
caz nomini tuo dñe. ps. Jubilate.

añ. Reges tharsis et insule
munera offerent/ regi dominо. ps.
Deus iudi. añ. Omnes gentes
quascūqꝫ fecisti/ venient et adoza/
būt coraz te dñe. ps. Inclina dñe.

℣. Reges thar sis ⁊ insule/ mu nera offerent.
℟. Reges ara bum ⁊ saba/ do na adducent.
℟.iiij.

Illumina re il lumi/

na re hieru sa lẽ re

nít lux tu a. Et gloría do

mí ni super te

orta est. ℣. Ꝋ tambula

bunt gẽtes in lumine tu o: et

reges in splẽdore ortus tu i.

Et. ℟. v. Omnes de saba veni

entaurũ ⁊ thus de fe rentes:

et laudẽ dñi no annunci an

tes. Allelu ia alle lu ia alle

lu ia. ℣. Reges tharsis ⁊ insu

le munera offerent. reges arabũ ⁊

saba dñi na ad du cent. Al. ℟. vi

Magi venerũt ab oriente

hierosolymã: querentes et di/
cen tes. v. bi est q na tus est: cu/
ius stellã vi di mus. Et veni/
mus adorare domi nũ. ℣. Vi/
dimus stellã e ius in orien/
te. Et. Gloria patri et fi/
li o. et spiri tu i san cto. Et.
In. iij noct. ãna.
Uenite adoremus eum: quia ipse

est dñs deus noster. ps. Venite.

Post duos versus psal. semp reiterat altius añ. excepto/ꝙ qñ venit ad vsus Venite adoremus. cãtat añ. loco versus. Et post vltimũ versum/qui singulariter dicitur: reiterat añia. silr. deinde Gloria pri. Sicut erat. ℟ reiterat. añia

Adorate dominũ.

alleluia. in aula sctã eius. alleluia.

ps. Cantate. j. añ. Adorate deũ.

alleluia. oês angeli eius. alleluia.

℣. Adorate dñm. alla.
℟. In aula sca ei⁹. alla.

ps. Dñs regn̄. ℟. vij. Stella quã vi

derãt magi in oriente

ante cedebat eos: donec ve

niret ad locum vbi puer erat.

Videtes autẽ eam: gauisi sũt

gaudio magno. ℣. Et intrã

tes domum/ inuenerũt puerũ cuz

maria matre eius: et procidentes

adora uerũte um. Viden.

℟. viij. Videtes stellã ma gi

gaui sí sunt gaudío magno.

Et íntrantes domũ ínuenerũt pu

e rũ cũ maría matre eíus.et pcí

dentes:adorauerũte um. et

aper tís thesauris su ís obtule/

rũte ímune ra:aurũ thus et

myrrhã. ℣. Stella quã

viderãt magi in oriente antecede

bat e os: vsqꝫ dũ veniẽs staret su/

pra: vbi erat pu er. Et in. ℣.

Gloria patri et filio.

et spiri tu i san cto. Et in. ℟. ix.

Tria sunt munera p̃ciosa/que ob

tulerunt magi domino in die ista:

et habent in se diuina mysteria.

In auro vt ostendatur regis po/

tentia: in thure sacerdotem ma/

gnum considera: et in myrrha

dominicam sepulturam. ℣. Sa/

lutis nr̃e auctorem magi venerati

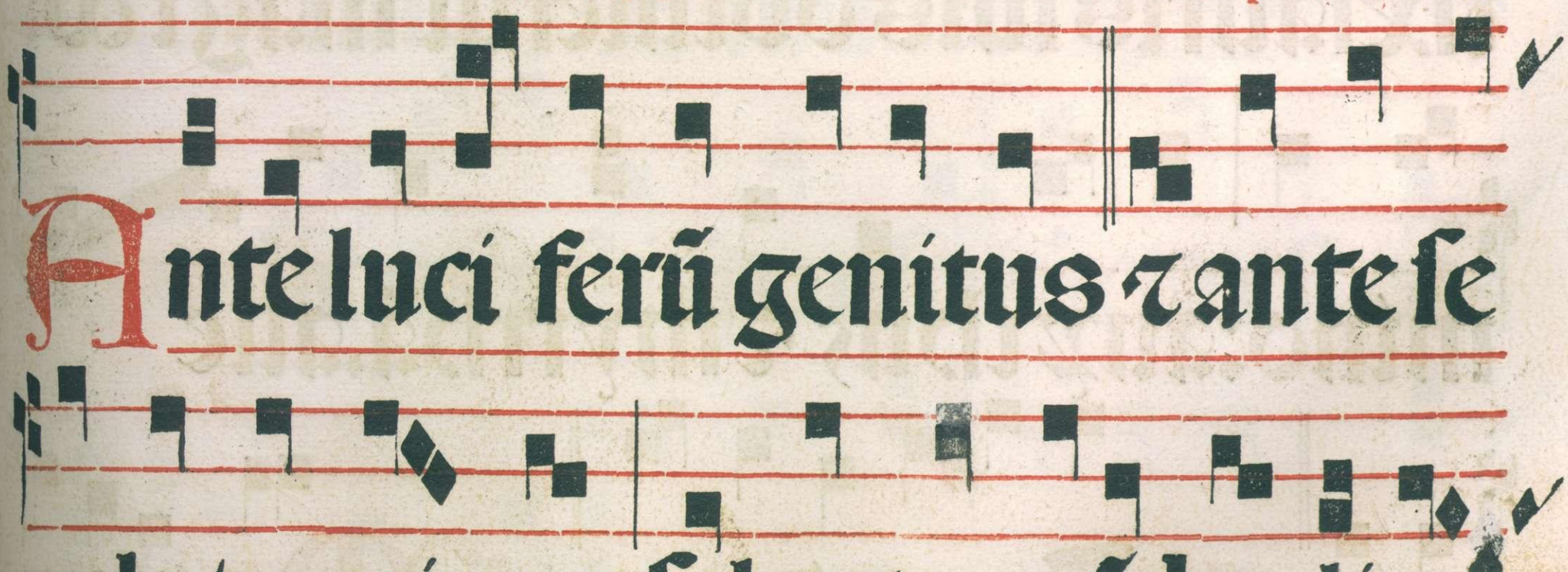
sunt in cunabulis: et de thesauris

suis mysticas ei munerũ species ob
tulerũt. ℣n ℟. Oenit lumẽ tuũ hie
rusalẽ: ⁊ gl'ia dñi sup te ortа é. ⁊ am
bulabũt gẽtes i lumie tuo: ⁊ reges
i splẽdore ort⁹ tui. ℣. Aily tui de
lõge veniẽt: ⁊ filie tue de latere sur
gẽt. Et. ℟. Oescẽdit ỏ celis de⁹ ve
rus a patre genit⁹: itroiuit i vterũ
virginis: nobis vt appareret visi
bilis: indutus came humana, pto
parẽtis edita. Et exiuit p clausam
portã/ deus ⁊ hõ/ lux et vita/ ꝯditor
mũdi. ℣. Tanq̃ sponsus dñs p
cedens: de thalamo suo. Et exi. ℟.
Hic est dies preclarus: in quo sal
uator mũdi apparuit. Quẽ ppⁱe
te ꝓdixerũt: angeli ãnũciauerũt.
cuius stellã magi videntes gauisi
sunt: et munera ei obtulerunt. ℣.
Dies sanctificatus illuxit nobis.

venite gẽtes: ⁊ adorate dñz. Qui.

℟. Interrogabat magos hero/
des. qd signũ vidistis sup natũ re
gẽ. Stellã magnã fulgentẽ: cuius
splendor illuminat mundũ. ⁊ nos
cognouimus/ ⁊ venimus adorare
dñm. ℣. Magi veniũt ab oriente:
inquirẽtes faciem dñi. ⁊ dicentes.
Stel. ℟. Hodie celi aperti sunt: ⁊
mare dulce factũ est. terra exultat:
mõtes ⁊ colles letant. Qui a ioã
ne in iordane xp̃s baptizat⁹ est. ℣
Quid ẽ tibi mare q̃ fugisti: et tu
iordanis q2 quers⁹ es retrorsũ. Qa

Hoc vltimũ ℟. nõ dr̃ nisi in octaua epiphanie octauo loco. Ad laudes ⁊ per horas añia.

Ante luci ferũ genitus ⁊ ante se
cula/ dominus saluator nr̃ hodie

mũdo apparuit. ps. Dñs regz. añ.

Uenit lumẽ tuũ hierusa lem: ⁊
gloza dñi sup̃ te oza ta est: ⁊
ambulabũt gentes in lumine tuo.
alle luia. ps. Jubila. añ. Apertis
thesauris suis obtulerũt magi dño
mino: aux thus ⁊ myrrhã. alle
luia. ps. Deus deus. añ. Maria ⁊

flumína benedicite dñm. hymnuz

dicite fōtes dño. alleluia. ℣. Bñdi.

añ.

Stella ista sicut flāma coruscat: ⁊

regē regū deū demonstrat. ma gi

ez viderūt: ⁊ magno regi munera

obtulerūt. ℣. Laudate.

Hym. Hostis hero. ⁊ dī hodie tm̄ in laudibus: qz infra octauā ad laudes dī hymnus. Enixa est puerpera regē. in suo tono. ℣. Adorate dñm. ℟. Oēs angeli eius. Ad bn̄. añ.

Hodie celesti sponso iūcta est ec

clesia: quōniā i iordane lauit chr̄i

stus eius crimina. currũt cũ mune

ribus magi ad regales nuptias. ex

aqua facto vino/letant quiue. alle/

luia. ℣. Dñi. Sciendũ q̃ oẽs hym. cantant in tono de epipha nia/vsq; ad oct. epiphanie. et dz̃ in fine. Gloria ti bi dñe qui apparuí. Ad primã ℟. bre. Christe fili dei viui miserere. ℣. Qui apparuist hodie. Mi serere. Gloria. Christe. ℣. Surge. ℟. Et libera. et sic dicitur per octauam. Ad tertiam ℟. breue.

Reges tharsis ⁊ insule/Dunera

offerẽt. ℣. Reges arabũ ⁊ saba/do

na adducẽt. Du. Gloria pz̃i. Re.

℣. Omnes de saba venient. alleluia. ℟. Aurũ ⁊ thus deferẽtes alleluia. Ad sextam ℟. bre.

Omnes de saba veniẽt. Alleluia

alleluia. ℣. Aurũ t thus deferen

tes. Alle. ℣. Gloria pr̃i. Dñs &c.

℣. Adorate dñm. alla. ℟. In aula sancta eius. alla. Ad. ix. ℟. brc.

Adorate dñm. Alleluia al

leluia. ℣. In aula/sc̃a eius. Alle.

℣. Adorate dum. alla. ℟. Oēs angeli eius. alla. Ad vesp. añ. Ante luciferum. cum rel. ps. Dixit dñs. cum rel. in fine ps. In exitu. t dī vsq; post octauā ℣. Reges tharsis et insule. ℟. Reges arabum. Ad magꝫ. añ.

℣. Glia pr̃i. Adora.

Tribus mira culis ornatũ diem

sanctũ co lim⁹. hodie stella magos

duxit ad presepiũ. hodie vinũ ex

aqua factū est ad nuptias: hodie a

ioāne christus baptizari voluit:

vt saluaret nos alleluia. ℘. Dagt.

Infra octauā Inuitatoriuz

Christus apparuit nobis.

Venite adoremus. ℘. Venite ex.

Psalmi ꝛ añe dicuntur de epiphania: preter antiphonā septimā: loco cuius dicitur asia.

Homo factus est in ea: ꝛ ipse fun

dauit eam altissim⁹. ℘. Fundamē.

Notandū/q⁹ in festis quoz hystorie cantanť per octauas: tribus diēb⁹ incipimus a.j. ℟io Ipsa die festi: in octaua: ꝛ dñica que est infra oct̄. Ceteris vero diebus/prima die q̄ cantať de oct̄. incipiť a scdo ℟io. secunda die a tertio. ꝛ ita per ordinez/ donec oīa ℟ia expleant. Expletis vero oībus responsorijs: semper incipiť a secundo. Antiphone subscripte dicuntur infra octauam epiphanie ad benedi. ꝛ ad magf. Ad benedi. antipho.

Aboriēte venerūt magi in beth

leem adorare dominum: ꝛ apertis

thesauris suis/ p̃cioſa munera obtu

lerũt.auruz ſicut regi magno.thus

ſicut deo vero.myrrhã ſepulture

Ad magſ añia.

eius.alleluia. p̃s. Bñdi. Vidẽtes

ſtellã magi gauiſi ſunt gaudio ma

gno.t intrãtes domũ obtulerũt do

mino:aurũ thus et myrrham. p̃s.

Ad
bñ.
añ.

Dñgt. Tria sũt munera quę ob
tulerũt magi dño: aurum thus et
myrrha/filio dei/regi magno. alle/
luia. ps. Bñdi. Ad
magñ
añ.
ux de luce appa
ruisti christe: cui magi munera of/
ferũt. alleluia alleluia alleluia. ps.

Ad
bñ.
añ.

Dñgt. Vidimus stellã eius in
oriente: & venimus cũ muneribus

adorare dominũ. ps. Benedictus.

Ad mag ña.

Introgabat magos herodes. qđ

signũ vidistis sup natũ regẽ. stellã

vidimus fulgẽtẽ: cu ius splẽdor

illu minat mũdum. ps. Dagt.

Ad bñ. añ.

Oés natio nes ve niẽt a longe/

portantes munera sua. alleluia. ps.

Ad mgt aña

Bñdi. Omnes de saba venient

aurũ & thus deferẽtes. alleluia alle

Ad bñ. añ.

luia. ps. Dagt. Venient ad te q

detrahebãt tibi: & adorabunt vesti

Ad magt aña.

gia pedum tuorum. ps. Bñdi.

Admoniti magi in sõnis ab an/

gelo/per aliã viaz reuersi sunt in re

gionẽ suã. ps. Dagt.

Si festiuitas ephie in dñica ve nerit: totũ officiũ dñice/fit in p̃. ximo sequẽti sabbo/mõ subscri pto. De festiuitatibus vo q̃ in fra oct. ephie veniũt: nihil tunc agit: sed post octauã celebrant.

Sabbo infra oct. ephie ad vs. v. Reges thar. ix. Reges ara. sic in ephia. Ad magt. añ.

Remãsit puer iesus in hierusalẽ:
7 nõ cognouerũt parẽtes eius: exi
stimãtes illũ esse in comitatũ. et re
grebãt eũ/inter cognatos 7 notos.

Añia dñi de ephia que cõpetit. ℣. Oẽs de saba veniẽt. ℟. Au
rũ 7 thus. Dñica infra octa. ephie ad bñ. añia. Remansit
puer. ℣. Adorate deũ. alla. ℟. Oẽs angeli eius. alla. Deinde
fit cõme. de ephia añ. Hodie celesti. lxxix. ℣. Oẽs de saba. ℟
Aurum 7 thus. ℟ia breuia 7 ℣siculi dicunt de epiphania.
Ad vesp. ℣. Reges thar. ℟. Reges arabũ. Ad magn. añ.

℘. Dagt.

Fili qd fecisti nobis sic. ego 7 pa
ter tuus dolentes querebamus te.
qd est qp me querebatis: nesciebas

tis quia in his que patris mei sunt

oportet me esse. ps. Magnificat.

Et fit cõme. de ephia. añ Tribus miraculis. lxxx. v Omnes de saba venient. ℟. Aurum ⁊ thus. Oratio Deus qui. In vigilia octaue ephie. ad vesp. añ. Ante luciferũ. lxxviij. cum rel. ps. Dixit dñs. cum rel. in fine. ps. In exitu. v. In colũbe specie/spiritus sanctus visus est. ℟. Paterna vox audita est/hic est filius meus dilectus. Ad magf. añ.

Descendit spiritus sanctꝰ corpo

rali specie sicut columba in ipsuz:

et vox de celo facta est. hic est filius

meus dilectus. alle luia. ps. Dñt.

In octaua epiphanie ad matutinũ inuitatorium. Christus apparuit. In primo nocť. añ

Uetere hominẽ renouans/ salua
tor venit ad baptismũ: vt naturaz
que corrupta est/per aquã recupe/
raret: incorruptibili veste circum
amictens nos. ps. Dñe dñs. Añ.
Te qui i spiritu ꝛ igne purificas
humana ꝓtagia: deũ ꝛ redempto
rez omnes glorificemus. ps. Celi
enar. añ. Caput draconis salua/
tor ꝓtriuit in iordane flumine: ab
eiꝰ potestate oẽs eripuit. ps. Dñi
est ter. ℣. Vox dñi/super aquas. ℟. Deus maiestatis/intonuit. ℟ia dñr sicut
in epiphania. preter octauuz quod erit. Hodie celi. In.ij.noctur.ana
Baptista ꝓtremuit: ꝛ non audet
tangere sanctũ dei verticẽ: sed cla
mat cũ tremore. sanctifica me sal/
uator. ps. Afferte. añ Magnũ my
steriũ declarat hodie: quia creator
omniũ i iordane expurgat nostra
facinora. ps. Quemadmodũ. añ.
Aqua cõburit peccatũ/ hodie ap

parens liberator: et rorat omnem
mũdum diuinitatis ope. ps. Deus
noster. ℣. Uenient ad te/qui detrahebãt tibi. ℟. Et adora
bunt/vestigia pedum tuorum. In.iij.noctur.añs.

Pa/
ter de celis filiũ testificat: spiritus/
sancti presentia aduenit: vnũ edo
cens/q baptizat christus. ps. Deꝰ
iudi. añ. Peccati aculeus cõterit
hodie baptizato dño: t nobis do/
nata ẽ regeneratio. ps. Uoce mea.
Añ. Baptizatur christus: et san
ctificatur omnis mundus: et tri/
buit nobis remissionem peccato/
rum. aqua et spiritu omnes puri/
ficamur. ps. Lantate. ij. ℣. Et erit nomen eius
benedictum/in secula.
℟. Et ante solem/permanet nomen eius. Ad laudes et per horas antiphona.

Baptizat miles regez: seruus
dñm suũ: ioannes saluatorẽ. aqua

iordanis stupuit: colũba protesta

tur: paterna vox audita est. hic est

filius meus. ps. Dñs regnauit. añ.

Q eli aperti sunt super eum: et vox

facta est de celo dicẽs. hic est filius

meus dilectus: in quo mihi cõpla

cui. ps. Jubilate. añ. O hristo da

tus est principatus et honor regni

ōnis populꝰ tribus ⁊ lingue ser

uiente i in eternū. ℣. Deus deus.

℟. Fontes aquax sanctificati sūt

christo apparēte i gloria. orbis

terrarū haurite aquas de fonte sal

uatoris. sanctificauit enī nūc oēm

creaturā christꝰ deꝰ nr̄. ℣. Bñdi.

añ. Vox de celo sonuit: et vox pa/
tris audita est. hic est filius meus
dile ctus: in q̃ mihi cõplacu i/ ipsũ
audite. ps. Laudate.

℣. Hodie celesti sponso/ iuncta est ecclesia.
℟. Quoniaz in iordane/ lauit christus eius cri/mina.

Ad benedi. añe.

Precursor ioãnes exultat cum
iordane baptizato domino. fa/
cta est orbis terraz exultatio. facta
est peccatoz nostroz remissio san/

cti ficãs aquas. ipsi omnes clame

mus/mise rere nobis. ℣. Ihñi.

Ad.iij.vj.r.ix. Ria breuia r versiculi dicunt sicut in ephia. Ad vesp. añ. Baptizat miles, cum reł. Psalmi sicut in ephia. ℣. Hodie cele. ℟. Quoniam in iordane. Ad magł. aña.

Sup ripã iordanis stabat beatus

ioãnes. indutus est splẽdore bapti

zãs saluatorẽ. baptiza me ioãnes

baptiza/benedicã te. r tu iordanis

cõgaudens suscipe me. ℣. Dagt.

Notādū ꝙ quocūqz die post octa.ephie/primo occurrerit agēdū de dñica vel de feria: fit offīm de psal.sicut ꝑ tali die ꝓsequēter ordinat.Sabbo ꝑmo post octa.ephie ad versp.v.

Uespertina oratio/ascēdat ad te
domine. ℟. Et descēdat super
nos/misericordia tua. Ad mgt gña Suscepit deus israel puerū suū: sicut lo/
cutus est ad habraā t semē eius: ex
altare humiles vsqz in seculū. ps.

Que gña dī ad magf. quolibet sabbo vsqz ad septuagesimaz. Deinde ꝑ apostolis antiphōa

Dagt. Petrus apostol⁹ et paulus doctor gētiū/ipsi nos do

cue runt legẽ tuam dñe.

℣. Cõstitues eos pncipes. ℟. Memores erunt nominis tui dñe.

Deinde dicit pace añā.

Oa pacẽ dñe in diebus nostris:

quia nõ est alius qui pugnet p

℣. Fiat pax in virtute tua. ℟. Et habundantia in turribus nostris.

Supradicta suffragia / modo supradicto dicunt: in oĩbus vesperis sabbati ꝛ matutinis / ac vespis dñice: ab hac die vsqz ad dñicã d passiõe ꝛ ab octaua penthe. vsqz ad aduẽtũ: ꝛ in oĩbus vespis / ꝛ matutinis festiuitatũ. ix. et trium lectionũ / eorũdẽ tẽpoꝝ / exceptis duplicibus festis cum eoꝝ octauis: ꝛ festis aplorꝝ petri ꝛ pauli: scẽ crucis: ꝛ scĩ michaelis: ꝛ excepto / qꝝ in matuti. dĩ p aplis a ñ Gliosi pncipes ter.

nobis: nisi tu deus noster.

℣. In oẽm ter. ℟. Et in fi. Et p scõ frãcisco a ñ. Scẽ frãcisce ppere. Ad cõpletoriũ añā.

Miserere mihi dñe: et exaudi oratiõnẽ meã. ℣. Cũ inuo. ℟. bi.

In manus tuas dñe. Cõmendo

ſpiritū meū. ℣ Redemiſti nos do

mine/deus veritatis. Cō. ℣. Glo

ria patri ⁊ filio/⁊ ſpiritui ſācto. In.

℣. Cuſtodi nos dñe/vt pupillam oculi. ℟. Sub vmbra alarū tuarū/protege nos. Añā.

Saluā nos dñe vigilātes: cuſtodi

nos dormiētes: vt vigilemus cum

chriſto: et requieſca mus in pace.

Inuitatoria ſubſcripta dicuntur ſingu
la ſingulis dominicis/vſqz ad ſeptuage
ſimam: et a kalendis octobris/vſqz ad
aduentum: ita qꝫ ſi vltimum oportuerit:
repetatur primum Inuitatorium.

℘. Nūc dimittis.

Uenite exultemus dño: iubile/
mus deo salutari nr̃o. ps̃. Preoccu
pemus. Jnuitat. Preoccupemus
faciẽ dñi: Et in psalmis iubilem⁹
ei. ps̃. Uenite. Jnuita. Oñs deus
magnus dñs/ Et rex magn⁹ sup
ões deos. ps̃. Uenite. Jnuita. In
manu tua dñe/ Oês fines terre. ps̃.
Uenite. Jnuita. Uenite adore/
mus Dñm: qui fecit nos. ps̃. Ue/
nite. Jnuita. Oñm qui fecit nos:
Uenite adoremus. ps̃. Uenite.

Dñica. ij. post ephiaz ad matut. inuit. Uenite exultemus. Preoccupemus. In. j. noc. añ.

Seruite dño in timore: et exulta
te ei cũ tremore. ps̃. Btũs vir. añ.
Deus iudex iustus fortis ⁊ lon/
ganimis/ nunquid irascet per sin/
gulos dies. ps̃. Domine deus. añ.
Tu domine seruabis nos: et cu/
stodies nos. ps̃. Saluum me fac.

℣. Ademor fui nocte/ nominis tui domine. ℟. Et custodiui/ legem tuam. ℟. j.

Domine ne in ira tua arguas me:
neq3 in furore tuo corripias me.
Miserere mihi dñe: qñ infirmus
sum. ℣. Timor z tremor venerũt
sup me: z 3texerũt me tenebre: et
dixi. Miserere. ℟. ij. Qui sedes sup thronũ/z iudicas equita/
tẽ: esto refugiũ pauperũ in tribula
tione. Quia tu solus laborẽ z do/
lorẽ 3sideras. ℣. Tibi enĩ derelí
ctus est pauper: pupillo tu eris ad
iutor. Quia. ℟. iij. A dextris est
mihi dñs ne cõmouear. Propter
hoc dilatatũ est cor meũ: et exulta
uit lingua mea. ℣. Oñs pars he
reditatis mee/z calicis mei. Propt
In. ij. nocturn. añia ℟ Bonor meor nõ indiges: in
te speraui: 3serua me dñe. ps. Con
serua. añ. Propter verba labior
tuor/ego custodiui vias duras. ps
m

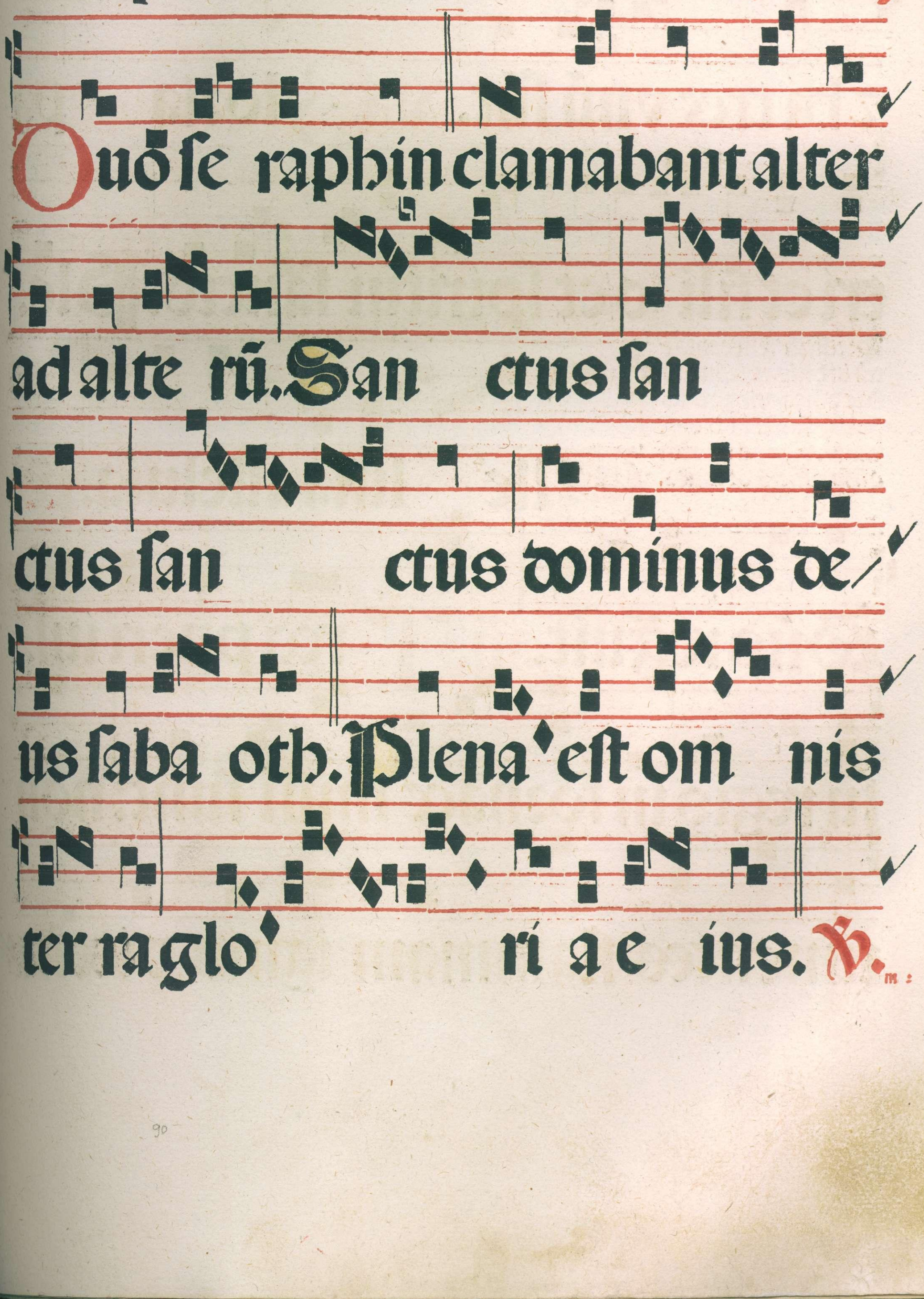
Exaudi. añ. Oiliga te dñe/virtus mea. ps. Ipsum. ℣. Quoniam tu illuminas/ lucernã meaz dñe. ℟. Deus meus/illumina tenebras meas. ℟.iiij

Notas mihi fecisti dñe vias vite. Adimplebis me leticia cũ vultu tuo. delectationes in dextera tua/ vsqz in finẽ. ℣. Tu es q restitues hereditatẽ meã mihi. Adimpleb. ℟.v. Oiliga te dñe virtus mea. dominus firmamentũ meũ: Et refugiũ meũ. ℣. Liberator meus/ de9 meus adiutor meus. Et refugiũ. ℟.vj. Dñi est terra et plenitudo eius. Orbis terrarz t vniuersi qui habitant in eo. ℣. Ipse sup maria fundauit eam: t super flumina preparauit illã. Orbis. In.iij.nocctur.añia. Non sunt loquele neqz sermones: quoz nõ audiãt voces eoz. ps. Celi enar. añ. Exaudiat te dñs/in die tribulationis. ps. Ipsum. añ. Oñe in

virtute tua letabit rex. ℘s. Ipsum.

℣. Exaltare dñe in virtute tua. ℟. Cantabimus & psallemus in virtutes tuas. ℟. vij.

Ad te domine leuaui aiam meã
Deus meus in te cõfido: non eru
bescam. ℣. Custodi aiam meã:
et eripe me. Deus meus. ℟. viij.

Tres sunt q testimoniū dant in
ce lo: pater verbū t spīritꝰ sanctꝰ:
t hi tres vnū sūt. ℣. Gloria pa
tri et filio et spiritui sancto. Ple.

Predictū ℟ iū cantat
tm̄ in dn̄icis diebus/ab
hac dn̄ica/ vsq; ad se-
ptuagesimā: t ab oct.
penth. vsq; ad aduētū
qñ fit officiū de dn̄ica.
Ad laudes ant̄a.

Alle luia/alleluia. ℣.
Dn̄s regnuit. ant̄. Tres pueri iu-
su regis in fornace missi sunt: non
timentes flammam ignis dicen-

tes. benedictus deus. ps. Bñdi. añ.

Alle luia alleluia alleluia. ps.

℣. Dñs regnauit/decorem in. ℟. Induit dñs fort. et d̄ vsqz ad dñicā septuagesime. ⁊ ab oct. penth̄. vsqz ad aduētū. Ad benedi. añā.

Laudate. Nuptie fa/

cte sunt in chana gali le e: ⁊ erat

ibi iesus/cum maria matre sua. ps.

Deinde fit cōmemoratio de aplis añā.

Bñdi. Glorio si principes

terre/quomodo in vita sua dile xe

rūt se: i ta et in morte nō sunt se

parati. ℣. In om nem terrã exiuit. ℟. Et in fi/nes. Ad primã añ. Alleluia alleluia alle

luia. ps. Deus de⁹ me⁹ respi. ℟. bí.

O hriste fili dei viui Miserere no

bis. ℣. Qui sedes ad dexterã pa/

tris. Mise. Gloria patri. Christe.

Ad .iij. añ. Alleluia alleluia alleluia ps Legê

℟. bí. Inclína cor meũ deus: In

testimonia tua. ℣. Auerte oculos

meos ne videant vanitatez: in via

tua viuifica me. In te. ℣. Gloria

patri ⁊ filio: ⁊ spiritui sãcto. Incli.

℣. Ego dixi dñe/miserere mei. ℟. Sana aiam meã q̃ peccaui tibi. Ad. vj. añ

Alleluia alleluia alleluia.

ps. Defecit. ℟. br̃. In eternũ do/

mine/ Permanet verbũ tuum. ℣.

In seculũ seculi/ veritas tua. Per

ma. Gloria patri. In eter.

℣. Dñs regit me ⁊ nihil mihi de/erit. ℟. In loco pascue/ibi me collocauit.
Ad. ix. añ.

Hl le luia alleluia alleluia. ps̃.

Mirabilia. ℟. br̃. Quamui in to

to corde meo. Exaudi me dñe. ℣.

Iustificationes tuas requiram.

Exaudi. Gloria patri. Clamaui.

℣. Ab occultis meis mũda me domine. ℟. Et ab alienis parce seruo tuo.

Ad vespas añ.

Dixit dñs domino meo: se

de a dextris meis. ℘. Ipsum. añ.

Fidelia oia mandata eius: ꝓfir

mata in seculũ seculi. ℘. Confite.

añ. In mãdatis eius cupit nimis

℣. Beat⁹ vir. añ. Sit nomẽ do/
mini benedi ctum in secula. ps.
Laudate pueri. añ. Nos qui vi/
uimus/benedicimus dominũ. ps.
In exitu. ℣. Dirigatur dñe/oro mea. ℟. Sicut incensum/in cõspectu tuo. Ad magn. añ. Deficiẽte vino/
iussit iesus implere hydrias aqua:
que in vinũ conuerse sũt. alleluia. ps

Dagt.

Notandũ q; qñ agit officiũ dñicale: psalmi ad nocturnũ/ tertiã/ sextam/nonã/vespas/dicunt p oẽs dñicas anni/sicut in p̃dicta dñica. Item añe nocturnales ⁊ vespor/ eodẽ modo dicunt in dñicis diebus ab octaua ep̃hie vsq; ad pascha: et aboctaua penth̃. vsq; ad aduentũ. Item versiculi nocturnor ⁊ vesperor ijdẽ dicunt in dominicis diebus: ab octaua ep̃hie vsq; ad primã dñicã quadragesime: ⁊ ab octaua penthe. vsq; ad aduentũ. Item añe laudũ: prime

tertie/sexte/ꝛ none eedē/ac capla per oēs horas eādē dicunt in dñicis diebus:ꝛ ab octaua ephie vsqz ad septuagesimā:ꝛ ab octaua penthe. vsqz ad aduentū. Item fria bre.ꝛ versiculi per horas/eadē dicunt in dñicis diebus ab octaua ephie/vsqz ad primā dñicam quadragesime:ꝛ ab octaua penthe. vsqz ad aduentum. Feria.ij. Inuitatorium.

Uenite exultemus dño. ℣. Jubilemus deo. In noct. añ. Confessionem de fensor vite mee. ℣. Confitemini illūi. añ. Adorate dñm in aula scā eius. ℣ Afferte. añ. In tua iustitia libera me dñe. ℣. In te dñe speraui. añ. Rectos decet collaudatio. ℣. Exultate. añ. Expugna impugnantes me. ℣. Judica dñe. añ. Reuela dño viā tuaz. ℣. Noli emulari.

℣ Domine in celo misericordia tua. ℟. Et vsqz ad nubes veritas tua. ℟.i.

Quā magna multitudo dulcedinis tue dñe. Quā abscōdisti timentibus te. ℣. Et perfecisti eos qui sperant in te dñe: in ꝛspectu filiorū hoīuz. Quā. ℟.ij. Adiutor meus esto deus. Ne derelinquas me. ℣. Neqz despicias me deus salutaris meus. Ne de. ℟.iij. Benedicā

dñm in oi tẽpore: Semp laus eius
in ore meo. ps. In dño laudabit
aia mea: audiant mãsueti et letent
Sẽp. Ad laudes añ. Miserere mei deus. ps.
Ipsum. Añ. Intellige clamorẽ
meũ domine. ps. Verba mea. añ.
Deus deus meus ad te de luce vi
gilo. ps. Ipsũ. añ. Conuersus est
furor tuus dñe: et consolatus es me.
ps. Confitebor tibi dñe quoniã. añ
Laudate dñm de celis. ps. Ipsũ.

℣. Repleti sumus mane/misericordia tua. ℟.
Exultauimus/et delectati sumus. Ad bñ. añ.
Benedictus deus
israel. ps. Ipsum. Ad pri mã añam Beati qui
ambulãt in lege tua dñe. ps. Deus
in noie. Ad ter tiã añam. Deduc me dñe in se/
mitã mãdatorũ tuorũ. ps. Legẽ po.
℟. bẽ. Sana aiaz meã: Quia pec
caui tibi. ℣. Ego dixi dñe: mise/
rere mei. Quia. Gloria. Sa. ℣. Adiutor meus
esto/ne derelinq̃s
me. ℟. Neqz despicias me deus/
salutaris meus. Ad sextam añam. Adiuua me et salus

ero dñe. ps. Defecit. R.bi. Bene
dicā dñz/ In oi tēpore. V. Semp
laus eius/in ore meo. In oi. Glia

V. Dñs regit me: et nihil mihi deerit. R. In loco pascue ibi me collocā. Ad nonā añ.

Aspice in me/et
miserere mei ps. Mirabilia. R.bi.
Redime me domine: Et misere/
re mei. V. Pes meus/stetit in
via recta. Et mise. Glozia patri.
Redime.

V. Ab occultis meis/ munda me domine. R. Et ab alienis/ parce seruo tuo. Ad vesperas añia.

Inclinauit dñs/aurē suaz mihi.
ps. Dilexi quoniā añ. Q redidi/p
ter qđ locutus sum. ps. Ipsū. añ.
Laudate dñz/oēs gētes. ps. Ipsū.

añ. Clamaui et exaudiuit me. ps.
Ad oñm cũ tri. añ. Unde veniet
auxiliuz mihi. ps. Leuaui oculos.
℣. Dirigatur dñe.
℟. Sicut incensum.
Ad mgt
añia

Magnificat anima mea dominum: quia respexit deus humilitatem meam. ps. Dagt. Feria.iij. inuitat.

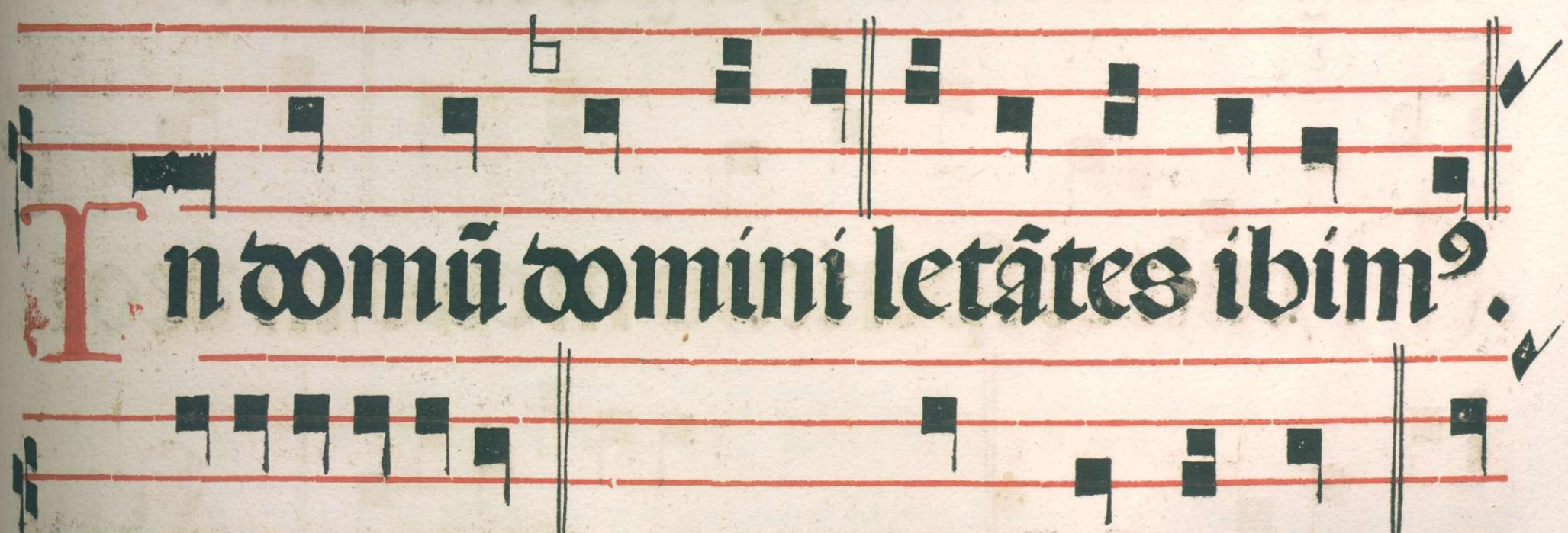
Iubilemus deo/ salutari nostro.
ps. Venite. Ad noct. añ. Ut non delinquã/ ĩ lingua mea. ps. Dixi cu.
añ. Sana dñe aiamã meã: qz pec

cauí tibí. ℘s. Beatus q íntelli. añ.
Eructauit cor meũ verbũ bonũ.
℘s. Deus auribus. añ. Adíutor
ín tríbulatiónibus. ℘s. Deus nr̃.
Añ. Magn⁹ dn̄s/t laudabílis ní
mis. ℘s. Ipsũ. añ. Deus deor̃/dn̄s
locutus est. ℘s. Ipsũ. ℣. Immola deo sacrificiũ laudis
℟. Et redde altissimo vota tua.
℟.j. Auribus percipe dn̄e lachr̃y
mas meas. ne sileas a me: remitte
mihí. Qm̃ íncola ego sum apud te/
t peregrínus. ℣. Cõplaceat tibí
dn̄e/vt eripias me. dn̄e ad adiuuã
dũ me festína. Qm̃. ℟.ij. Statuit
dn̄s supra petrã pedes meos: t dire
xit gressus meos deus meus. Et í/
mísit ín os meũ canticũ nouum. ℣.
Exaudíuit preces meas: t eduxit
me de lacu miserie. Et ímísit. ℟.iij.
Ego dixí dn̄e/miserere mei. Sa
na animã meã: qr̃ peccaui tibí. ℣.

XCVI

Ab oĩbus iniqtatibus meis/ eri pe me dñe. Sana. Ad laud des aña Oele dñe iniquitatẽ meã. ps. Diserere. aña. Salutare vultus mei/ dẽ meꝰ. ps Judica. añ. Ad te de luce vigílo deus ps. Deus deus. añ. Quctis diebus vite nre/ saluos nos fac dñe ps. Ego dixi. añ. Oês ãgeli eius/ laudate dñm de celis. ps. Lauda.

℣. Repleti sumus mane. ℟. Exultauimus. Ad bñ.añ. Exrexit dominus no/ bis cornu salutis/ in domo dauid pueri sui. ps. Benedictus. Ad vesp.añ.

In domũ domini letãtes ibimꝰ.

ps. Letatus. añ. Qui habitas in celis/ miserere nobis. ps. Ad te le.

añ. Adiutoziũ nostrũ ín nomine
dominí. ps. Nisi quia. añ. Bene
fac dómine bonis ⁊ rectis cozde. ps
Qui ꝛ fidũt. añ. Facti sumus si/
cut ꝛ solati. ps. In ꝛuertẽdo.

℣. Dirigat domine. ℟. Sicut íncen sum.

Ad mgt. añ.

Exultet spíritus meus/in deo sa
lutarí meo. ps. Dagt. iiij. ĩuita.
In manu tua dñe. Dẽs fines ter
re. ps. Venite exul. Ad noct. añ.

Feria

Auertit dñs/captiuitatẽ plebis
sue. ps. Dixit insipi. añ. Oñm in te
cõfidit aia mea. ps. Miserere. añ.
Iuste iudicate/filij hominũ. ps.
Si vere. añ. Da nobis dñe auxi/
liũ/de tribulatiõe. ps. Deus repu.
añ. Nonne deo subiecta erit aia
mea. ps. Ipsum. añ. Benedicite
gentes deum nostrũ. ps. Jubilate.
℣. Deus vitam meã nunciaui tibi. ℟. Po-
sui lachrymas meas/in ꝯspectu tuo. ℟. j. Ne perdideris
me dñe cũ iniqtatib⁹ meis. Neqz
in finẽ iratus reserues mala mea.
℣. Nõ intres in iudiciũ/cũ seruo
tuo dñe. Neqz. ℟. ij. Paratũ cor
meũ deus paratũ cor mẽũ. Canta
bo z psalmũ dicã dño. ℣. Exur/
ge gloria mea: exurge psalteriũ et
cithara: exurgã diluculo. Cãtabo.
℟ iij. Adiutor meus tibi psallã:
qz deus susceptor meus es Deus.

meus/misericordia mea. ℣ Læta
boz ꝛ exultabo in te:psallã noi tuo
altissime. Deus Ad lau' desaña Amplius
laua me dñe/ab iniustitia mea. ꝑs.
Miserere. añ Te decet hymnus
deus in syon. ꝑs. Ipsũ. añ Labia
mea laudabũt te in vita mea/deus
meus. ꝑs Deus deus. añ. Oñs
iudicabit fines terre. ꝑs. Exluta/
uit coz. añ. Oeli celoꝝ laudate deũ
ꝑs. Laudate. ℣. Repleti sumus mane. ℟. Exultauimus. Ad bñ. añ. Oe ma
nu omniũ qui nos oderunt: libera
nos dñe. ꝑs. Bñdictus. Ad vespas añ.
Non confundet:dñs loquet inimi/
cis suis in porta. ꝑs. Misi dñs. añ.
Beati oẽs/qui timẽt dominũ. ꝑs.

Ipsum. añ. Sepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea. pṡ. Ipsum. añ.

De profundis clamaui ad te domine. pṡ. Ipsũ. añ. Speret israel in domino. pṡ. Quia apud. añ. Respexit dominus humilitatez meam: et fecit in me magna/ quia potens est. pṡ. Magnificat. añ. Venite adorem⁹ ipsum qui fecit nos. Venite adorem⁹. pṡ. Venite. Ad noct. añ.

℣. Dirigatur dominе oratio mea. ℟. Sicut incensum.

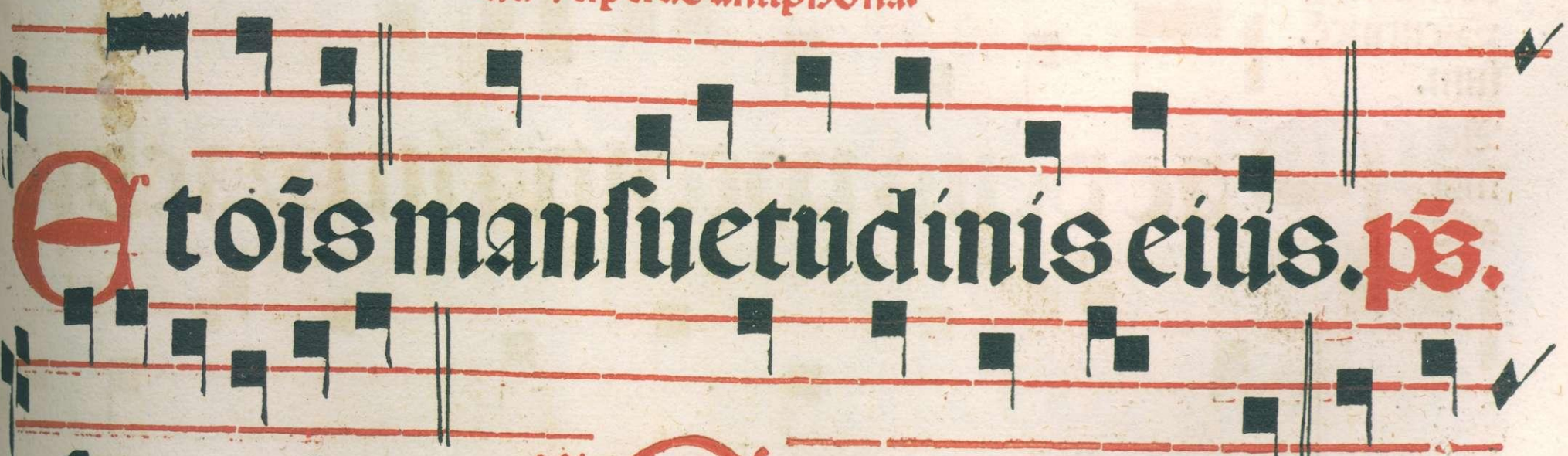
Ad magn. añ.

Feria. v. inuitatorium.

Oñe deus/in adiutoriũ meũ intẽ
de. ps. Saluũ. añ. Esto mihi dñe
in deũ protectorẽ. ps. In te dñe spe.
añ. Liberasti virgã hereditatis
tue. ps. Qẽ bon⁹. añ. Et inuocabi
mus nomen tuum dñe. ps. Cõfi/
tebimur. añ. Tu es deus/q facis
mirabilia. ps. Uoce mea. añ Pro
pitiꝰ esto petis nr̃is dñe. ps. Beꝰ
venerũt. ℣. Gaudebũt labia mea/ dũ cantauero tibi.
℟. Et anima mea/quam redemisti. ℟.j. Deus
in te speraui. dñe nõ confundar in
eternũ. in tua iustitia libera me. Et
eripe me. ℣. Inclina ad me aurẽ
tuã: & salua me. Et. ℟.ij. Repleat
os meũ laude tua: vt psalmũ dicã
glorie tue. tota die magnificentia
tua. noli me ꝓjcere in tẽpore sene
ctutis. Dum defecerit virtus mea/
deus ne derelinquas me. ℣. Gau
debũt labia mea dũ cãtauero tibi:

ꝛ aĩa mea/quã redemisti. ℣ũ dese.
℟.iij. Gaudebũt labia mea/dum
cantauero tibi: Et aĩa mea/quã re
demisti dñe. ℣. Sed ꝛ lingua mea
meditabit iustitiã tuã: tota die lau
dẽ tuã. Et. Ad laudes añ. Tibi soli peccaui
dñe: miserere mei. ℘s. Dispere. añ.
Odñe/refugiũ factus es nobis. ℘s
Ipsũ. añ. In matutinis dñe me
ditabor in te. ℘s. Deus deus. añ.
Qãtem⁹ dño gloriose. ℘s. Ipsũ.
Añ. In sctis eius lauda dñm. ℘s.
Laudate. ℣. Repleti sumus. ℟. Exultaui. Ad bñ. añ. In sanctitate
seruiamus dño: ꝛ liberabit nos ab
inimicis nostris. ℘s. Benedictus.

Ad vesperas antiphona.

Et tois mansuetudinis eius. ℘s.
Demẽto. añ. Ecce ℞ bonũ/ ꝛ ℞

iocũdũ. ps. Ipsum. añ. Omnia

quecũqꝫ voluit do minus fecit. ps.

Laudate nomẽ dñi. añ. Quoniã

in eternum misericordia eius. ps.

Cõfitemini. añ. Hymnũ cantate

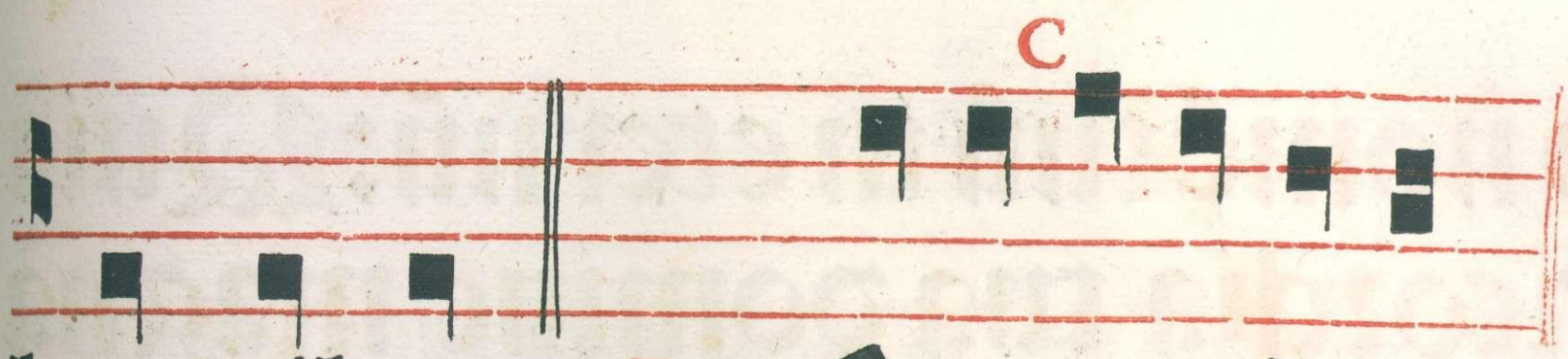
nobis de canticis syõ ps. Sup flu.

℣. Dirigat̃ domine. ℟. Sicut incẽ. sum.

Ad mgt̃ añam

Hac deus potentiã in brachio

tuo: disperde superbos: et exalta

Feria sexta inuitatoriũ.

humiles. ℘. Magnificat.

Adoremus dñm. Qm̃ ipse fecit nos. ℘. Venite. Añ. Exultate deo adiutori nr̃o. ℘. Ipsum. aña. Tu solus altissimus/sup omnez terrã. ℘. Deus qs silis. añ. Bene dixisti dñe terrã tuã. ℘. Ipsũ. añ. Fundamẽta eius in montibus scis. ℘. Ipsũ. añ. Bñdictus dñs de⁹/in etemũ. ℘. Oñas. añ. Cantate dño: et bñdicite noi eius. ℘. Cantate. ℣. Intret oratio mea/in ꝯspectu tuo dñe. ℟. Inclina aurẽ tuã/ad precẽ meã. ℟.j. Misericordia tua dñe magna est super me. Et liberasti aiaz meã/ex infemo inferiori. ℣. In die tribulationis mee clamaui ad te: qz exaudisti me. ℟.ij. Confitebor tibi dñe deus in toto corde meo: et honori

ficabo nomẽ tuũ in eternũ: Quia misericordia tua domine/ magna est sup me. ℣. Deus meus es tu ꝙ confitebor tibi: deus meus es tu/et exaltabo te. Quia. ℟. iij. Factus est mihi dñs in refugiuz: Et deus meus in auxiliũ spei mee. ℣. Eripuit me de inimicis meis fortissimis: ꝛ factus est dñs/ protector meꝰ Et deus. Ad laudes añã Spiritu principali/ confirma cor meũ deus. ꝑs. Adiuere. añ. In veritate tua exaudi me domine. ꝑs. Dñe exau. añ. Illumina dñe vultũ tuũ/ super nos. ꝑs Deꝰ deꝰ. añ. Dñe audiui auditũ tuũ: ꝛ timui. ꝑs Ipsũ. añ. In tympano et choro/ in chordis et organo/ laudate deũ. ꝑs. Laud. ℣. Repleti sumus. ℟. Exultauimus. Ad benedi. añã.

Per viscera mĩe dei nr̃i/ in qbꝰ visitauit nos oriẽs ex alto. ꝑs Benedi.

Ad vs. añ.

CI

In cóſpectu ãgelox pſallaz tibi deus meus. ps. Cófitebor. añ. Do

mine pbasti me: z cognouisti me.

ps. Ipſuz. añ. A viro iniquo libe

ra me doñe. ps. Eripe me. añ. Doñe

clamaui ad te: exaudi me. ps. Ipſũ

añ. Portio mea doñe sit in terra vi

uentium. ps. Voce mea.

℣. Dirigatur.
℟. Sicut in/
censum.

Ad magt añs

Sabbato inuitatorio.

Qepoſuit potẽtes ſanctos perſe/quẽtes: et exaltauit humiles/chri/ſtum confitentes. ℘s Dagt.

Oñm deũ noſtrũ. Uenite adore/mus. ℘s. Uenite. añ. Quia mira/bilia fecit doñs. ℘s. Cantate. ij. añ.

Jubilate deo oĩs terra. ℘s. Ipſũ.

Añ. Clamor meꝰ ad te veniat deꝰ. ℘s. Doñe exaudi. añ. Doñe exaudi me/am. ℘s. Ipſũ. añ. Viſita nos doñe/in ſalutari tuo. ℘s. Cõfitemi/ni. añ. Confitebor doño nimis/in ore meo. ℘s. Paratum.

℣. Doñe/exaudi orationem meam. ℟.
Et clamor meus/ad te veniat. ℟.ſ.

Miſericordiã et iudiciũ cantabo tibi doñe. Pſallã et intelligã in via

imaculata/quãdo veniesad me. ℣. Perambulabã in innocẽtia cor/dis mei/ in medio domꝰ tue. Psal. ℟.ij. Oñe exaudi orationẽ meã: r clamor meꝰ ad te pueniat. Quia nõ sprevit deus pces paupẽrũ. ℣. Fiant aures tue intẽdẽtes/in oratiõnẽ serui tui. Quia. ℟.iij. Velociter exaudi me dñe. Quia defecerũt sicut fumus dies mei. ℣. Dies mei sicut vmbra declinaverunt: r ego sicut fenũ arui. Quia. Ad lau.añ. Benigne fac in bona voluntate tua dñe. ps. Miserere. añ. Bonũ est confiteri dño. ps. Ipsũ. añ. Me tuant dñm oẽs fines terre. ps. Deus deus. añ. Oate magnitudinẽ deo nr̃o. ps. Audite. añ. In cymbalis bñ sonantibus laudate deũ. ps. Laudate. ℣. Repleti sumus. ℟. Exultavimus r dele. Ad bn. an. Illumi

nare dñe his qui in tenebris sedẽt:
7 dirige pedes nostros in viam pa
cis/deus israel. ℣. Benedictus.

Notandum q̃ quando antiphona incipit sicut psalmus: cantor non reincipit a capi/
te: sed prosequitur psalmum. Ad vesperas antiphona.

Benedictus dominꝰ/deus meꝰ.

℣. Ipsũ.añ. Per singulos dies/

benedicã te dñe. ℣. Exaltabo. añ.

Laudabo deũ meũ/in vita mea.

℣. Lauda aia. añ. Deo nr̃o iocũ

da sit laudatio. ℣. Lau.do.qm̃. añ.

Lauda hierusalẽ dñm. ℣. Ipsũ.

Cap̃.hym.v.ꝛ añ.ad mgt/dicũnt sicut in precedẽti sabbato. Sciendũ qꝫ psal.ad matut. ꝛ per oẽs alias horas/dicunt fm ordinẽ predicte hebdõe per totũ annũ in officio feriali:excepto:qꝫ psal.laudũ mutant a pascha vsqꝫ post octa.penthe. Itẽ añe feriales nocturnoꝫ ꝛ vesperoꝫ eodẽ modo semp dicunt:nisi inter pascha ꝛ penth̃.ac vltimis septimanis aduentus ꝛ quadragesime. Itẽ capl̃a hym.v.ℛia bre.ꝛ añe ad bñdi.ꝛ ad horas diei/predicto ordine dicunt de feria vsqꝫ ad quadragesimã:ꝛ ab octa.penthe.vsqꝫ ad aduẽtũ:excepto/qꝫ a die cinerũ inchoant ad bñdi.añe speciales. Itẽ añ.ad mgt in ferialibus diebus dicunt predicto modo vsqꝫ ad dñicam de passione:ꝛ ab octa.penthe.vsqꝫ ad aduentum. Notandũ qꝫ si tẽpus breue fuerit a dñica prima post octa.ephie vsqꝫ ad septuagesimã/ita qꝫ officia dñicalia nõ possint expleri suis diebus:de residuis dñicis nihil fit per hebdam: nisi qꝫ missaꝝ officia distribuunt:si festũ nõ impediat. Silr fit de dñicis post octa.penthe. vsqꝫ ad aduẽtũ. Dñica.iij.post ephiam ad matut.inuita. Preoccupemus. ps Uenite. ℛia dicunt de preterita dñica/vsqꝫ ad septuagesimã. In dñicis diebus tm̃ ad bñdi.añe.

Cum autẽ descendisset iesus de monte/ecce leprosus veniẽs adorabat eũ dicẽs.dñe si vis/potes me mũdare.ꝛ extendẽs manũ/tetigit eũ dicẽs.volo.mũdare. ps. Bñdi.

Ad mgt añe

Dñe si tu vis/potes me mũdare.

et ait iesus. ꝓlo mundare. ps.

Dñica. iiij. post epiphaniam ad matut. inuitato. Qm̃ deus mag. ps. Uenite. Ad bñdi. aña.

Dagt. Ascẽdẽte iesu in

nauiculã/ ecce motus magnus fa/

ctus est in mari: et suscitauerũt eũ

discipuli eius dicẽtes. Domine/

Ad mgt aña

salua nos: perim⁹. ps. Bñdict⁹.

Oñe/ salua nos: perimus. impera:

t fac deus trãquillitatẽ. ps. Dgt.

Dñica.v.post ephiam ad matuti. iuitatoriũ.

In manu tua. ps. Uenite.

Ad bñdi.aña.

O omine nõne bonũ semẽ seminasti in agro tu o. vnde ergo habet ziza niam. et ait il lis. hoc fecit inimicus homo. ps. Bñdi.

Ad mãt aña

O olligite primũ zizania/ ralli gate ea fasciculos ad cõburendũ. triticũ autem congregate in horreũ

meum dicit dominus. ps. Dagt.

Si festū purificatiōis celebrat in sabbato.lxx.in vltimis vesp.post oz̄onē festi fit come.de dñica. In fine dī Bñdicamus dño.alla alla. ℟. Deo gr̄as.alla alla. Sabbato in.lxx.ad vesp.v. Uespertina oz̄o ascēdat ad te dñe. ℟. Et descēdat sup nos mi̇a tua. Ad mgt añ.

Dixit dominus ad a dā.de ligno

q̄ est in medio paradisi ne come/

das.in qua hora comederis:mor

te mori eris. ps. Dagnificat.

Benedicamus domino. Alle/

luia.alle luia: Deo gratias. Al/

leluia.alle luia.

Et deinceps non dicitur alleluia vsq̄ ad sabbatum sanctum.

Dñica in septuagesima ad matutinū Inuitato.

Uenite adoremus dominum.

CV

Qui fecit nos. ps. Venite exulte.

Ad nocturnales & vesp̃or cũ suis psal. dñr i dñicis dieb⁹ & ferijs vsq; ad pascha de offitio psalmiste. Itē ỹsiculi nocturnor̃ & vesp̃or dñr vsq; ad. j. dñicā. xl. de psalmista. ℟. j.

In principio fecit deus celũ & terrā: & creauit in ea hominē. Ad imaginē & similitudinē suā. ℣. Formauit igit dñs hominē de limo terre: & inspirauit in faciem eius spiraculū vite. Ad. ℟. ij. In principio deꝰ creauit celũ & terram: & spiritus dñi ferebat super aquas. Et vidit deus cũcta que fecerat: & erant valde bona. ℣ Igitur perfecti sunt celi & terra & ois ornatꝰ eor̃ũ. Et. ℟. iij. Formauit igitur dñs hominē de limo terre. Et inspirauit in faciem eius spiraculū vite: et factus est homo in animā viuētem. ℣. In principio fecit deus celũ & terrā: et plasmauit in ea hominem. Et. ℟. iiij.

Tulit ergo dñs hominẽ: ⁊ posuit
eũ in paradiso voluptatis. Ut ope
raret/⁊ custodiret illũ. ℣. Planta
uerat aũt dñs deus paradisum vo
luptatis a principio: in quo posuit
hominẽ/quẽ formauerat. Ut. ℟. v.
Dixit dñs deus. nõ est bonũ esse
hominẽ solũ. Faciamus ei adiuto
riũ/simile sibi. ℣. Ade vo nõ in/
ueniebat adiutor similis sibi. dixit
vo deus. Faciamus. ℟. vj. Immi
sit dñs sopor ẽ in adam: ⁊ tulit vnã
de costis eius. Et edificauit cõa
quã tulerat dñs de adam/in mulie
rẽ: ⁊ adduxit eã ad adã: vt videret
qd vocaret eã. et vocauit nomẽ ei⁹
virago: qz de viro suo sũpta est.
℣. Qũq; obdormisset/tulit vnaz
de costis eius: ⁊ repleuit carnẽ pro
ea. Et. ℟. vij. Plantauerat autez

dñs deus paradisuz voluptatis a
principio. In quo posuit hominē
quē formauerat. ℣. Produxitq3
dñs de⁹ de humo/oē lignū pulchrū
visu/et ad vescendū suaue:lignum
etiaz vite/in medio paradisi. In q.
℟. viij. Ecce adā q̄si vn⁹ ex nobis
factus est/sciens bonū ⁊ malū. Vi
dete ne forte sumat de ligno vite:
⁊ viuat in eternū. ℣. Fecit quoq3
dñs deus ade ⁊ vxori eius tunicā
pelliceā:et ⁊ idu eū ⁊ ait. Vi. ℟. ix.

Ubi est abel frater tu us dixit oo
minus ad ca ym. nescio oo
mine. nūqd custos fratris mei suz.

e go. ꝛ dixit ad e um. qd fecí

sti. Ecce vox sanguinis fratris

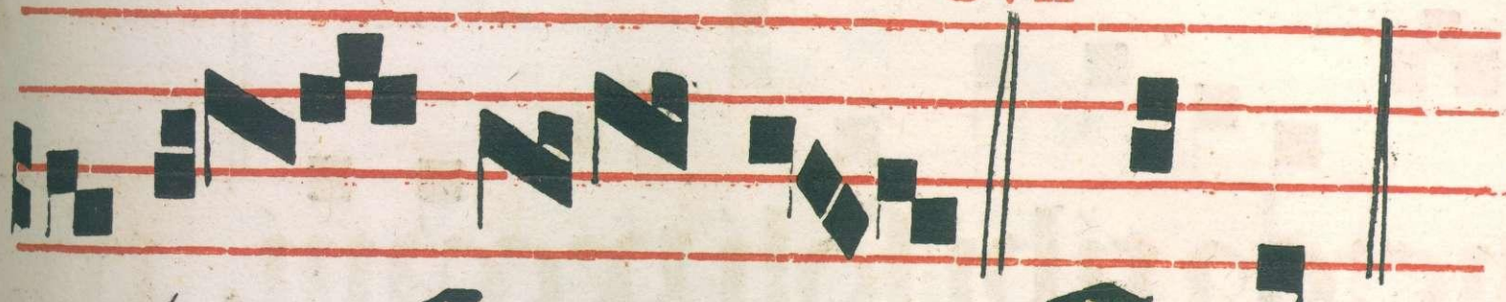
tu í abel clamat ad me de ter

ra. ℣. Maledictus eris sup terrã q̃

aperuit os su uz: et suscepit sangui

nẽ fris tui de manu tu a. Ecce.

Glozi a patri et fili o et spiri

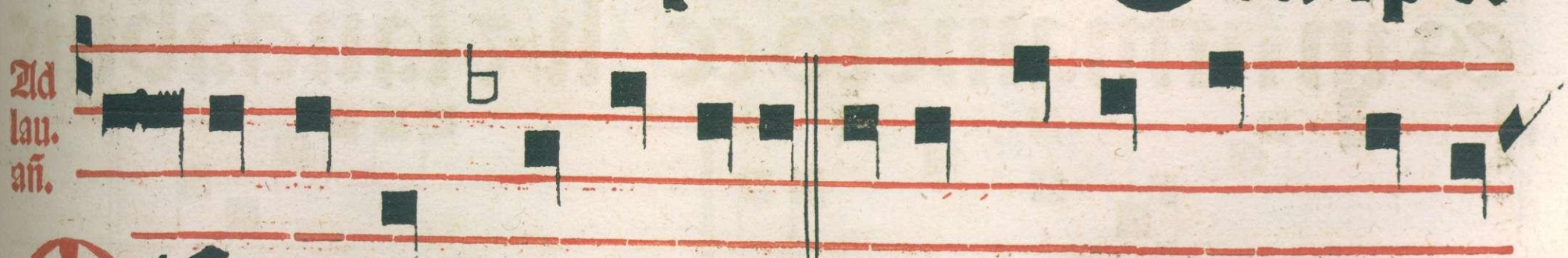

tu í san cto. Ecce.

Nonum ℟ium can tat vsqz ad pascha in dominicis dieb⁹: quia tunc non dicit Te deum laudam⁹.

℟

Q um deambularet dñs in para díſuz ad aurã poſt meridiẽ: clama uit ⁊ dixit. adaz vbi es. audiui dñe wcẽ tuã. Et abſcõdi me. ℣. Vo/ cẽ tuã audiui in paradiſo ⁊ timui: eo ꝙ nudus eſſem. Et. ℟. In ſu doze vultus tui veſceris pane tuo/ dixit dñs ad adam. Luz operatus fueris terrã/nõ dabit fructus ſuos: Sed ſpinas ⁊ tribulos germina/ bit tibi. ℣. Quia audiſti wcẽ vxo ris tue/⁊ comediſti de ligno/ex quo precepẽrã tibi ne comederes: male dicta terra in opere tuo. Sed ſpi.

Miſerere mei de⁹/⁊ a delicto meo

107

mũda me: qa tibi soli peccaui. ps.

Ipsũ. añ. Cõfitebor tibi dñe: qm

exaudisti me. ps. Cõfitemini. añ.

Deus deus meus ad te de luce

vigilo: quia factus es adiutor

meus. ps. Ipsũ. añ. Benedictus

es in firmamẽto ce li: t laudabilis

in secula: deus nr. ps. Bñdici. añ.

Laudate dñm de celis. ps. Ipsū.

Psalmi supradicti nō mutantur in laudibus dñice vsqz ad pascha. ℣. Dñe refugiū factus es nobis. ℟. A generatione & progenie. Ad bñdi. aña.

Símile é regnū celorum homini patrifamilias qui exijt pri mo mane conducere operarios in vi neā suam: dicit dñs. ps. Bñdi. Ad pri mā aff.

Conuentione autē facta cū operarijs ex denario diurno: misit eos in vineā suā. ps. Deus deus.

cum ceteris psal. dñi calibus. excepto qd loco Confitemini. dr ps Dñs reg. de. in diebus dñicis vsqz ad pasca. Ad tertiā antiphona. o 4

Ite ⁊ vos in vineã meã: ⁊ qđ iu/
stũ fuerit: dabo vobis. ps. Lege ꝑ po.

Xia brevia et versiculi dicũtur de psalmista/ vsqz ad dominicã. xl. Ad. vj. añ

Quid hic statis tota die ocio
si. respõderũt ⁊ dixerũt: nemo nos
Ad ix. añ.
cõduxit. ps. Defecit. Voca ope/
rarios/ et redde illis mercedẽ suaz:
Ad vs. añ. Dixit dñs. cũ rel. Ad mãt añia
dicit dñs. ps. Mirabilia. Dixit
paterfamilias operarijs suis. qđ

hic statis tota die ociosi. at illi respō
dētes dixerūt. qa nemo nos conduxit.
i te in vineā meā: et qd iustū fue
rit: dabo vobis. ℘s. Dagt.
Antiphone sub scripte dicuntur ad Magnificat per hebdomadā. Antiphona.
h̄i nouissimi vnā horā fecerūt:
et pares nobis illos fecisti: qui por
tauimus pondus diei et estus. ℘s.
Dagt. aū. Dixit autē paterfami

lías.amice nõ facio tibí íníurí az.

nóne ex denarío queníſtí mecũ.tol

le qđ tuũ eſt:ꝛ vade. ps. Dgt. añ.

Amíce non facio tibí íníu rí am.

nóne ex denarío queníſtí mecum.

tol le qđ tuũ eſt:ꝛ vade. ps. Dgt.

añ. Tolle qđ tuũ eſt/ꝛ vade:quía

CX

ego bon⁹ sum. dicit dñs. ps. Dḡt.

añ. Nō licet mihi facere qđ volo.

an o culus tuus nequa est/ quia

ego bonus sum. dicit dñs. ps. Dḡt.

añ. Sic erunt nouissimi primi et

primi nouissimi. multi enī sunt vo

ca ti: pauci vo electi. ps. Dagt.

Sabba to in. lx. in vesp. Ad mgt añia

Dixit dominus ad noe. fi nis

vniuerſe carnis venit coram me.

fac tibi archam de lignis leuiga/

tis: vt ſaluetur vniuerſum ſemen

in ea. ℘. Magnificat.

Dñica in ſexa-geſima ad ma-tutinum Inui tatorium.

Preoccupem⁹ faciē dñi. Et i pſal mis iubilemus ei. ℘. Venite. ℟. j.

Dixit dñs ad noe. finis vni/uerſe carnis venit coꝝ me. repleta eſt terra iniquitate coꝝ. Et ego diſperdā eos cū terra. ℣. Fac tibi archā de lignis leui gatis: māſiūculas in ea facies. Et. ℟. ij. Noe vir iuſtus atq; pfect⁹ cū deo ambulauit. Et fecit oīa/q/ cūq; p̄cepit ei deus. ℣. Fecit ſibi

archã: vt saluaret vniuersũ semen
Et. ℟. iij. Quadraginta dies ⁊ no
ctes aperti sunt celi: et ex oĩ carne
habente spm̃ vite/ingressi sunt in
archã. Et clausit a foris hostiũ dñs
℣. In articulo diei illius/ingres/
sus est noe in archam et filij eius:
vxor illius/et vxores filiorũ eius.
Et. ℟. iiij. Edificauit noe altare
dño: offerẽs sup illud holocaustũ.
odorat⁹q est dñs odorẽ suauita
tis: ⁊ bñdixit eis dicẽs. Crescite ⁊
multiplicamini/⁊ replete terrã. ℣.
Ecce ego statuã pactum meũ vo
biscũ: et cũ semini vestro/post vos.
Crescite. ℟. v. Ponã arcũ meũ in
nubibus celi/dixit dñs ad noe. Et
recordabor federis mei: q3 pepigi
tecũ. ℣. Cũq3 obduxero nubib⁹
celũ: apparebit arcus meus in nu

bibus. Et. ℟. vj. Per memetipsũ
iurauí dicít dñs. non adjícíã vltra
aquas díluuíj sup terrã: pacti mei
recordabor. Ut nõ perdã aquis di
luuíj omnẽ carnẽ. ℣. Arcũ meuz
ponam ín nubíbus: et erit signum
federis / inter me et inter terram.
Ut nõ. ℟. vij. Bñdixit deus noe
et filijs eius: et dixit ad eos. Cre/
scite et multiplicamini: et reple/
te terram. ℣. Ecce ego statuam
pactum meum vobiscum: et cum
semine vestro/post vos. Cresciteꝛ.
℟. viij. Ecce ego statuam pactuz
meum vobiscum: et cum semine
vestro/post vos. Neqz erit dein/
ceps díluuium/ dissipans terram.
℣. Arcum meũ ponam in nubi/
bus: et erit signũ federis/inter me
et inter terram. Neqz erit. ℟. ix.

Cũ turba plurima que ni rẽt
ad ieſũ: & de ci uitatibus prope
rarent ad e um: di xit per ſimili
tu dinẽ. Ex ijt qui ſe mi
nat ſeminare ſemen
ſu um. ℣. Et dũ ſeminat/ aliud
cecidit in terrã bo nã: & ortum fecit

fructũ cẽtuplum. Ex. ℣. Gloria

patri ⁊ filio ⁊ spiritu ysancto.

Dictum ℟ium non cantatur infra hebdomadam/ quia est de euangelio dominice. ℟.

In articulo diei illius ingressus est noe in archã ⁊ filij eius. Uxor illius/ ⁊ uxores filiorũ ei⁹. ℣. Oe/leta sunt vniuersa de terra. remãsit autẽ solus noe/ ⁊ qui cum eo erant in archã. Uxor il. ℣. Recordatus dominus noe/ adduxit spiritũ super terram: et iminute sũt aque. Et phibite sunt aque de celo. ℣. Reuerseqꝫ sũt aque de terra euntes ⁊ redeuntes: et ceperunt minui/ post quadraginta dies. Et p. Ad laudes añ

Secũdũ magnã misericordiam

tuã/miſerere mei deus. ps. Diſere.

añ. Si mihi dñs ſaluator fuerit:
non timebo qd faciat mihi homo.

ps. Cõfi. añ. In vẽlamẽto clama
ui valde diluculo. deus deus me9/
ad te de luce vigilo. ps. Deus de9.

añ. Hymnũ dicam9 domino deo
nostro. ps. Bñdi. añ. Intympa/

no ꝛ chꝛo/i chꝛdis ꝛ oꝛgano/lau

℣. Domine refugium.
℟. A generatione.

date deum. ps. Laudate.

Ad bñdi.añ.

Qum turba pluríma ꝙuenírent

ad ieſum/et de ciuitatib⁹ ꝓperarẽt

ad eũ: dixit ꝑ ſimílitudínẽ. exíit q

ſemínat/ſemínare ſemen ſuum. ps.

Ad pri mã añ.

Lbñdí. Semen cecídit ín terrã

bonã: ꝛ attulit fructũ/in patientia.

Ad.iij.añ.

Euouae. Qui verbū dei retinēt
corde pfecto ⁊ optimo: fructū af/
feret/in patientia. pō. Legé po.

Ad.vj.
añia.

Semen cecidit in terram bonā/
et attulit fructū. aliud centesimū/
⁊ aliud sexagesimū. pō. Defecit.

Ad
.ix.
añ.

Si vere frēs diuites esse cupitis:
veras diuitias amate. pō. Dirabi.

114

Ad vespe-
ras ant̃a.
Dixit dñs
cũ rec̃. Ad
magn̄.ant̃a.

Vobis datũ est nosse myste
riũ regni dei: ceteris autẽ in para
bolis: dixit iesus discipulis suis. ꝑs

Infra
hebdaz

Magt. ant̃. Si culmen veri hono
ris queritis: ad illã celestẽ patriaz
ꝓtotius properate. ꝑs Magt. ant̃.
Semen est verbũ dei: sator autẽ
christus. oĩs q̃ inuenit eum: mane

bit in eternū. ps. Dñs. añ. Quod

autē cecidit in terrā bonā: hi sūt

qui i corde bono z optimo fructū

afferūt in patientia. Euouae.

Sabbato in qnqa-gesima. Ad mgt añam.

Pater fide in nře braaz sūm

obtulit holocaustū super altare

pro fili o. ps. Dñs.

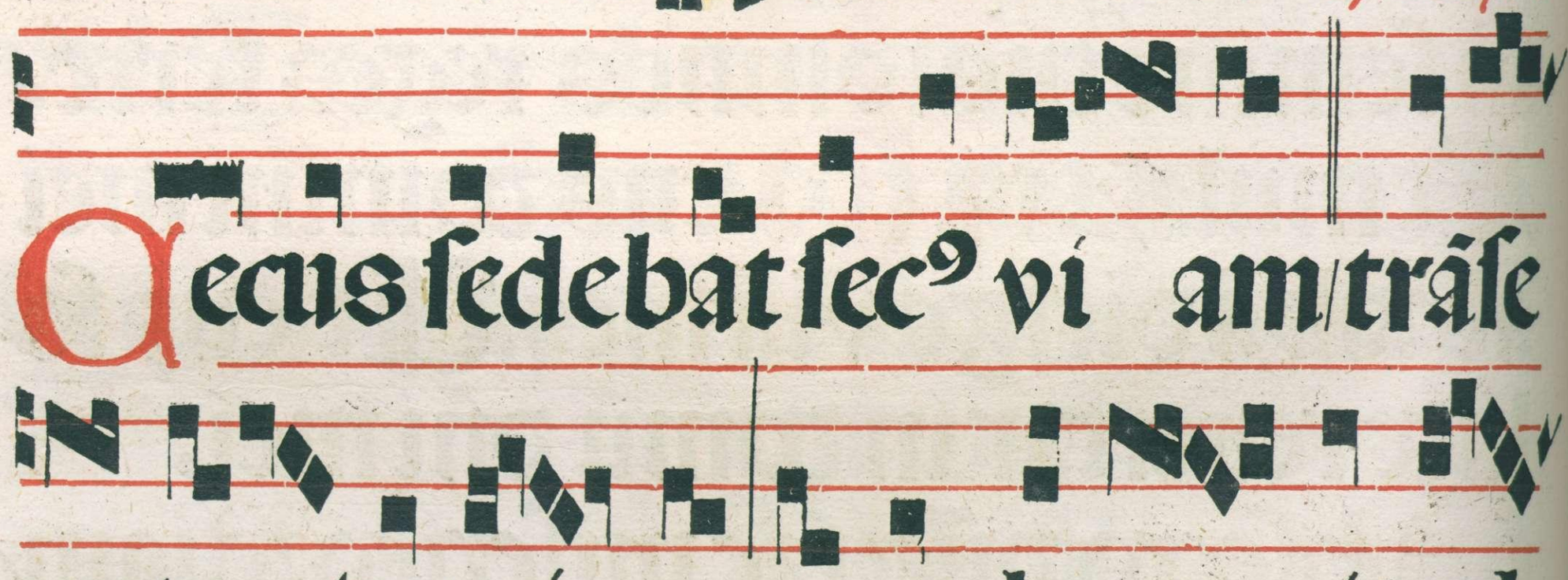
Qñ deus magnus dñs. Et rex magnus super omnes deos. R.j. p 3.

Dñica in quin quagesima ad matutinū Invitatorium.

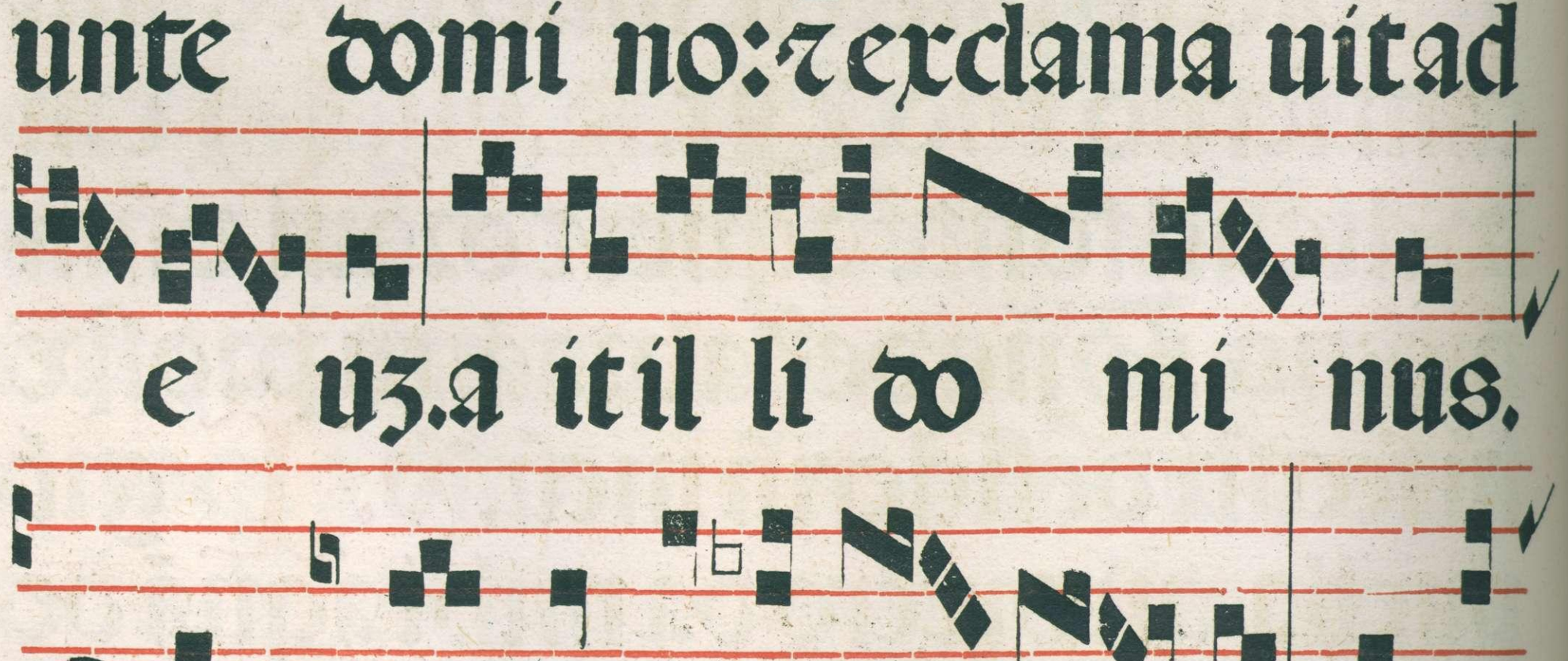
Dcut⁹ ē dñs ad abrahā/di
cēs.egredere de terra/et de co
gnatiōe tua: ⁊ veni in terrā/
quā mōstrauero tibi. Et faciam te
crescere/ī gētē magnā. ℣. Bñdi/
cēs bñdicā tibi et magnificabo no
mē tuū: eriscq; bñdictus. Et. ℟.ij.
Oum staret abrahā ad ilicē mā/
bre/vidit tres viros ascēdētes per
viā. Tres vidit: ⁊ vnuz adorauit.
℣. Ecce sara vxor tua pariet ti/
bi filiū: et wcabis nomē ei⁹ isaac.
Tres. ℟.iij. Tentauit de⁹ abraā:
⁊ dixit ad eum. Tolle filiuz tuum
quē diligis isaac: et offeres illum
ibi in holocaustū: super vnū mon
tiū/quē dixero tibi. ℣. Uocatus
quoq; a dño: rñdit. adsum. ⁊ ait ei
dñs. Tol. ℟.iiij. Angelus dñi w
cauit abrahā dicens. Ne extēdas

manū tuam ſuper puerū: eo q̄ ti/
meas dñm. ℣. Q unq3 extendiſ/
ſet manū/vt īmolaret filiū: ecce an
gelus dñi de celo clamauit: dicēs.
℟e. ℟.v. Vocauit angelus dñi
ni abrahā de celo dicēs. benedicā ti
bi. Et multiplicabo te ſicut ſtellas
celi. ℣. P oſſidebit ſemē tuū por
tas īnimicoꝝ tuoꝝ: et benedicent
in ſemine tuo/omnes reges terre.
Et mul. ℟.vj. O eus dñi mei
abrahā dirige viā meā. Vt cuz ſa
lute reuertar in domū dñi mei. ℣.
Obſecro dñe: fac miſericordiam
cum ſeruo tuo. Vt. ℟.vij. Veni
hodie ad fontē aque: et oraui dñm
dicens. Dñe deꝰ abrahā/tu proſpe
rū feciſti deſideriū meū. ℣. Ecce
puella cui dixero/da mihi aquā de
hydria tua vt bibā: et illa dixerit:

bibe dñe: & camelis tuis potum tri
buã: ipsa est/ quã pparauit dñs fi/
lio dñi mei. ℣. Dñe. ℟. viij. Factus
est sermo dñi ad abraham dicens.
Noli timere abrahã: ego ptector
tuus sum: et merces tua magna ni
mis. ℣. Ego enim sum dominus
deus tuus: qui eduxi te/ de hur
chaldeorum. Noli timere. ℟. ix.

Aecus sedebat sec⁹ vi am/trãse

unte domi no: & exclama uit ad

e uz.a ítil li do mi nus.

Quid vis vt faciam ti bi. domi

ne/ vt videam lu men. ℣.

Stans autem iesus iussit illũ

adduci ad se. ⁊ cũ appropinq̃sset:

interrogauit eum/di cẽs. Quid.

Gloria patri et fili o/et spi

℟ii dictuz non cantat ifra hebdomadam.

ri tui san cto. Quid vis. ℟.

Mouẽs igit abraha tabernaculũ

suũ/venit ⁊ habitauit iuxta quallẽ

mãbre. Edificauitq; ibi altare do

mino. ℣. Dixit aũt dñs ad eum.

leua oculos tuos: ⁊ vide oẽm terrã

quã conſpicis: tibi dabo/ et ſemini
tuo in ſempiternum. Edificauit.
℟. Credidit abrahã deo/ & repu/
tatũ eſt ei ad iuſtitiã. Et ideo ami
cus dei apellatus eſt. ℣. Fuit au
tem iuſtus coram domino: et am/
bulauit in vijs eius. Et ideo. Ad laudes antiphona.

Secũdũ multitudinẽ miſeratio
nũ tuarũ dñe/ dele iniquitatẽ meã.
ps. Miſerere. añ. Deus meus es
tu/ & confitebor tibi. Deus meus es
tu/ & exaltabo te. ps. Cõfitemini.

añ. Ad te de luce vigilo deus: vt videam virtutē tuā. ps. Deꝰ deꝰ.

añ. Hymnū dicite: et superexalta te eū i secula. bñdicite. ps. Bñdici.

añ. Oēs angeli eius laudate oñz de celis. ps. Laudate.

℣. Dñe refugiuz. ℟. A generatione et pgenie.

Ad bñdi. antiphōa. Ecce ascendimꝰ hierosolymā: et ꝯsūma

bunt omnia/que ſcripta ſunt de fi/
lio hominis.tradetur enim genti
bus/t illudet̃/t flagellabit̃/t conſpue
tur.t poſtq̃ flagellauerint/occ ci/
dent eum:t die tertia reſurget. ℣.

Ad.j
añia.

Benedict⁹ Iter faciẽte ieſu/dum
appropinquaret hierico:cecus cla

CXIX

mabat ad eu3: vt lumẽ recípere me

re ref. Euouae. Ad.iij. añia. Transeũte dño

clamabat cecus ad eum. miserere

mei fi li dauid. Euouae. Ad .vj. añ. Et qui

prei bãt increpabãt eũ vt taceret.

ipse vero multo magis clamabat.

miserere mei fili dauid. Euouae.

Ad
.ix.
añ.

Cecus magis ac magis clama/
bat: vt eũ dñs illumiaret. Euouae.

Ad vesperas
antiphona.
Dixit domin⁹
cum reliquis.

Ad magſ.
antiphona.

Stans autem iesus/ iussit
ce cũ adduci ad se: ⁊ a ít illí. quíd
vís vt faciã tibi. dñe/ vt vídeam. et
iesus a ít illí. respice/ fides tua te sal
uũ fecit. ⁊ ꝛ festim vidit: ⁊ sequebaſ

illū magnificās deū. ꝑs. Dagt.

Feria.ij.ad magt ana. Et qui pre ibant.cxix. Feria.iij. ad mgt añ

Miserere mei fili da uid.qd vis vt faciã tibi:dñe/vt videã.

Feria .iiij. cinez Ad bñ. añ.

ꝑs. Dagt. Cũ ieiunatis/nolite fieri sicĉ hypocrite tristes. ꝑs Bñdi.

Item ab hac die et duabus sequentibus diebus/dicuntur vespere hora consueta. A sabbato vero in antea vsqz ad pascha/dicuntur ante cõmestionem: tam in festis q̃z in ferijs: exceptis dominicis diebus/in quibus hora consucta dicuntur. Ad magf.antiphona.

Thesaurizate vobis thesauros in celo:vbi nec erugo/nec tinea exter

minat. ℣. Dagt. paralitic⁹ in domo: ⁊ male torquetur. Amen dico vobis: ego veniã: ⁊ curabo eum. ℟. O omine/non sum dign⁹ vt intres sub tectũ meũ: sed tm̃ dic verbo: ⁊ sanabitur puer meus. Amen.

Feria v. Fx.

O ñe/puer meus iacet

Hoc fxiũ/tm̃ in hac die dicitur. Alia duo fxia/ dicuntur de hystoria abrahe. Ad benedi.añ.

O ñe/puer me⁹ iacet paralitic⁹ i domo: ⁊ male torquet. amẽ dico ti bi: ego veniã/ ⁊ curabo eũ. ℣. Dñs.

Ad mgt añia

O ñe/nõ sum dign⁹ vt intres sub tectũ meũ: sed tantũ dic verbo. ⁊ sa

nabitur puer meus. ꝑs. Dagt. Feria vj. ad benedi. antipho na.

Oũ facis elemosynã/nesciat sini

stra tua: qd faciat dextera tua. ꝑs.

Ad mgt aña

Bñdi. Tu autem cũ oraueris/in

tra in cubiculũ. et clauso ostio/ora

Sab bato ad be nedi. aña.

patrẽ tuũ. ꝑs. Dagt. Ne eteni

de die in diem querũt: t scire vias

meas wlunt. ꝑs. Bñdi.

Ad vesperas v. Angelis suis/deus mandauit de te. ℟. Ut custodiãt te/in omnibus vijs tuis.

Ad magnifi. antiphona. q

Tunc inuoca bis: et dominus
exaudiet. clamabis: et dices. ecce
adsum. ℣. Dabit.

Dominica in quadragesima ad matutinum Invitatorium.

Non sit vobis vanū/mane surge
re ante lucē: qz promisit dominus/
coronā vigilantibus. ℣. Venite.

Ad noc. asi. Seruite. cū rel. asi. as. ℣. Ipse libauit me/de laqo venātiū. ℟. Et a vbo/aspo. ℟.j

Ecce nūc tēpus acceptabile:
ecce nūc dies salutis. cōmē
demus nosmetipsos in mul
ta patientia. In ieiunijs multis/p
arma iustitie/virtutis dei. ℣. In
oībus exhibeamus nosmetipsos/
sicut dei ministros: in multa patiē
tia. In. ℟.ij. In oībus exhibea/
mus nosmetipsos/sicut dei mini/

stros: in multa patientia. Ut non vituperetur ministeriū nostrū. ℣. Ecce nūc tēpus acceptabile: ecce nūc dies salutis. cōmēdemus nos/ metipsos/in multa patientia. Ut. ℟. iij. In ieiunio ⁊ fletu orabant sacerdotes dicentes. Parce dñe: parce populo tuo: et ne des hereditatē tuā/in perditionē. ℣. Inter vestibulum ⁊ altare plorabant sacerdotes: dicentes. Parce domine.

In .ij. nocte. ℣. Scapulis suis/obumbrabit tibi. ℟. Et sub pēnis eius/sperabis. ℟. iiij.

Ecce mēdemus in melius/que ignorāter peccauim⁹: ne subito preoccupati die mortis/ queramus spatiū penitentie/⁊ inuenire nō possum⁹. Attende dñe ⁊ miserere: quia peccauimus tibi. ℣. Adiuua nos deꝰ salutaris nr̄: et ꝓpter honorē nois tui dñe/libera nos. Atten. ℟. v. Derelinquat

impius viam suam/ꝛ vir iniquus
cogitationes suas: et reuertat ad
dñm/ꝛ miserebit eius. Quia beni
gnus ꝛ misericors est: prestabilis
sup malitia/dñs deus nr̄. ℣. Non
vult dñs mortē peccatoris: sed vt
conuertat ꝛ viuat. Quia. ℟. vj. Pa
radisi portas aperuit nobis ieiunij
tēpus: suscipiamus illud/orantes
ꝛ deprecātes. Ut in die resurrecti/
onis/cum dño gloriemur. ℣. In
oibus exhibeamus nosmetipsos
sic dei mīstros/i mlta patiētia. Ut.

In.iij.noc.℣. Scuto circūdabit te/Vitas ei⁹.
℟. Nō timebis/a timore nocturno. ℟. vij.

Scindite corda
vr̄a/ꝛ nō vestimēta vestra: ꝛ conuerti
mini ad dñm deuz. Quia benign⁹
ꝛ misericors est. ℣. Derelinquat
impius viā suā/ꝛ vir iniquus cogi
tationes suas: et reuertat ad dñm/
ꝛ miserebitur eius. Quia. ℟. viij.

Ara ge esurienti panẽ tuũ: ⁊ ege
nos vagosq; ĩduc in domũ tuam.
Tũc erũpet q̃si mane lumẽ tuũ: ⁊
anteibit faciẽ tuam iustitia tua. ℣.
Qũ videris nudũ/operi eũ: ⁊ car
nẽ tuã ne despexeris. Tũc. ℟. ix.

Angelis su is mãda uit de te:
vt custodi ant te ĩ oĩbus
vĩs tu is. In manibus portabũt
te:ne vnq̃ offendas ad lapidem
pe dem tu um. ℣. Super

aſpidē ⁊ baſiliſcū ambulabiſ: ⁊ cō
culcabis leonem ⁊ draco nē. In.
Gloria patri et filí o: ⁊ ſpí
rí tu i ſan cto. In mani. ℟.
Abſcondite elemoſynaz in ſinu
pauperum: ⁊ ipſa orat ꝓ vobis ad
dñm. Quia ſicut aqua extínguit
ignē: ita elemoſyna extínguit pec
catū. ℣. Oate elemoſynā: et ecce
oia munda ſunt vobis. Quia. Ad lau-
des añ.
Cor mūdū crea in me deus: ⁊ ſpí

ritū rectū innoua in viscerib⁹ meis

ps. Miserere. añ. O dñe salui me

fac: o domine bene prosperare. ps.

Confite. añ. Sic benedicaz te in

vita mea domine: ⁊ in no mine

tuo leuabo man⁹ meas. ps. De⁹ de⁹

añ. In spiritu humilitatis et in

animo ꝓtrito/ſuſcipiamur dñe a

te:ꝛ ſic fi at ſacrificiū noſtrū/vt a

te ſuſcipiat hodie:ꝛ placeat ti bi

dñe deus. ℘. Cōfitemini. añ. Cau

date deū celi celoꝝ/ꝛ aque oēs. ℘.

Laudate. ℣. Angelis ſuis man. ℟. Ut cu/ſtodiant. Ad bñ. añ. Ductus eſt ieſus

in deſertū a ſpi ri tu:vt tentaret ꝑ

a diabo lo.ꝛ cū ieiunaſſet quadra

ginta die bus ⁊ q̃draginta nocti/

Ad pri-mã añ.

bus: postea esurijt. ℣. Ds̃ dict⁹.

Iesus autẽ cum ieiunasset q̃dra

ginta dieb⁹ ⁊ q̃draginta noctib⁹:

Ad .iij. añ.

postea esurijt. Euouae. Tũc assũ

psit eum diabolus in sanctã ciuita

tẽ: et statuit eum supra pinnaculũ

tẽpli/et dixit ei. si filius dei es: mit

te te deorsũ. Euouae. ℟. b. Ipse

liberauit me. De laqueo venãtiũ.

℣. Et a verbo aspero. De la. Hia pĩ

℣. Scapulis suis obumbrauit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperabis. Ad sextam añ.

Nõ in solo pane vivit hõ: sed

in oi verbo qđ pcedit de ore dei. pñ

Defecit. ℟. b. Scapulis suis obũ

brabit tibi. ℣. Et sub pẽnis eius

sperabis. Hia pĩ. Scapu.

℣. Scuto circundabit te. ℟. Non timebis.

Ad nonã añ.

Dñm deũ tuũ adorabis: et illi so
li seruies. ℣. Mirabilia. ℟. bre.
Scuto circũdabit te. Veri tas
eius. ℣. Nõ timebis a timore no
cturno. Te. Gloria pri. Scuto.

℣. Angelis suis. ℟. Ut custodiant te. Ad vesperas antiphona. Dixit dominus. cum reliquis. ℣. Angelis suis. ℟. Ut custodiant. Ad magnificat antiphona.

Ecce nũc tẽpus acceptabile: ecce
nũc dies salutis. in his ergo dieb⁹
exhibeam⁹ nos sicut dei ministros.

in multa patiẽtia/in ieiunijs/ĩ vigi
lijs/ĩ charitate nõ ficta. ℣s. Dgt.

Hymni/℣siculi/ĩ ℟ia bre. supradicto modo in dñicis dieb⁹ ĩ ferijs/vsqz ad dñicã de pas-
sione dñi dicunt: excepto hymno Aures ad nostras. qui tñ dr in vespis dñice. Feria.ij
℣. Ipse liberauit me. ℟. Et a verbo. Ad laudes añ. Miserere. xciiij. Ad benedi. añia.

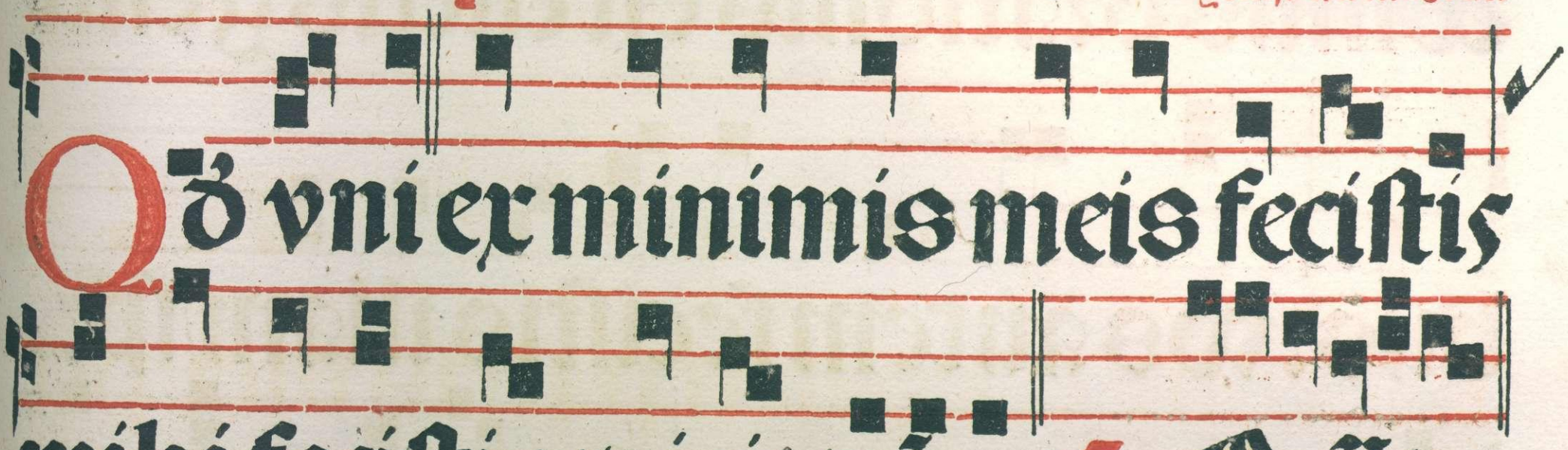
Venite benedicti patris mei/ pci
pite regnũ qđ vobis paratũ est ab
origine mũdi. ℣s. Bñdictus.

Uino ego dicit dñs: nolo mor/
tem peccatoris/sed vt magis conver
tatur et viuat. Ad tertiam antiphona. Aduenerũt
nobis dies penitẽtie: ad redimẽda
pcta/ad saluãdas aias. ℣s. Legẽ po.

Ad sextam antiphona Oõmẽdemus nosmetipsos:

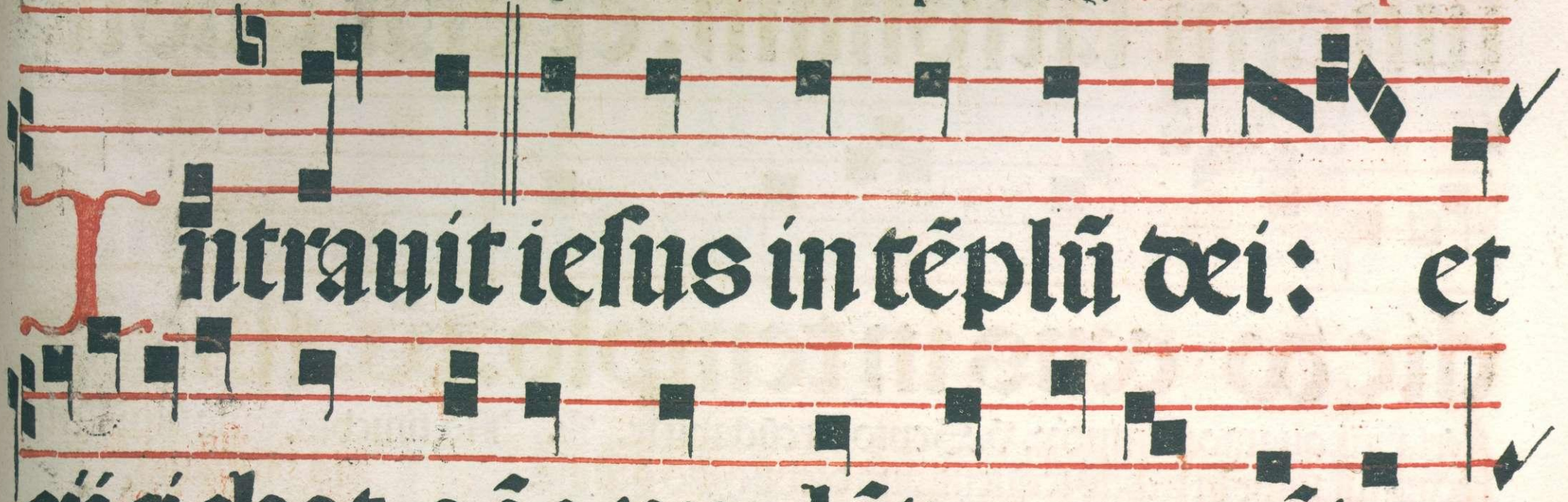
Ad pri. mã añ.

in multa patiẽtia/in ieiunijs mul/
tis/p arma iustitie.ps. Defecit. Ad.ix. añia.
Per arma iustitie virtutis dei/cõ
mẽdemus nosmetipsos: in multa
patientia.ps. Dirabilia. Ad vesp.añ. Inclinauit dñs. xciiij. Ad magt añ

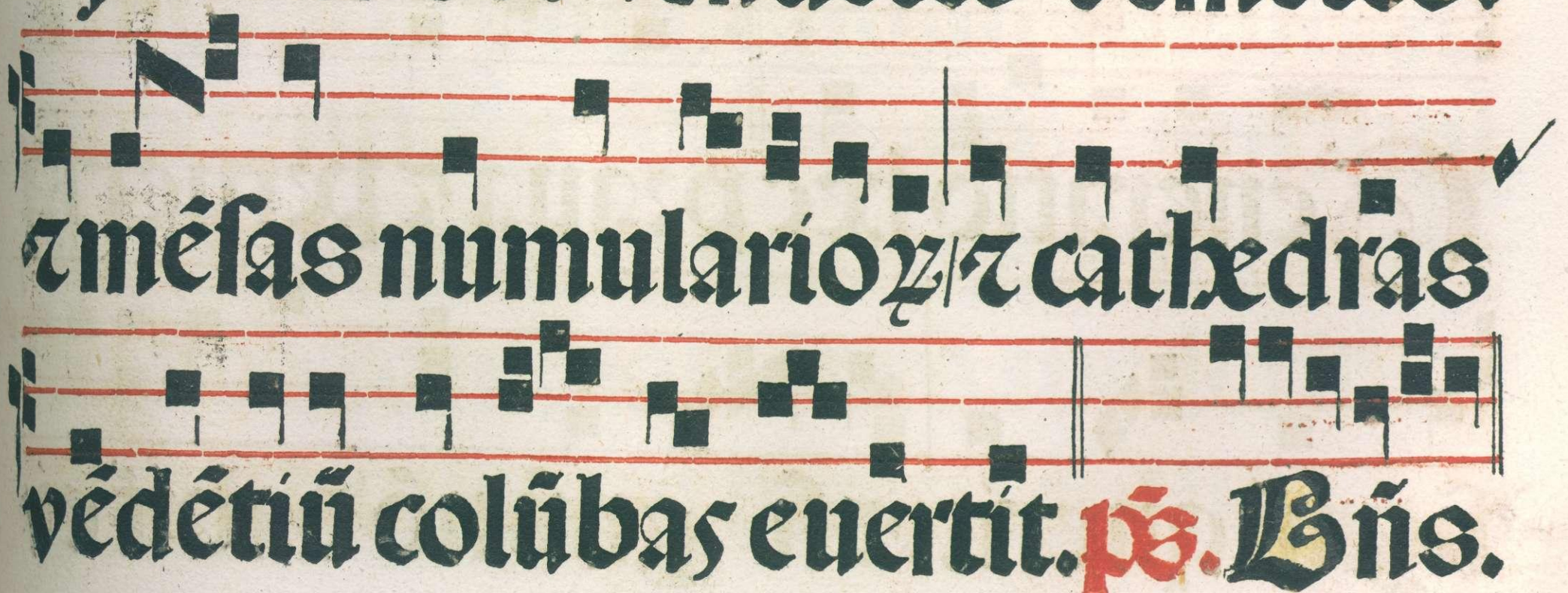

O vni ex minimis meis fecistis
mihi fecistis: dicit dñs. ps. Dgt.

Supradicte antiphone per horas non mutantur in ferialibus diebus/vsqz ad dominicã de passione. Feria.iij.v. Scapulis suis.x. Et sub pẽnis eius. Ad benedi.antiphona.

Intrauit iesus in tẽplũ dei: et
eijciebat oẽs vendẽtes ⁊ emẽtes:

⁊ mẽsas numulariorꝝ/⁊ cathedras
vẽdẽtiũ colũbas euertit. ps. Dns.

Ad
mgt
ona

Scriptū est enim: qa domus mea
domus orationis est cūctis genti
bus: vos autem fecistis illam spē
luncam latronum. et erat quoti
die docens in templo. ps. Dagt.

Feria.iiij.quatuor tempor. V. Scuto circūdabit te. R. Nō timebis. Visus suprascripti recapitulantur in tribus sequentibus diebus/suo ordine.

Ad bñdi.ana.

Generatio hec prava t peruersa
signū querit: t signū nō dabit ei

nisi signū ione ꝓphete. ℘. Bñdi.

Ad mgt aña

Sicut fuit ionas in ventre ceti tri

bus diebus ⁊ trib⁹ noctib⁹: ita erit

filius hois in corde terre. ℘. Mgt.

Feria.v.R. Tribularer: si nescirē

misericordias tuas domine. tu di

xisti. nolo mortem peccatoris: sed

vt conuertatur et viuat. Qui cha

naneam et publicanum vocasti/ad

penitentiam. ℣. Secūdum mul

titudinem dolorum meorū in cor

de meo/consolationes tue letifica

uerunt animam meam. Qui.

Ad benedi. antip bona

Egressus iesus/secessit in partes
tyri ⁊ sydonis. ⁊ ecce mulier chana
ne a finib⁹ illis egressa/clamabat
dicẽs. miserere mei fili dauid. ℣
Ad mgt ãña
B ñdi. O mulier/magna ẽ fides
tua. fiat tibi: sicut petisti. ℣. Ad gt.
Feria vj. ad bñ. añ.
Angelus dñi descẽdebat de celo:

mouebat aqua: et sanabat vnus.

Ad mgt ana

℣. Benedictus. Qui me sanum

fecit: ille mihi ꝑcepit. tolle graba

tũ tuũ: & ambula in pace. ℣. Dgt.

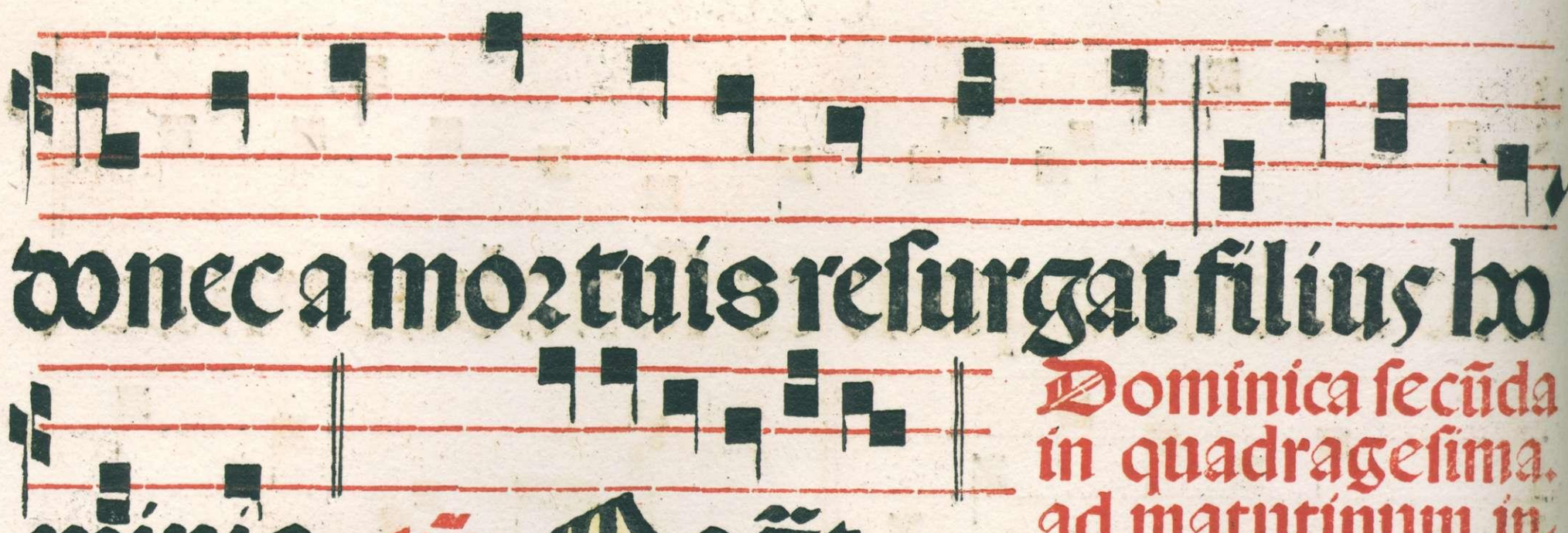
Sabbato ad bsi. an.

Assũpsit iesus discipulos suos:

et ascẽdit in montẽ: & trãsfigurat⁹

est ante eos. ℣. Bñdi. In ves. ad mgt ana Visionẽ

quã vidistis/ nemini dixeritis:

donec a mortuis resurgat filius ho

minis. ps. Dagt.

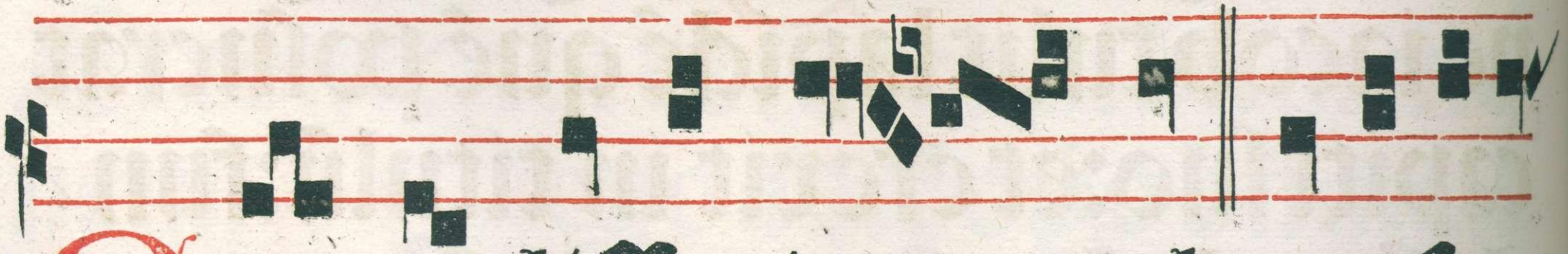
Dominica secũda in quadragesima. ad matutinum in uitatorium.

Non repellet dominus plebem suaz. Quia in manu eius sunt ões fines terre. ps. Venite exul. Rx.j.

Tolle arma tua pharetrã et arcum: ↄ affer de venatione tua/vt comedã. Et bñdicat tibi aĩa mea. ℣. Oũqꝫ venatu ali/quid attuleris: fac mihi inde pul/mẽtũ: vt comedã. Et. Rx.ij. Ecce odor filij mei/sicut odor agri ple/ni/quẽ bñdixit dñs. Ꝛ resurrexit te fa ciat deus meus/sicut arenã maris. Et donet tibi de rore celi bñdictio nem. ℣. Deus autẽ ops bñdicat tibi: atqꝫ multiplicet. Et do. Rx.iij.

Det tibi deus de rore celi/⁊ de pin
guedine terre habūdantiā. seruiāt
tibi tribus ppli. Esto dñs fratruz
tuoz. ℣. Et incuruent ante te/filij
matris tue. Esto. ℟. iiij. Cum exi
ret iacob de terra sua/vidit gloziaz
dei ⁊ ait. Q̄ terribilis est locus iste.
nō est hic aliud/nisi domus dei/et
porta celi. ℣. Uere dñs est in lo/
co isto:⁊ ego nesciebam. Q̄ terri.
℟. v. Si dñs deus me⁹ fuerit me/
cū in via ista/per quā ego ambulo/
et custodierit me: et dederit mihi
panē ad edendū/⁊ vestimentū quo
operiar:⁊ reuocauerit me cū salu/
te. Erit mihi dñs in deum:⁊ lapis
iste in signū. ℣. Surgēs ergo ma
ne iacob/tulit lapidē quē posuerat
capiti suo:et erexit in titulū:fun/
dēsq; oleū desup:dixit. Erit. ℟. vj.

Erit mihi dñs in deũ: & lapis iste
quẽ erexi in titulũ vocabit domus
dei. Et de vniuersis que dederis
mihi: decimas & hostias pacificas
offerã tibi. ℣. Si reuersus fuero
prospere ad domũ patris mei. Et.
℟. vij. Dixit angel⁹ ad iacob. Do
mitte me: aurora est. rñdit ei. non
dimittã te: nisi bñdixeris mihi. et
bñdixit eũ in eodẽ loco. ℣. Qũq
surrexisset iacob: ecce vir luctabat
cũ eo vsq mane. & cũ videret q eũ
supare nõ posset: dixit ad euz. Do
℟. viij. Vidi dñm facie ad faciez.
Et salua facta ẽ aia mea. ℣. Et di
xit mihi. nequaq vocaberis iacob
sed israel erit nomẽ tuũ. Et. ℟. ix.

Cum audisset ia cob q esau

veni ret ꝑtra eu3: diuisit filios su/

os t vxo res dicés. si ꝑcusse rit

esau vnã turmã: saluabitur alte

ra. Libera me do mine: qui dixisti

mi hi. multiplicabo semen tuum

sicut stel las celi/ t sicut arenam

maris: q̃ ꝓ̃ multi tu dine nume.

ra rí nõ poteſt. ℣. Oo

mine qui dixiſti mihi/reuertere

in terram natiui tatis tu e:oomi/

ne qui paſcis me a iuuen/

tute me a. Libera. ℣.

Gloria patri ⁊ fili o/⁊ ſpiri/

tu i ſan cto. Libera. ℟.

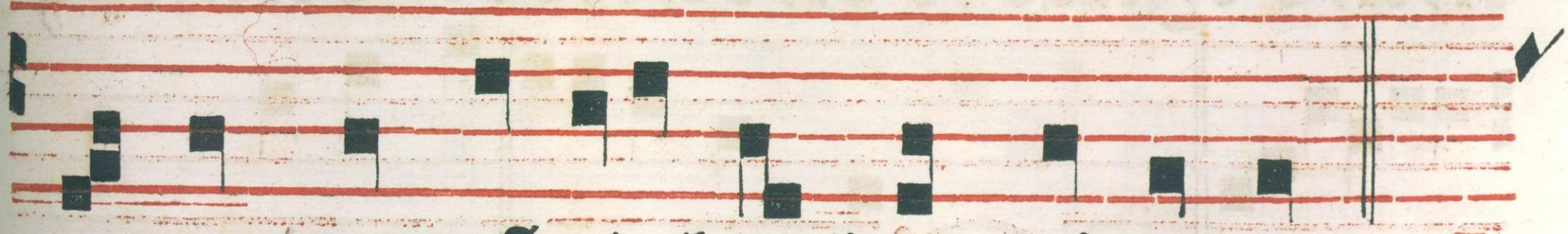
CXXXII

Oum iret iacob de bersabee/ & per
geret aram: locutus est ei deus di/
cens. Terrã in qua dormis: tibi da
bo/ & semini tuo. ℣. Edificauit ex
lapidibus altare in honorem do/
mini/ fundens oleum desuper: et
benedixit eum deus/ dicens. Ter
ram in. ℟. Apparuit deus iacob/
& benedixit eum: et dixit. ego sum
deus bethel/ vbi vnxisti lapidez: et
votũ vouisti mihi. Ꝉ Iescere te fa/
ciam: & multiplicabo te. ℣. Vere
dominus est in loco isto: & ego ne/
sciebam. Ꝉ Iescere te faciam.

Ad laudes antiphona

Domine labia mea aperies: & os

meum annũciabit laudẽ tuam. ℣s

Dextera dñi fecit virtutem: dextera dñi exaltavit me. ps. Confitemini. an. Factus est adiutor meus/ deus meus. ps. Deus deus. an. Trium puerorum cantemus hymnum: quem cantabat in camino ignis: benedicentes dñm. ps. Benedicite. an. Statuit ea in eternum

℟ in seculũ seculi: ꝑceptũ posuit et

non preteribit. ℣. Laudate. Ad benedi. antiphona Assumpsit iesus. cxxix Ad primaz et ad tertiã antiphona

Omine/bonũ est nos hic esse. si

vis: faciamus hic tria tabernacu

la/tibi vnũ/moysi vnũ/℟ helye vnũ

Ad .vj. añ.

℣. Legẽ po. Faciam⁹ hic tria ta

bernacula: tibi vnũ/moysi vnum/

℟ helye vnũ. ℣. Defecit. Ad.ix. et ad magꝫ. añ. Visionem. cxxix. Ad vespas antiphõa. Dixit dominus. cum reliquis. Feria secũda ad benedi. antiphona

Ego ꝓncipiū/q̄ t loquor vobis.

Ad mgt añā

ꝑs. Bñdict⁹. Qui me misit mecū

est: et nō reliquit me solū: qa q̄ pla

cita sūt ei: facio semp. ꝑs. Dḡt.

Feria iij. ad bñdi. añā.

Unus est enī magister ve- ster/

qui in celis est: christus dominus.

Ad mgt añā

ꝑs. Bñdi. Omnes autē vos fra/

tres estis. t patrē nolite vocare vo

CXXXIIII

bis super terrã. est enī pater vester:
qui in celis est. nec vocemini magi
stri: quia magister vester/ vnus est.
christus. ps. Dñs. Feria .iiij. ad benedi aña. Ecce ascen
dimus hierosolymã: et filius ho/
minis tradet/ ad crucifigendũ. ps.
Ad mãt aña Bñdi. Tradetur enī gentib9/ ad
illudendũ/ t flagellandũ/ t crucifi

gédū. ps. Dagt. Feria v. ad bñdi. aña. Fíli recorda

re quia recepisti bona in vita tua: z

lazarus similiter mala. ps. Bñdi.

Ad mgt aña

Oīnes ille guttā aq petijt: q mi/

cas panis lazaro negauit. ps. Dgt

Feria vj. ad bñdi. aña.

Malos male perdet/ z vineā suā

locabit alijs agricolis: qui reddāt

e i fructū tēporib9 suis. ps. Bñdi.

Ad mgt aña

Querentes eum tenere: timue

runt turbã: quia sicut prophetam

Sab bato

eum habebant. ℣. Dagt. ℟.

Pater peccaui in celũ & coram te. iã

nõ sum dignus vocari filius tuus.

Fac me sicut vnũ ex mercẽnarijs

tuis. ℣. Quanti mercẽnarij in do

mo patris mei habũdãt panibus:

ego aũt hic fame pereo. surgã & ibo

ad patrẽ meũ: & dicam ei. Fac. Ad benedi. antiphona.

Uado ad patrẽ meũ: & dicã ei. pa

ter fac me sicut vnũ ex mercẽna

rijs tuis ℣. Bñdi. In ve speris Ad mgt aña Oixit autẽ

pater ad seruos suos. cí to pferte

ſtolã primã: ⁊ induite illũ. et date

ãnulũ in manu eius: ⁊ calciamẽta

in pedib⁹ ei⁹. ℣. Dñt. Dominica. iij. in quadragesima ad matutinum Inuitatorium

Uenite adorem⁹ dominũ. Qui fecit nos. ℣. Uenite exulte. R. j.

Uidentes ioseph a longe: lo quebãtur mutuo fratres di cẽtes. ecce somniator venit. Uenite occidamus eum: ⁊ videa mus/ si prosint illi somnia sua. ℣.

Q unq3 vidissent ioseph fratres
sui/q3 a patre cũctis fratribus plus
amaretur: oderant enim: nec pote
rant ei quicq3 pacifice loqui: vn/
de ⁊ dicebant. Venite occida. ℟. ij.
Dixit iudas fratrib9 suis. ecce hys
mahelite trãseũt: venite venũdet:
⁊ manus nostre nõ polluant. La/
ro eni ⁊ frater noster est. ℣. Quid
eni prodest/si occiderim9 fratrem
nostrũ: ⁊ celauerimus sanguinem
ipsius: melius est enim: vt venun
det. Laro. ℟. iij. Extrahentes io/
seph de lacu: vendiderũt hysmahe
litis triginta argenteis. reuersus
ruben ad puteũ: ⁊ cum nõ inueniss
set eũ: scidit vestimẽta sua cũ fletu:
⁊ dixit. Puer nõ comparet: et ego
quo ibo. ℣. At illi intincta tunica
ioseph in sanguine hedi/miserunt

qui ferret eam ad patrẽ et diceret.
vide si tunica filij tui sit: an non.
Puer. ℟. iiij. Videns iacob vesti
menta ioseph/scidit vestimẽta sua
cum fletu: & dixit. Fera pessima de/
uorauit filiũ meũ ioseph. ℣. Tu
lerunt autẽ fratres eius tunicã il/
lius: mittentes ad patrẽ. quã cum
cognouisset pater: ait. Fera. ℟. v.
Ioseph dũ intraret in terra egy
pti/linguã quã nõ nouerat audi/
uit. manꝰ eiꝰ in laboribꝰ seruierũt.
Et lingua eius ĩter principes lo/
quebat sapientiaz. ℣. Humilia/
uerũt in compedibus pedes eius.
ferrum pertransiuit animaz eius:
donec veniret verbũ eius. Et lin.
℟. vj. Memento mei dũ bene tibi
fuerit: vt suggeras pharaoni: Ut
educat me de isto carcere. Quia

furtim sublatus sum: et hic inno/
cens/in lacū missus sum. ℣. Tres
ni adhuc dies sunt: post qs recor
dabit pharao ministerij tui: ⁊ resti
tuet te in gradū pristinū. tūc me/
mento mei. ℟. Quia. ℟. vij. Merito
hec patimur. quia peccauimus in
fratrē nostrū: videntes angustias
aīe eius dum deprecaret nos: ⁊ nō
audiuimus: Iccirco venit sup nos
tribulatio. ℣. Dixit ruben fratri/
bus suis. nūquid non dixi vobis:
nolite peccare in puerū/⁊ nō audi/
stis me. Iccirco. ℟. viij. Dixit ru
ben fratribus suis. nunqd nō dixi
vobis: nolite peccare in puerum/⁊
nō audistis me. En sanguis eius
exqrit. ℣. Merito hec patimur.
quia peccauimus in fratrē nostrū
videtes ãgustias aīe ei⁹ dū dēpca/

ret nos: t nō audiuim⁹. En. R̄.ix

Iamētabat iacob/ dē duobus

filiis suis. Heu me dolens

sum de ioseph ꝑdito: et tri stis

ni mis de ben iamin ducto pro

a li monijs. Precor cele stem

re gem: vt me volentem ni/

miū/ fa ciate os cernere. V.

Prosternês se ia cobvehemêter
cũ lachrymis pronus ínter rã: et
adorans a ít. Precor ce. ℣.
Glo ria pa tri/et fílí o/et spí
rí tu í san cto. Precor. ℟.
Tollíte hínc vobíscũ munera: et
íte ad dñm terre. ⁊ cũ ínveneritis:
adorate eum sup terrã. Deus aũt
meus faciat vobis eum placabilẽ:
⁊ remíttat et hũc fratrẽ vestrũ vo/
bíscũ: et eũz quẽ tenet ín vínculís.

℣. Sumite de optimis terre fru
gibus in vasis vestris: & deferte vi
ro munera. Deus. ℟. Iste est fra
ter vester minimus: de quo dixera
tis mihi. deus misereat tibi fili mi:
festinauitq3 in domo/et plorauit.
Quia erũpebant lachrymę: & non
poterat se cõtinere. ℣. Attollens
aũt ioseph oculos: vidit beniamin
stantẽ: cõmota sũt oĩa viscera eius/
super fratre suo. Quia. ℟. Dixit
ioseph vndecim fratrib9. ego sum
ioseph: quẽ vẽdidistis in egyptũ.
adhuc viuit pr̃ nr̃ senior/de quo di
xeratis mihi. Ite adducite eum ad
me: vt possit viuere. ℣. Bienniũ
est eni: q̃ cepit esse fames in terra.
adhuc restant anni quinq3: quib9
nec arari poterit/nec meti. Ite. ℟.
Nunciauerunt iacob dicentes.

Joseph filiꝰ tuꝰ viuit: ⁊ ipse dñaꝫ i
tota terra egypti. quo audito/ reui
xit spūs eiꝰ: ⁊ dixit. Sufficit mihi:
vadam ⁊ videbo eum: anteqꝫ mo/
riar. ℣. Oūqꝫ audisset iacob/ qꝫ
filius eius viueret: quasi de graui
somno euigilans: ait. Sufficit. Ad lau des añ.

Fac benigne i bona wlūtate tua/
vt edificent̄ dñe muri hieruſa/
lē. ps. Diserere. añ. Oūs mihi ad
iutor est: nō timebo quid faciat
mihi homo. ps. Cōfite. añ. Deus.

miſereat nostri: ⁊ bn̄dicat nos. ps.

De⁹ de⁹. an̄. Vim virtutis sue/
oblitus est ignis: vt pueri tui libe
rarentur illesi. ps. Benedicite. an̄.
Sol ⁊ luna laudate de⁹ū: qa exal/
tatū est nomē ei⁹ soli⁹. ps. Lauda.

Ad bn̄. an̄.

Qum fortis ar matus custodit
atrium suum: in pace sunt omnia

Ad
pri-
mã
añ.

que possident. ℘. Benedictus.

Et cũ eiecisset iesus demoniũ: lo

cutus est mutus. et admirate sunt

Ad
.iij.
añ.

turbe. Euouae. Si in digito

dei eijcio demonia: profecto venit

Ad
.vj.
añ.

in vos regnũ dei. ℘. Legẽ pone.

Qui nõ colligit mecũ/ dispergit.

r q nō ē mecū/ ꝓtra me ē. Euouae.

Ad.ix.añ.

Cum immūdus spiritus exierit

ab homine:ambulat per loca ina/

quosa/ querēs requiē/ r nō inuenit.

Ad vesp. añ. Dixit dñs cum reliqs. Ad magt añia

ps. Mirabilia. Extollēs vo

cem quedā mulier de turba/ dixit.

beatus venter q te portauit: r vbe

ra q̄ suxisti. at iesus ait illi. quinim/

mo/beati qui audiũt verbũ dei: et

Feria ij. ad bñdi. añ.

custodiũt illud. ℣. Dñt. Hmẽ

dico wbis: quia nemo prophęta/

acceptꝰ est in patria sua. ℣. Bñdi.

Ad mġt añam

Iesus autem transiens/per me/

dium illorum ibat. ℣. Dñt.

Feria iij. ad bñdictus añam.

Si quo ex wbis ꝓsenserint sup

terram de omni re quã cũq; petie/

nt:fiet illis a pe meo:dicit dns.

Ad mgt ana

ps. Bndi. Ubi duo vel tres ꝯgre

gati fuerint in noie meo:in medio

eoꝝ sum:dicit dns. ps. Dagt.

Feria .iiij. ad benedi. ana.

Audite ⁊ intelligite traditiões:

quas dns dedit vobis. ps. Bndi.

Ad mgt ana

Non lotis manibus mãducare:

nõ coinqnat hominẽ. ps. Dgt.

Feria .v. ad bn. an.

Exibant autē dēmonia a multis/
clamātia t dicētia: qa tu es christ⁹
filius dei. et increpās/nō sinebat ea
loq: qa sciebāt ipsum esse xp̄m. ps.

Ad mgt aña

Bñs. O és q habebāt infirmos/du
cebāt illos ad iesum: t sanabāt. ps.

Feria vj. ad b. añ.

Dagt. Aquā quā ego dedero/
qui biberit ex ea: nō sitiet vnq̄. ps

Ad mgt aña

Bñdi. Oñe vt video ꝓphꝛta es

tu. pẽs nr̃i i mõte hoc adorauerũt

Sab bato ad bñ aña.

ps. Dgt. Inclinauit se iesus: et

scribebat i terra. sigs sine peccato ẽ:

Ad vs. ad mgt aña.

mittat i eã lapidẽ. ps. Bñdi. Ne

mo te ꝯdẽnauit mulier: nemo dñe.

nec ego te ꝯdẽnabo. iam amplius

Dominica. iiij. in quadragesima ad matutinũ inuitatoriũ.

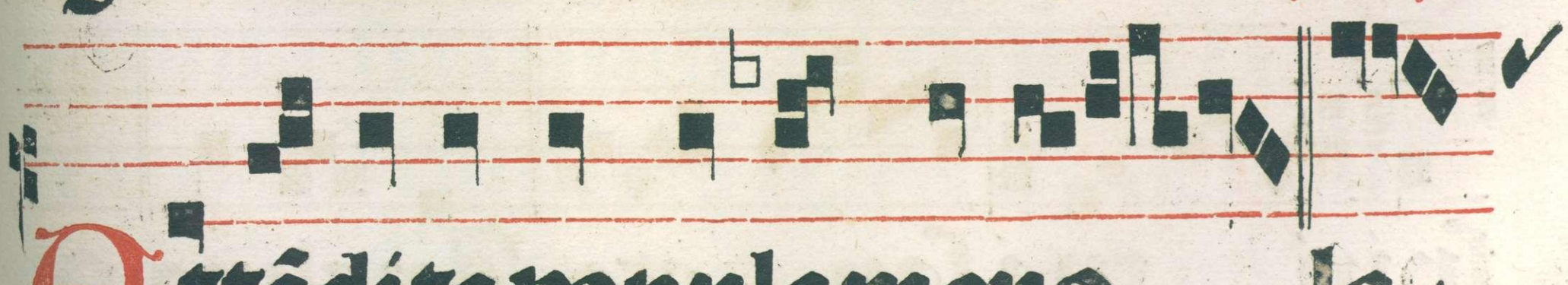
noli peccare. ps Bñdi.

Populus dñi/ & oues pascue eius.
Venite adoremus deū. ps. Venite.

Locutus ē dñs ad moy R.j
sē dicēs. descēde in egyptū:
& dic pharaoni. Ut dimit/
tat populū meū. indurat⁹ est cor
pharaonis. non vult dimittere po
pulū meum: nisi in manu forti. ℣.
Clamor filiorum israel venit ad
me: vidiq; afflictionē eorū. sed ve
ni: mittā te ad pharaonē. Ut. R.ij.
Stetit moyses coraz pharaone:
& dixit. hec dicit dñs. Dimitte po
pulū meū: vt sacrificet mihi/ in de/
serto. ℣. Dñs deus hebreorū mi
sit me ad te: dicens. Do. R.iij. Cā
temus dño. gloriose enī honorifi
catus est. equū & ascēsorē proiecit
in mare. Adiutor & protector fact⁹
est mihi dominus/ in salutem. ℣.

Dñs quasi vir pugnator/ omni
potēs nomē eius. Adiutor. R̄. iiij
In mari vie tue/ et semite tue in
aqs multis. Deduxisti sicut oues
pplm tuū/ in manu moysi ⁊ aaron.
℣. Trāstulisti illos per mare ru/
brū: ⁊ trāsuexisti eos per aquas ni
miā. Deduxisti. R̄. v. Qui perse
quebant̄ populū tuū dñe: demer
sisti eos in profundū. Et in colū/
na nubis/ ductor eorū fuisti dñe.
℣. Deduxisti sicut oues populū
tuū/ in manu moysi et aarō. Et in.
R̄. vi. Moyses famulus dñi ieiu/
nauit q̄draginta dieb⁹/ ⁊ q̄dragin/
ta noctib⁹. Ut legē dñi mererētur
accipe. ℣. Ascendēs moyses in
montē synai ad dñm: fuit ibi q̄dra
ginta diebus/ et q̄draginta nocti/
bus. Ut. R̄. vij. Splēdida facta

est facies moysi/dum respiceret in eum dñs. Vidêtes seniores clarí tatê vultus eius: admirantes/ ti/ muerũt valde. ℣. Quũq descẽdís set de monte synai: portabat duas tabulas testimonij: ignorans q cornuta esset facies eius/ex cõsor/ tio sermonis dei. Vidêtes. ℟. viij. Ecce mitto angelum meum: qui precedat te/et custodiat semper. Observa et audi vocem meam: et inimicus ero inimicis tuis: et af/ fligentes te/affligam: et precedet te angelus meus. ℣. Israel si me audieris: non erit in te deus re/ cens: neq; adorabis deum alienũ: ego enim dominus. Obser. ℟. ix.

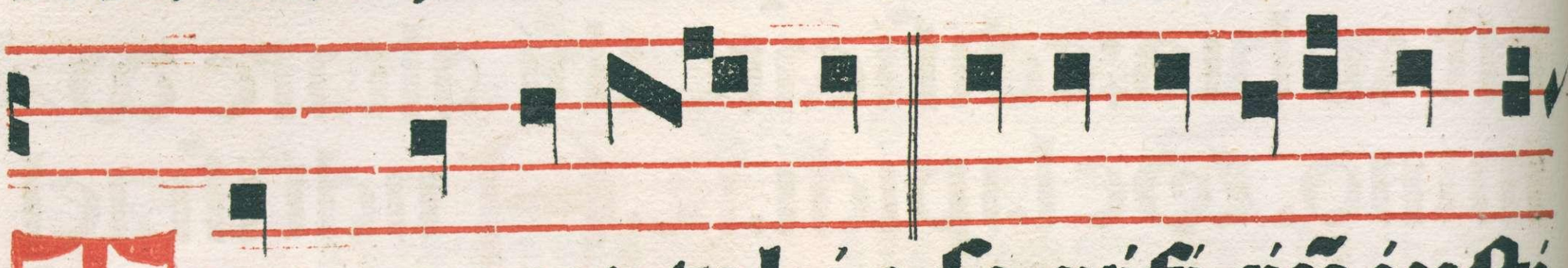

Attẽdite populeus le/

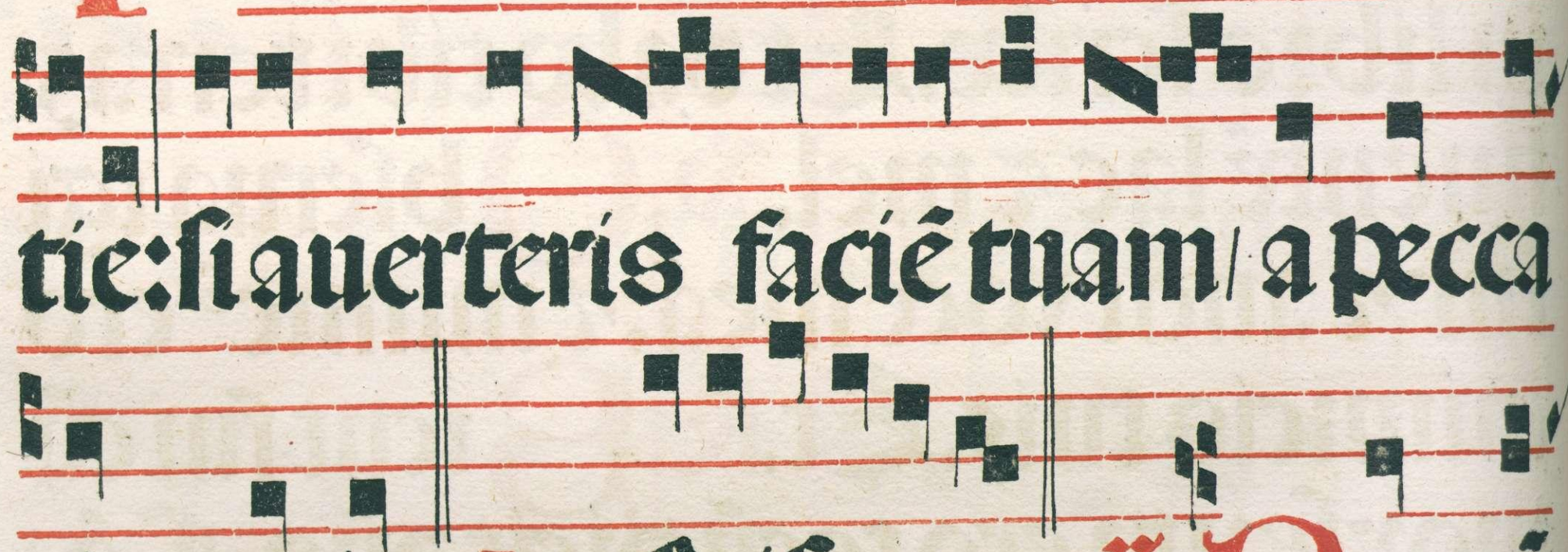
gem me am. Inclinate aure ve/
stram/ in verba oris me i.
℣. Aperiam in parabolis os
meum. loquar propositiones/ ab
ini ti o seculi. Inclina. ℣.
Gloria patri et fili o/et
spiri tu i san cto. Inclina. ℟.

Uos qui trãsituri estis iordanẽ: edificate altare dño. De lapidi/bus quos ferrũ nõ tetigit: et offer te super illud holocausta ⁊ hostias pacificas/deo vestro. ℣. Quãqz in traueritis terrã/quã dñs daturus est vobis: edificate ibi altare do/mino. De lapidi. ℟. Audi israel precepta dñi: ⁊ ea in corde tuo ãsi in libro scribe. Et dabo tibi terraz/ fluentẽ lac ⁊ mel. ℣. Observa igi tur ⁊ audi vocẽ meã: ⁊ inimic⁹ ero inimicis tuis. Et. ℟. Sicut fui cũ moyse: ita ero tecũ dicit dñs. Cõ/fortare ⁊ esto robustus: introdu/ce⁹ populũ meũ/ad terraz lacte ⁊ melle manantẽ. ℣. Noli timere: quoniã tecũ sum. ad ãcũqz perre/xeris/nõ dimittã te: neqz derelin/quã. Cõfortare. ℟. Adduxi vos

per desertuz q̃draginta annis ego
dñs. nõ sunt attrita vestimẽta vẽa.
Dãna de celo plui vobis: et obli/
ti estis me: dicit dñs. ℣. Ego edu
xi vos de terra egypti: et de domo
seruitutis/liberaui vos. Dãna. Ad lau
des añ.

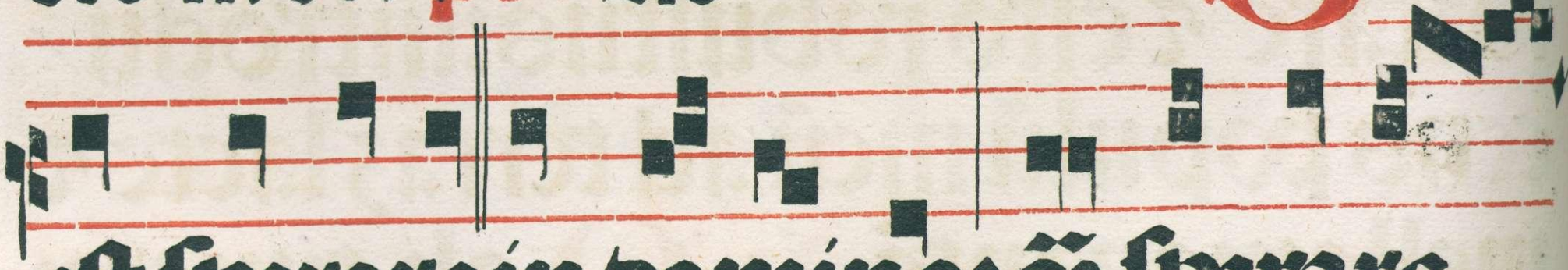

Tunc acceptabis sacrificiũ iusti

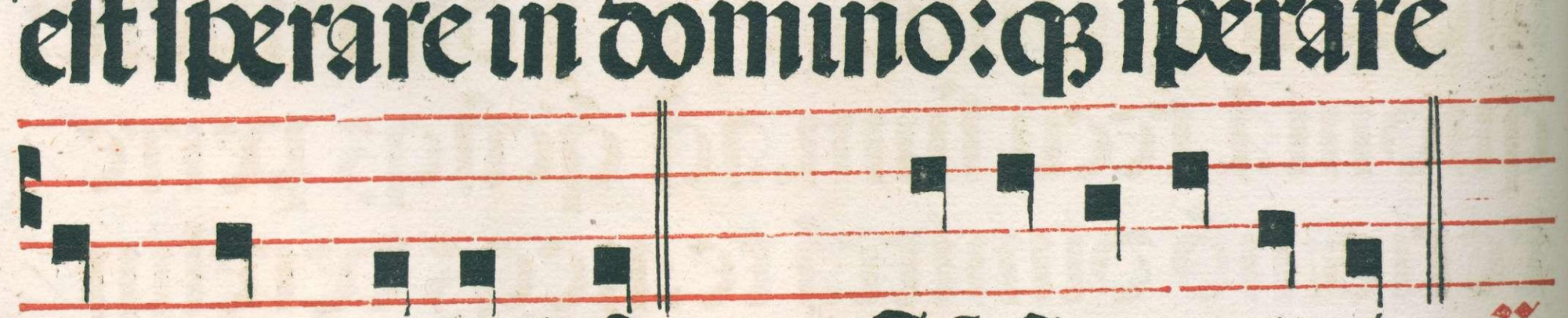

tie: si auerteris faciẽ tuam/ a pecca

tis meis. ps. Diserere. añ. Bonũ

est sperare in domino: q̃ sperare

in principib⁹. ps. Cõfitemini. añ.

Benedícat nos deus deus nr̃: be

nedícat nos deus. ps. Deus deus.

añ. Potens es dñe eripere nos de

manu fortis. liberare nos deus

nr̃. ps. Bñdic. añ. Reges terre/et

omnes populi/laudate deum. ps.

Ad bñ. añ.

Laudate. Cum sublevasset ocu

los iesus: et vidisset maximã mul

titudinẽ venientem ad se: dixit ad
philippũ. vnde emem⁹ panes / vt
mãducẽt hi. hoc autẽ dicebat: ten /
tans e um. ipse enim sci e bat: qd
Ad pri-
mã añ.
esset facturus. ℣. Bñdi. Accepit
ergo iesus panes. et cum gratias
egisset: distribuit discũbentibus.

Ad .iij. añ.

Euouae. Oe quinq̃ panibus et

duob⁹ piscibus/ faciauit dominus

quinq̃ milia hominũ. ℘. Legẽ po

Ad .vj. añ.

Satiauit dominus quinq̃ milia

hominũ/ de quinq̃ panib⁹ t duo/

Ad .ix. añ.

bus piscibus. ℘. Defecit. Illi

ergo homines cũ audissent q̃ fecerat

ieſus ſi gnũ/ intra ſe dicebãt. quia

hic eſt vere ꝓpheta: qui venturus

Ad veſp. añ. Dixit dñs. xcij. cum reſ.

eſt in mũdũ. Euouae. Ad mgt añam Subiit

ergo in montẽ ieſus: ⁊ ibi ſedebat/

Feria .ij. ad bñ. añ.

cum diſcipulis ſuis. ℣ Dagt.

Auferte iſta hinc/ dicit dominus.

et nolite facere domũ patris mei:

Ad mgt aña

dom̃ negociationis. ꝑ. Bñdi.

Soluíte tẽplũ hoc/ dicit dom̃in⁹.

et post triduum/ reedificabo illud.

hoc autem dicebat/ de templo cor

Feria.iij.

poris sui. ꝑ. Magnificat. ℟.

Quid me queritis interficere/ ho
mínẽ qui vera locutus sum vobis.
Si male locutus sum: testimoniũ
perhibe de malo. si autez bene: cur
me cedis. ℣. Multa bona opa ope
ratus sum vobis: ꝓpter qđ opus/

vultis me occidere. Si male. Ad benedi. antiphona.

Quid me queritis interficere/ ho
mine qui vera locutus sum vobis.

Ad mgt aña

ps. Egressus. Eo in euz misit ma
num: quia nondum venerat hora eius

Feria .iiij. ad benedi aña.

ps. Magt. Rabi/qd peccauit ho
mo iste/q cecus natus est. respon/
dit iesus et dixit. neq; hic peccauit
neq; parentes eius: sed vt manife/

stétur opera dei ín íl lo. ℘s. Bñdí.

Ad mgt aña.

Ille homo qui dicit iesus/lutum fecit exsputo: ⁊ línuit oculos meos ⁊ modo vídeo. ℘s. Dñt.

Feria .v. ad bñ. añ.

Ibat iesus in ciuitatẽ que vocat naym. et ecce defunct⁹ efferabatur/filius vnicus matris sue. ℘s. Bñdí.

Ad mgt aña

Propheta magn⁹ surrexit in no/

bis/et qa deus visitauit plebē suā.

Feria vj. ad bñdi. aña.

℣ Dñt. Lazarus amicus nr̄

dormit: eamus: ꝛ a somno excite

Ad mgt aña

mus eum. ℣ Bñdi. Domine

si hic fuisses/lazarus nō esset mor

tuus. ecce iam fetet quatriduanus

Sabbato ad bñdict aña.

in monumēto. ℣ Dñt. Qui

sequitur me/non ambulat in tene

bris. sed habebit lumen vite dicit

dominus. ℘. Ego dicit

Ad vesperas versus
Eripe me domine /
ab homine malo.
℟. A viro iniquo /
eripe me.
Ad magnificat afia.

Ego suz q testimoniū phibeo de
me ipso: et testimoniū perhibet de
me: qui misit me pater. ℘. Dagt.

Ab hoc sabbato vsqz ad sabbatum post pentheco. non fit cōmemora. de apostolis: nec de pace: neqz fiunt suffragia in diebus ferialibus. Dñica de passione ad matut. inuitato.

Hodie si vocem eius audieritis.
Nolite obdurare corda vestra. ℘
Venite exul. sine Gloria patri. et cum peruenitur ad proprium locū scilz Hodie si vocem. cantatur totum inuitatoriū. z illi qui cantant Uenite. non reincipiūt Hodie si vocē. sed incipiūt Sicut in exacerba. Notandū/ q ad inuitatoria/ z ad ℟ia tam breuia q̄z matutinalia vsqz pascha/ nō dicit Gloria patri. sed a capite reincipiunt: vbi Gloria patri. deberet dici. In diebus vero festiuis z officijs sancte marie/ dicit Gloria patri. Ad noct. añ. Seruite dño. lxxxviij cum rel. ℣. Erue a framea/ deus animam meam. ℟. Et de manu canis/ vnicaz meā. ℟. i.

Isti sunt dies/ quos obseruare
debetis tēporibus suis. Quar/

tadecima die ad vesperũ pasca dñi
est: ⁊ in qntadecima solẽnitatez ce
lebrabitis altissimo dño. ℣. Lo
cutus est dñs ad moysen dicens.
loquere filijs israel: ⁊ dices ad eos.
℟. Quarta. ℟.ij. Multiplicati sunt
q tribulãt me: ⁊ dicũt. nõ est salus
illi in deo eius. Exurge dñe: saluũ
me fac deus meus. ℣. Ne quan/
do dicat inimicus meus/ prevalui
aduersus eũ. Exurge. ℟.iij. Usq
quo exaltabit̃ inimicus meus sup
me. Respice ⁊ exaudi me/ dñe de⁹
meus. ℣. Qui tribulãt me/ exul/
tabũt si motus fuero: ego autez in
misericordia tua speraboo. Respi.

In.ij.nocturno aña. Bonorum meorum. lxxxix. ℣. De ore leonis/ libera me domine.
℟. Et a cornibus vnicornium/ humilitatem meam. ℟.iiij.

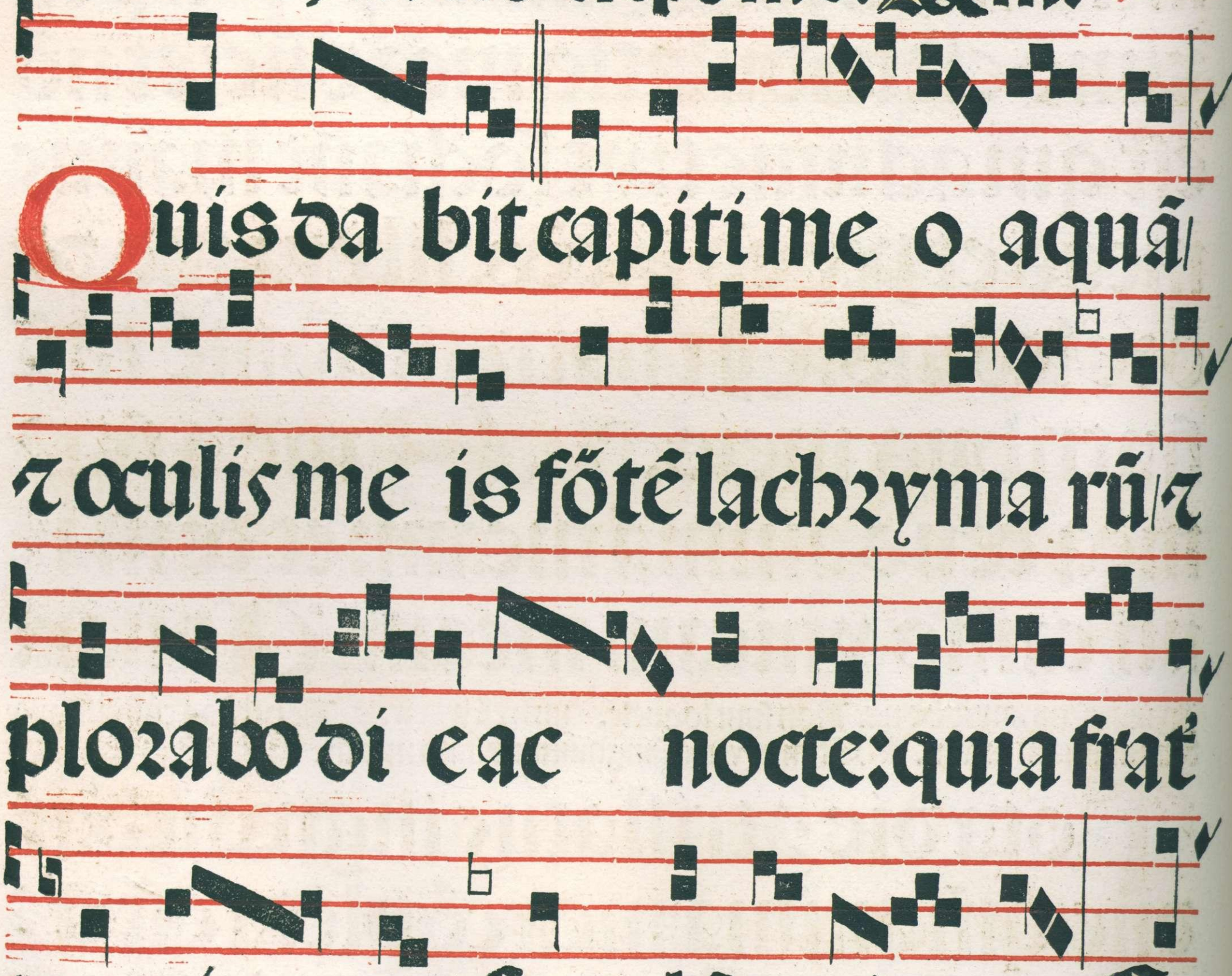
Deus meus es tu/ ne discedas a
me. Quoniã tribulatio proxima
est: ⁊ nõ est qadiuuet. ℣. Tu aũt

dñe/ne elongaueris auxiliũ tuũ a me:ad defensionem meam aspice. Q̃m. ℟. v. In te iactatus sum ex vtero: de ventre matris mee deus meus es tu:ne discedas a me. Q̃m tribulatio prima est:et nõ est/qui adiuuet. ℣. Salua me ex ore leo/nis:et a cornibus vnicornioꝝ/humilitatẽ meã. Q̃m. ℟. vj. In proximo est tribulatio mea dñe:et nõ est qui adiuuet:vt fodiant manus meas et pedes meos. libera me de ore leonis. Vt narrem nomẽ tuũ fratribus meis. ℣. Erue a framea deus animã meam:et de manu canis vnicam meam. Vt nar.

In.iij.noctur.antiphona. Non sunt loquele: cum rel. lxxxix. ℣. Ne perdas cum impijs/deus animam meam. ℟. Et cum viris sanguinum/vitam meam. ℟. vij.

Tota die contristatus ingrediebar dñe/q̃m anima mea cõpleta est illusionibus. Et vim faciebant/qui

querebant animã meã. ℣. Amici
mei ⁊ proximi mei aduersum me
appropinquauerũt ⁊ steterunt: et
qui iuxta me erant de longe stete/
runt. Et vim. ℟. viij. Qe auertas
faciẽ tuã a puero tuo dñe. Qm tri
bulor/velociter exaudi me. ℣. In
tende aie mee/⁊ libera eam. ppter
inimicos meos eripe me. Qm. ℟. ix.

omnis ami cus fraudulenter in

cedit in me. ℣. Fiãt vie eo

rũ tenebre ⁊ lu bricũ: et ange lus

domini pse quẽse os. Et. ℟.

Deus me⁹ eripe me de manu pec

catoris: ⁊ de manu cõtra legẽ agẽ

tis et iniqui. Quã tu es patientia

mea. ℣. Deus meus ne elongeris

a me: deus meus in auxiliũ meuz

respice. Quoniam. ℟. Qui custo

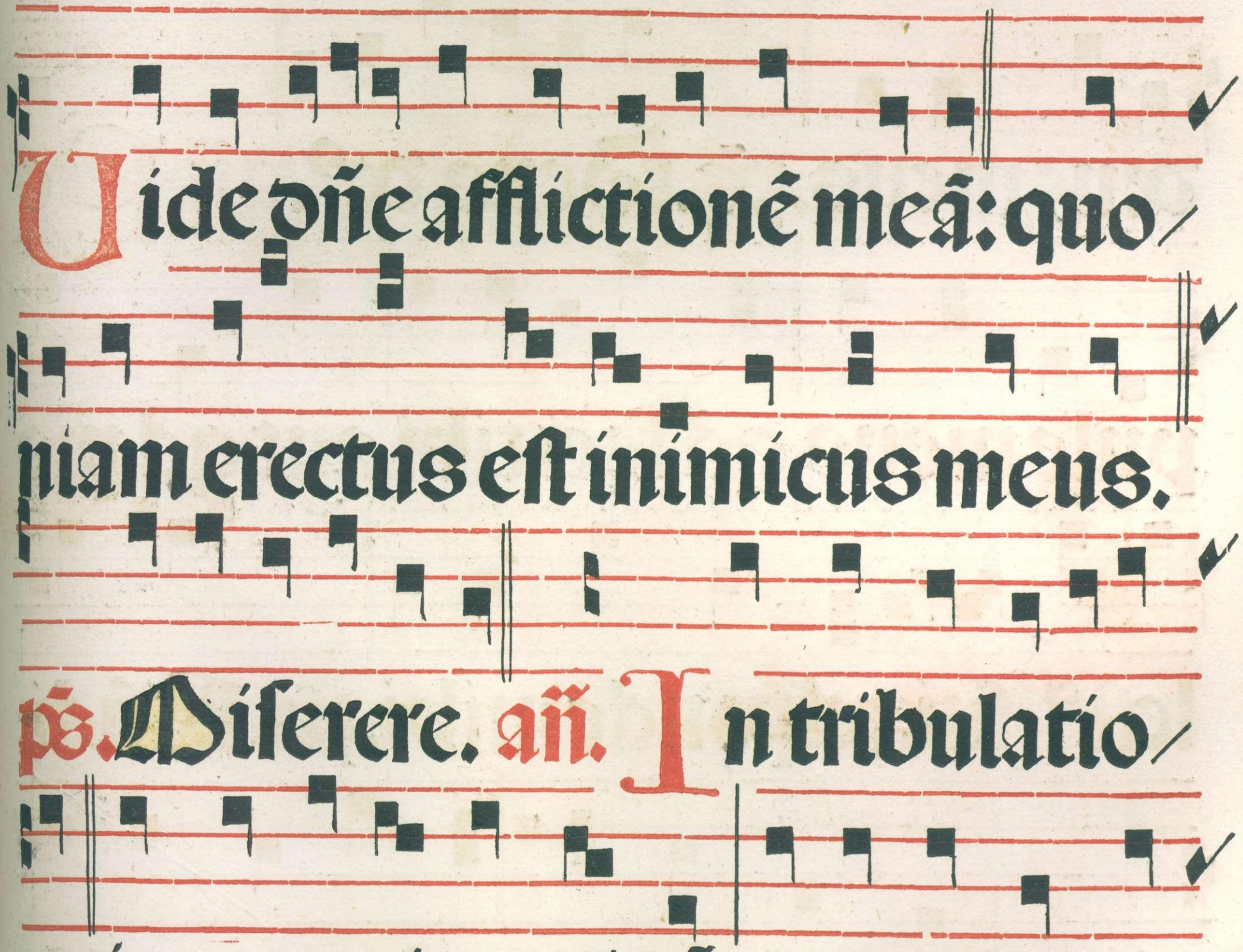
diebãt animã meã/ consiliũ fecerũt

in vnũ: dicentes. deus dereliqt eũ.

Persequmini ⁊ cõprehendite eum:

qa non est qui liberet eũ. deus me⁹ ne elõgeris a me. deus meus in ad iutoriũ meũ intẽde. ℣. Omnes inimici mei aduersum me cogitabãt mala mihi: verbũ iniquũ mã/ dauerũt aduersum me: dicentes. Perseq. ℟. Pacifice loquebant mihi inimici mei: et in ira molesti erant mihi. Tu dixisti dñe: ne fileas/ ne discedas a me. ℣. Ego autẽ cũ mihi molesti essent/ induebaz me cilitio: t humiliabã in ieiunio ani mã meaz. Tu dixisti. ℟. Adiutor t susceptor meus tu es dñe: et in ver/ bo tuo speraui. Declinate a me maligni: t scrutabor mãdata dei mei. ℣. Iniquos odio habui: t legez tuã dilexi. Declinate. ℟. Oceã iniquos vias tuas: t impij ad te cõ uertent. Libera me de sanguinib⁹/

deus salutis mee. ℣. Domine labia mea aperies/et os meum annunciabit laudem tuam. Libera. ℟. Ne perdas cum impijs deus aiam meam: et cum viris sanguinum vitam meaz. Redime me domine. ℣. Eripe me domine ab homine malo: a viro iniquo libera me. Redime me. Ad laudes añ.

Vide ꝓñe afflictionē meā: quoniam erectus est inimicus meus.

ꝑs. Miserere. añ. In tribulatio/ne invocaui dominū: et exaudiuit

me in latitudine. ℣. Cõfitemini.

ãñ. Iudicasti domine causaz ani

me mee: defensor vite mee/ domine

deus meus. ℣. Deus de⁹. ãñ. Po

pule meus qd feci tibi. aut qd mo

lest⁹ fui. responde mihi. ℣. Sñdi.

ãñ. Nunqd reddit̃ p bono malũ:

quia foderũt foueã anime mee. pꝫ

℣ Eripe me de inimicis meis/deꝰ meꝰ
℟ Et ab insurgentibꝰ in me/libera me
Ad bñ.aſia.

Laudate. Dicebat ieſus turbis iudeorũ/t principibus ſa/cerdotũ.q ex deo eſt: verba dei au/dit.propterea vos nõ auditis: quia ex deo nõ eſtis. pꝫ. Bñdi. Ego

Ad pri. mã añ.

demoniũ nõ habeo:ſed honorifi/

co patrẽ meũ: dicit dñs. Euouae.

℟. bre. Christe fili dei viui Miserere. ℣. Qui sedes. Miserere. Christe fili. sine Gloria patri. et sic dicunt ℟ia per omnes horas per totãm passionem. Ad. iij. añ.

Ego gloriã meam nõ quero: est

qui querat ↄ iudicet. ps. Legẽ po.

℟. bre.

Erue a framea Deus animã me

am. ℣. Et de manu canis/ vnicaz

℣. De ore leonis. ℟. Et a cornibus vnicornium. Ad. vj. añ

meã. Deus. Amen amen

dico vobis: si quis sermonẽ meuz

seruauerit: mortẽ non gustabit in
eternũ. ℣. Defecit. ℟. bĩ. Oe ore
leonis. Libera me dñe. ℣. Et a
cornibus vnicornium/ humilitatẽ
meã. Libe. De ore.

℣. Ne perdas cũ impijs/ ℟. Et cum viris sanguinũ. Ad. ix. añ

Tulerũt
lapides iudei/ vt iacerẽt in eum. ie/
sus autẽ abscondit se: et exiuit
de tẽplo. ps. Mirabilia. ℟. bĩ. Ne

perdas cum impijs/ Deus animā
meā. ℣. Et cū viris sanguinū/ vi/
tā meā. Deus. Me per.

℣. Eripe me dñe. ℟. A viro iniquo. Ad vesperas añ. Dixit dominus. cum rel. ℣. Eripe me dñe. ℟. A viro. Ad magt añā.

Abraā pater vester exultauit/ vt
videret diē meū. vidit/ et gauisus
est. pō. Dñt.

Hymni ỽsiculi supradicti ⁊ ℟ia breuia dicunt supra dicto ordine: vsqz ad quartā feriam maioris hebdē. Feria. ij. inuitato. Hodie si vocē. cl. psal. Uenite. et dī per totā hebdāz ī feriali officio. ℣. Erue a framea. ℟. Et de manu ca. Ad lau. añ. Miserere mei de⁹. cū rel. añ. cvij. ℣. Eripe me de ini. ℟. Et ab īsur. Ad bñ. añ.

In die magno festiuitatis sta/
bat iesus ⁊ clamabat/ dicēs. siquis

sitit/veniat ad me:⁊ bibat. ℘. Lꝰ ñs

Ad pri-mã ãña

ibera me dñe:⁊ pone me iu-

xta te: et cuiusuis manus pugnet

ctra me.

Ad ter-tiã aña.

Iudicasti dñe causã

anime mee: defensor vite mee/ dñe

deus meus.

Ad. vj. aña.

Popule meus/ qd

feci tibi: aut quid molestus fui: re-

sponde mihi.

Ad. ix. aña.

Unqd reddit

pro bono malũ: quia foderunt fo-

ueã anime mee.

℣. Eripe me domine.
℟. A viro iniquo.

Ad magꝭ. añ.

Siquis sitit/ veniat ⁊ bibat: et de

vẽtre eius/ fluẽt aq̃ viue. ℘. Dñt.

Antiphone supradicte dñr per horas ordine predicto/ in feriali officio: vsqz ad dominicam in palmis tñ.
Feria. iij. ℣. De ore leonis.
℟. Et a corni. Ad bñ. añ

Tempus meũ nondũ

aduenit: tẽpus autẽ vestrũ semp

est paratũ. ℣. Bñdi. Vos ascen

dite ad diem festũ hunc. ego autẽ

non ascendã: quia tempus meum

nondum aduenit. ℣. Dagt.

Feria. iiij. V. Ne perdas cũ impijs. R. Et cum viris sanguinum. Vsus suprascripti recapitulantur in tribus sequentibus diebus suo ordine. Ad benedictus antiphona.

Oues mee vocẽ meam audiũt: t

ego dñs agnosco eas. ℣. Bñdi.

Ad mgt aña

Multa bona opera operatus sum
vobis: ppter qđ opus vultis me
occidere. ℣. Dñt. Feria .v. ad bñ. añ. Magister di
cit. tẽpus meũ prope est: apud te
facio pascha cum discipulis meis.
Ad mġt añam
℣. Bñdi. Desiderio desideraui
hoc pascha manducare vobiscum

Feria.
vj.ad
vñ.añ

antecꝭ patiar. ps. Dixit. Appro

pinq̃bat autẽ dies festus: et quere/

bant principes sacerdotũ/ quomo

do ie sum interficerẽt: sed time

Ad
mgt
añ

bant plebẽ. ps. Beati. Princípes

sacerdotuꝫ consilium fecerũt: vt

iesum occiderẽt. dicebãt au tem.

nō in di e fe sto: ne forte tumultus
Sabbato ad bñ. añ.
fieret i populo. ℘s. Dñt. Clarifi
ca me pater apud temetipsū/ clari
tate quā habui: priusq̄ mūd⁹ fie/
In ves· ad mgt añ.
ret. ℘s. Bñdi. Pater iuste/ mūdus
te nō cognouit. ego autez noui te:
Dñica in palmis ad matu. inuitato·
quia tu me misisti. ℘s. Dñt.

Tpsi vero non cognouerũt vias meas. Quibus iurraui in ira mea: si itroibũt i requiẽ meã. ℘s. Qui

Sed cũ puenerit ad ppriũ locũ. s. Ipsi vero/ chor² cãtat ipsũ/ sic iuit. Et illi q cãtãt. Ueni te/ reincipiũt iuit. ⁊ cãtaf vsqz ad. iiij. feriã i ferialib⁹ dieb⁹. Ry. j.

In die qua inuocaui te dñe/ dixisti. noli timere. Judicasti causam meã/ ⁊ liberasti me: deus me⁹. ℣. In die tribulatiõis mee clamaui ad te: quia exaudisti me. Judica. Ry. ij. Fratres mei elõgauerunta me: et noti mei/ Quasi alieni recesserũt a me. ℣. Oereli/querũt me proximi mei: ⁊ qui me nouerũt. Quasi. Ry. iij. Attende dñe ad me: ⁊ audi voces aduersa/riorũ meox. Nũquid reddit pro bono maluz/ quia foderũt foueam anime mee. ℣. Recordare qp ste/terim in cõspectu tuo/ vt loquerer

pro eis bonū: ⁊ auertere ̄ indigna/
tione ̄ tuam ab eis. Nunqd. ℟. iiij.
Conclusit vias meas inimicus:
insidiator factus est mihi sicut leo
in abscōdito. repleuit ⁊ inebriauit
me amaritudine. deduxerūt in la/
cum mortis vitā meā: et posuerūt
lapidē ̄ ⁊ra me. Vide dñe iniqui/
tates illor: ⁊ iudica causā aīe mee:
defensor vite mee. ℣. Factus sum
in derisum oī populo meo: canticū
eor tota die. Vide. ℟. v. Saluū
me fac deus: qm̄ intrauerūt aque/
vsq; ad animā meā. ne auertas fa/
ciem tuā a me. Qm̄ tribulor/ exau
di me deus meus. ℣. Intē ̄de aīe
mee ⁊ libera eam. ꝓpter inimicos
meos eripe me. Qm̄. ℟. vj. Noli
esse mihi dñe alienus: parce mihi
in die mala. ꝙ fundant ̄ cēs qui me

persequunt: Et nō ꝯfundare go.
℣. Confundant̄ cēs inimici mei
qui querūt animā meā. Et. ℟. vij.
Dñs mecū est/ tanq̄ bellator fortis: propterea persecuti sunt me: t
intelligere nō potuerūt. dñe/ pbas
renes t corda. Tibi revelavi cau
sas meā. ℣. Vidisti dñe iniqtates
cor aduersum me. iudica iudiciū
meū. Tibi. ℟. viij. Dixerunt ip̄i
apud se/ nō recte cogitantes. circū
veniam⁹ iustū: quoniā cōtrari⁹ est
operibus nr̄is. pmittit se scientiā
dei habere. filiū dei se nominat: et
gloriat̄ patrē se habere deum. Vi
deamus/ si sermones illi⁹ veri sūt:
t si est verus fili⁹ dei: liberet eum de
manibus nostris. morte turpissi/
ma condemnemus eum. ℣. Tā
q̄ nugaces estimati sumus ab il/

lo: ꝛ abstinet se a vijs nr̃is: tanq̃ ab immundicijs: ꝛ profert nouis/
sima iustorum. Tideamus. ℟. ix.

Circũ dede rũt me vi
ri mẽdaces: si ne causa flãgel lis
cecíderunt me. Sed tu dñe
defen sor vín dica me. ℣.
Quoniam tribula tio proxima
est: et nõ est q̃ ad iu uet. Sed.

Ad lau. añ.

Dominus deus auxiliator meus:
et ideo nō fuz confusus. ps. Diserere.

añ. Circūdantes circūdederūt me:
in nomine dñi vindicabor in eis.

ps. Cōfitemi. añ. Judica causaz
meaz: defende: quia potes es dñe.

ps. Deus de⁹. añ. Cum angelis
et pueris fideles inueniamur triū

phatozi mortis clamâtes. oſâna

in excelſis. ꝑs. Bñdicite. añ. Oō

fundant qui me perſequunt: et nō

confundar ego/ dómine deus meus.

℣. Eripe me de inimicis meis. ℟. Et ab inſurgentibus in me.

ꝑs. Laudate. Ad bñ. añ. Turba multa

que conuenerat ad diē feſtum/ clama

bat dómino. benedictus q venit in

nomine dominí. osanna in excelsis

Ad pri mã añ.

ps. Lñdi. Pueri hebreorum tol

lentes ramos oliuarũ/ obuiauerũt

domino: clamãtes et dicẽtes. osan

Ad .iij. añ.

na in excelsis. Euouae. Pueri he

breoꝝ vestimẽta psternebãt i via:

et clamabãt dicẽtes. osãna filio da

uid. benedictus q venit in nomine

dñi. ℣. Legê po. Tibi reuelaui

causaz meâ dñe: defensoz vite mee/

dñe deus meus. ℣. Defecit. In/

uocabo nomẽ tuũ dñe: ne auertas

faciem tuam/a clamoze meo. ℣.

Ad vs. añ. Dixit dñs. cum reĺ. ℣. Eripe me dñe/ab ho. ℟. A viro ini quo/libera.

Adirabi. Ad mgt añ. Scriptũ est enim.

percutiaz pastorē/ et dispergentur

oues gregis. postq̃z autem resurre

xe ro: precedā ws in gali leaz/ ibi

me videbitis: dicit dñs. ps. Dñt.

Feria secunda ad matutinum inuitatorium. Ipsi vo nō. clviij. psalmus. Venite. Ad noctur. antiphona. Dominus defensor. xciij. cum reliquis. R.j.

Viri impij dixerūt. oppzimam⁹ virū iustum iniuste: t deglutiam⁹ eū tanq̃z infernus viuū. auferam⁹ memoriā illi⁹ de terra: t de spolijs eius sortē mittam⁹ inter nos. ipsi enī homicide thesaurizauerūt sibi mala. Insipiētes t maligni ode/ runt sapientiā: t rei facti sunt in co

gitationib⁹ suis. ℣. Hec cogita-
uerũt/ et errauerũt: et excecauit illos
malitia eor. Insipien. ℟. ij. Ob-
probriũ factus sum inimicis
meis. viderũt me/ et mouerũt capi
ta sua. Adiuua me dñe deus me⁹
℣. Locuti sunt aduersus me lin
gua dolosa: et sermonib⁹ odij cir
cumdederunt me. Adiuua. ℟. iij.
Insurrexerũt in me viri iniqui:
absq; misericordia quesierunt me
interficere: et non pepercerunt in fa
ciem meam spuere: et lanceis suis
vulnerauerũt me: et concussa sunt
omnia ossa mea. Ego autem esti-
mabam me/ tanq̃ mortuum super
terram. ℣. Effuderunt furorem
suũ in me: fremuerũt ꝙtra me/ den
tibus suis. Ego. Ad laudes et per horas añ. Faciem
meã non auerti/ ab increpantibus

r ꝯspuentib⁹ in me. ℘. Miserere.
Añ. Arma mea suscitare aduersus
eos / qꝺ ispergũt gregẽ meum. ℘.
Verba mea. añ. Appenderunt
mercedẽ meã triginta argẽteis: q
bus appꝛeciat⁹ fuꝛ ab eis. ℘. Deꝰ
deꝰ. añ. Inundauerũt aq̃ sup ca/
put meũ. dixi. peꝛi. ĩuocabo nomẽ
tuũ / dñe deus. ℘. Confitebꝛ. añ.
Labia insurgentiũ / et cogitatio/
nes eoꝛuꝫ / vide dñe. ℘. Laudare.

Ad benedi. antiphona. Clarifica me. clviij.
Ad vesperas antiphona. Inclinauit dominus. xciiij. psal. Dilexi quoniam. cum reli/
quis antiphonis et psalmis. ℣. Eripe me. ℟. A viro. Ad magnificat antiphona.

Non haberes in me potestatẽ / ni/
si desuper datum tibi fuisset. ℘.

Magnificat.

Notandum / qꝫ si festum nouem lectionum acci/
dat in hac feria / vel duabus sequentibus: antipho
ne laudum obmittuntur. Responsoꝛia vero secun
de ferie transferuntur in tertiam: et tertie in quartã
Feria. iij. Ix. j.

Qontumelias ⁊ terrores passus
sum ab eis / qui erant pacifici mei /
⁊ custodientes latus meū / dicētes.
decipiamus eum: ⁊ prevaleamus
illi: sed tu dñe mecū es / tanq̄ bella
tor fortis. Cadant in opprobriuz
sempiternū: vt videā vindictaz in
eis: quia tibi revelaui causaz meā.
℣. Iudica dñe causā aīe mee: re
dēptor vite mee. Ca. Rē. ij. Oeus
israel / ppter te sustinui impro pe /
riū: operuit reuerentia faciē meā:
extraneus factus suz fratrib⁹ meis:
et hospes filijs matris mee. Qm̄
zelus domus tue comedit me. ℣.
Intende aīe mee / ⁊ libera eam: p
pter inimicos meos eripe me. Qm̄
Rē. iij. Synagoga populoz circū /
dederūt me: ⁊ nō reddidi retribu /
entibus mihi mala. Cōsūmet dñe

nequitia peccatoꝝ: ꝛ dirige iustū.
℣. Iudica me dñe secundū iusti
tiam meā: et secundū īnocentiam
meā super me. Consumet. Ad laudes ꝛ per horas antiphōa
Uide dñe ꝛ cōsidera. qm̄ tribulor/
velocit exaudi me. ℘s. Adiuere. añ
Discerne causam meā dñe: ab ho
mine iniquo ꝛ doloso eripe me. ℘s.
Judica me. añ. Cum tribularer
clamaui ad dominū de ventre infe
ri: et exaudiuit me. ℘s. Deus de⁹.
añ. Omine vim patior/ respōde
pro me: quia nescio/ quid dicā ini
micis meis. ℘s. Ego di. añ. Di/
xerunt impij. opprimamus virū
iustum: quoniam contrarius est
operibus nr̄is. ℘s. Laudate. Ad benedi-
ctus añā.

Ante die festū pasce/ sciés iesus

quia venit eius hō ra/cū dilexíſſet

ſuos/i ſi nē dilexit eos. ℘s. Bñdi.

Ad veſp.añ. In domū do mini. xcvj. ℘s. Letat⁹. cum reſ.añ. et pſal. Ad mgt añ.

Potestatē habeo ponēdi aní

mā meā: ⁊ iterꝝ ſumēdi eā ℘s. mgt.

Feria.iiij. ℟.prim ū.

Locuti ſunt aduerſū me lín gua dolosa: ⁊ ſermonibus odíj cír cūdederūt me. pro eo vt diligerēt me: detrahebāt mihi. Ego autem orabam: ⁊ exaudiſti me dñe deus meus. ℣. Et poſuerūt aduerſuꝫ me mala pro bonis: ⁊ odiū pro di lectione mea. Ego. ℟.ij. Fratres mei. cl viij. ℟. Attēde dñe. Ad laudes ⁊ per horas añia.

Libera me de ſanguínibus deus

deus me⁹: ⁊ exaltabit lingua mea
iustitiã tuã. ℣. Miserere. añ. O ó
tumelias ⁊ terrores passus sũ ab
eis: et dñs mecũ est/ tanq̃ bellator
fortis. ℣. Te decet. añ. Ipsi vo
inuanũ quesierũt aiam meã: in/
troibũt in inferiora terre. ℣. De⁹
deus. añ. Oês inimici mei audie
rũt malũ meũ. dñe/ letati sunt: qñ
tu fecisti. ℣. Exultauit. añ. Alli/
gadñe in vinculis natiões gẽtiũ:
⁊ reges eaꝝ i cõpedib⁹. ℣. Lauda.

Ad
bñ.
añ.

Simon dormis. nõ potuisti vna
hora vigilare mecũ. ℣. Bñdi.

Ad vs. añ.
Nõ ꝓsũde.
xcvij. cũ fl.
ps. Nisi
dñs. cũ rel.
Ad mgt añ

Ancilla dixit petro. vere tu ex il

lis es: nã ꝛ loquela tua manifestũ

te facit. ℘. Dñe.

Nõ dicunt vespe mortuoꝝ: nec vlterius dr officiũ ꝑ defunctis vsqz post octa. penth. Cõpleto. de btã virgine dr: sed vlterius nõ dr offiñ btẽ virginis/ vsqz ad vesp. sabbati post pascha. His tribus sequẽtibus diebꝫ/ hebdarius oĩbus alijs ꝓtermissis/ absolute incipit ad matu. añ. primi psal. Itẽ añe matutinales ꝛ vesperoꝝ dñi sicut in festo duplici. Psalmi dicunt sine Gloria. per omnes horas. Feria. v. in cena dñi. In. j. noctur. añia.

Celus domus tue comedit me: ꝛ

obprobria exprobrantiũ tibi ce/

ciderũt sup me. ℘. Saluũ me. añ.

Auertant retrorsum ꝛ erubescãt/

q cogitãt mihi mala. ℘. Deꝰ ad.

añ. Deus meus eripe me de manu
peccatoris. ps. In te dñe. v. Auer
tantur retrorsum: & erubescant. Rx.

Deinde Pater noster sub silentio: & non pronunciatur Et ne nos neqz dicitur absolutio In hoc triduo lectiones leguntur sine Jube dõne. & sine Tu aũt Tu autem: semper dicitur

Qui cogitãt mihi mala. Sed in primis tribus lectionibus hieremie: loco Hierusalem hierusalem conuertere ad dominum deum tuum.

Rx.j.

In monte oliue tiorza uit
ad pa trẽ. pater si fieri po test
trãseat a me calix i ste. Spirit9

quidē ꝓmptus est: caro autē in

fir ma: fiat wolun tas tu a. ℣.

Uigilate ꝛoza te: vt nō in

tretis in ten tati o nem. Spiri.

℟. ij. Tristis est anima me a vs

q̄ ad mozte m. sustinete hic ꝛ vi

gilate mecū. nūc videbitis turbā

que circũdabit me. Tos fu gá

capie tis:7e gova dam ĩ

mola rip2o w bis. ℣. Ecce

app2opinquat hora: et filius

hominis tradet in manus peccato/

rum. Tos. ℟. iij. Ecce

vidim⁹ eum nõ habẽtẽ spẽcí

em neqꝫ de co rẽ. aspectus eius

íne o non est.hic pecca
ta nostra porta uit: et p no
bis do lês:ipse au tẽ vulnera
tus est ppter íniquitates nostras.
Cuius liuo re sana ti
su mus. ℣. Uere languores
nr̃os ipse tu lit: et dolores nr̃os
i pse porta uit. Cuius.

In.ij. noct. añia.

Líbera uit dominus pauperem
a potête: ꝛ inopê cui nõ erat adiu/
tor. ps. Deꝰ iudici. añ. Cogitaue
rũt impĩj: ꝛ locuti sunt nequitiam.
iniquitatem in excelso locuti sunt.
ps. Qꝫ bonꝰ. añ. Exurge domine:
ꝛ iudica causã meã. ps. Ut qd rep.
℣. Deus meus eripe
me/de manu pctõris.
℟. Et de manu ꝓtra
legẽ agentis/ ꝛ iniqui.
℟. iiij. Ami cus meus oscu

li me tradidit si gno.quê oscu

latus fue ro/ipse est tenete

e uz.hoc ma lũ fecit si

gnũ:qui per osculũ ad imple/

uit homicidium. Infe lix

pretermi sit preciuz sanguinis:

z in fine laqueo se su spẽdit. ℣.

Bonum erat e í/ si natus nó
fuisset homo íl le. Jn. ℟. v.
Tudas mercator pessimus oscu
lũ pe tijt dómi no. íl le vt
a gn9 innocẽs nó negat íu de
o scu lũ. De nariorum nume
ro christũ iudeis tradi dit.
℣. Melius illi fue rat/si natus nó

fu is set. De na. ℟. vi Unus ex

discipulis me is tradet me ho/

di e. ℣ il li per quê tradar

e go. Delius illi e rat/si natus

nõ fu is set. ℣. Qui intingit

mecũ manũ in parapside/hic

me tradit⁹ est in manus peccato

rum. Delius. Oixit iniquis.

In. iij nocť. aña.

nolite loqui aduersus dñ̃ iniqui/
tatẽ. ps. Cõfitebimur. añ. Terra
tremuit ⁊ quieuit: dñ̃ exurgeret in
iudicio deus. ps. Not⁹ in. añ. In
die tribulationis mee/ deum exqui
siui manibus meis. ps. Voce mea.

℣. Exurge/ dñe. ℟. Et iudica/ causam mã̃.

℟. vij. Eram quasi gn⁹ inno/

cens: ductus sum ad immo

lan dñ̃ z nescie bã. ꝙ filiũ fece

rũt ínimici mei aduersum me dicẽ

tes. Venite mittamus lignũ in pa

neme ius: z eradamus eum

de ter ra vi uẽti uz.

℣. Omnes amici mei aduersum

me cogitabãt mala mí hi. verbuz

íníquũ mãdauerũt aduerſum me:

dí cen tes. Ueni. ℟. víj. Una

ho ra nó potui ſtis vigila

re me cum q exhortabami/

ní mozi p me. Uel iu dã nõ

vide tis quomodo nó dormit/

sed festi nat tradere me iu

de is. ℣. Quid dormitis. surgite

ro2a te:ne intretis in tentati

o nem. Tel iu. ℟. ix. Seniores

popu li ꝯsilium fece rũt. Ut iesus

volo tenerẽt et occi de rent. cũ

gladijs ⁊ fustibus exie rũt tã ꝙ̃.

ad latro nẽ. ℣. Collegerunt põ

Ad laudes añ.

tifices ⁊ pharisei ⁊ cõsilium. ℟. Tri-

bue. Justificeris dñe in sermonibus

tuis: et vincas cum iudicaris. ps.

Dispere. añ. Omin⁹ tanq̃ ouis

ad victimã ductus est: ⁊ nõ aperuit

os suũ. ps. Dñe refu. añ. Oõtritũ

est cor meũ in medio mei: ⁊ tremue

rũt omnia ossa mea. ℣. Deus.

añ. Exhortatus es in virtute tua:

et in refectione sancta tua dñe. ℣.

Lantemus. añ. Oblatus est: quia

ipse volu it: et peccata nostra ipse

portauit. ℣. Laudate.

Cap. hym. non dicunt

℣. Homo pacis mee / in quo sperabam.

℟. Qui edebat panes meos / ampliauit aduersum me supplantationē

Ad benedi. antiphona.

Traditor autem dedit eis signū

dicens. quẽ osculatus fue ro / ipse

est tenete euz. ps. Bñdi.

Anteqz cõpleañ laudes extinguũñ oia lumiaria/ ptẽr duas cãdelas: quaz vna abscondiñ: reliq̃ vo extinguiñ: qñ icipiñ añia Traditor. ps. Bñs alta voce cãtañ. ⁊ p̃ añ. v.

Obedíens factus est pro nobis obediẽs vsqz ad mortez.

qui prima nocte terminañ ibi Usqz ad mortẽ. scda nocte additur Mortem autẽ crucis. tertia nocte adiungiñ Propter qd ⁊ de⁹ exaltauit illũ: ⁊ dedit illi nomẽ qd est sup oẽ nomẽ. Et sicut in matutinis/ita dicñ p horas diei/excepto q̃ nõ cantañ nisi in matutinis ist oz triũ dierum: et vesperis huius diei tm̃. Finito vo hoc versu/ flexis genib⁹ sine Kyrieł. dicitur Pater noster. totum sub silentio. postea psal. Miserere mei. aliquãtulũ altius ad inuicẽ. Quo finito/ imediate sine Oremus dr oro. Respice q̃s dñe. sili voce: sed Qui tecũ. dr sub silẽtio: ⁊ postea lumẽ abscõdttũ reportañ. Jtẽ. iij. vj. ⁊ ix. absolute incipiunñ a psal. qb⁹ finitis/ dr ỹ. Christus factus est p̃ nobis obediẽs. deinde flexis genib⁹ P̃r nr̃. ps. Miserere ⁊ oro Respice q̃s dñe. dñr sicut in matutinis. In hoc triduo nõ annũciañ aliquid de martyrologio. nec Preciosa dicñ. Uespere incipiuntur absolute a prima antiphona: scz

Qalicẽ salutaris accipiã: ⁊ nomẽ

domini inuocabo. ps. Credidi. añ.

Oum his qui oderũt pacẽ eram
pacíficus: cuz loquebar íl lis/ ím
pugnabãt me gratis. ps. Ad dñz.
añ. Ab hominibus íniquis/ libera
me domine. ps. Eripe me. añ. Cu
stodí me a laqueo quẽ statue rũt
mihi: et a scandalis operantiũ íni/
quitatẽ. ps. Dñe clamaui. añ. Có

sideraba ad dexteram & videba: et

none rat qui agnosceret me. ps.

Cap. hym. & Vsus ñ dñr.

Voce mea. Ad mgt añ. Cenantibus autez/

accepit iesus panẽ: bñdixit ac fre/

git: dedit discipulis suis. ps. Dgt.

℣. Christus factus. cum reliquis vt supra in matutinis. Ad completorium non dicitur nec Jube dõne. nec lectio. sed facta confessione & absolutione/absolute incipit a psalmis et dicuntur psalmi consueti: et Nunc dimittis. deinde ℣. Christus factus est pro no/bis. cum reliquis: vt supra in matutinis. Notandum q̃ in hoc triduo vsq; ad vespe/ras sabbati/omnes hore terminantur sicut dictum est supra.

Feria. vj. in parasceue ad matu. añ.

Astiterunt reges terre: et princi/

pes conuenerũt in vnũ: aduersus

dominũ/et aduersus christũ eius.

℣. Quare fremue. añ. Diuise/

rũt sibi vestimẽta mea: ⁊ super ve/

stem meam miserunt sortem. ℣.

Deꝰ deꝰ meꝰ resᵖ. añ. Insurrexe/

runt in me testes iniqui: ⁊ mentita

est iniquitas sibi. ℣. Dñs illu. ℟.

Diuiserunt sibi/vestimenta mea.

℟. Et super vestē meam/ miserūt

sortē. ℟.j. Omnes amici mei

dereliquerunt me:et prevalu

e rūt insidiantes mihi.tradidit

me quē diligeba. Et terribilib⁹

o cu lis/plaga crudeli percu

tiens/aceto pota bant me. ℣.

Inter ini quos piecerũt me: et
nó pepercerũt q nime me e.
Et terri. ℟. ij. Velum templi scis/
sum est. Et omnis ter ra tre/
mu it. latro de cru ce clamabat di/
cens. memẽto mei domi ne: dũ ve
neris in regnum tu um. ℣.

Petre scisse sunt: ⁊ monuméta a-
perta sunt: ⁊ multa corpora sancto
rũ qui dormierant/surre xe rũt.
Et. ℟. iij. Vinea mea elec ta/
ego te plan ta ui. Quomodo
quer sa es ína marí tudí
ne vt me crucifi geres ⁊ barra/

bandi mitte res. ℣. Sepi/
ui te: et lapides e legi ex te: et
edifi cauitur rim. ℟. Quomodo.

In. ij. noct. añia.

Uim faciebãt: qui querebãt ani/
mã meã. ℘. Dñe ne in furo. ij. añ.

Qõfundant ⁊ reuereant: qui que
rũt animã meam/ ℣ cauferant eam.

℣. Expectans. añ. Alieni insurrexerunt in me: & fortes quesierũt animam meam. ℣. Deus in noĩe.

℣. Insurrexerunt in me testes iniqui. ℟. Et mentita est iniquitas sibi. ℟. iiij.

Tanq̃ ad latronem existis cum gladijs cõprehẽdere me. Quoti die apud vos eram in templo docens et non me te

nui stis:et ecce flagellatũ du

citis ad crucí fí gen dũ.

℣. Qũq; iniecíssent manꝰ

in ieſuz et tenuíssent e um/di xit

ad e os. Quotí die. ℟. ℣. Te

nebze facte sunt: dũ cruci fixíſ/

sent ieſum iu de i. ⁊ circa ho/

rã no nã exclamauit ie sus

uoce ma gna. de us vt quid

me dere li quisti. Et inclinato ca/

pite/emisit spiri tum. ℣. Ex/

cla mans iesus uoce magna a it.

pater in manus tuas cõmẽdo spi.

ritum me um. Et inclina. ℟. vj.

Anímã meã dilectam tradi di in
manus iniquoꝝ: ⁊ facta est mi hi
hereditas me a sicut le o in sil/
ua. dedit ⁊tra me voces aduersarí/
us/dicẽs. ⁊grega míni et
ppera te ad deuorandũ il lũ. po
suerũt me in deser to soli tu

dínis: ⁊ luxit sup me omnis ter ra.

Quia nō est inuētus qui me agno

scceret/ ⁊ fa ceret be ne. ℣. Ynsur

rexerunt in me víri absq; miseri

cordí a: ⁊ nō pepercerūt a nime

me e. Quia. In .iij. noc. aña. Ab insurgētib⁹

in me libera me dñe: qa occupaue

rūt animā meā. ℣. Eripe me d̄. añ.

Lõge fecísti notos meos a metra

ditus sum et non egrediebar. ℣.

Dñe deꝰ sa. añ. Q aptabũt in aní/

mã iustí: ꝛ sanguinẽ innocentẽ cõ

℣. Locuti sũt aduersũ me lingua dolosa.
℟. Et sermõibꝰ odij circũdederunt me.

dẽnabũt. ℣. Deus vltio. ℟. vij.

Tradiderũt me ín manus ímpí

o rum: et ínter íní quos pro

ie cerunt me: ꝛ nõ pepercerũt.

ani me mee. ꝯgrega ti sunt ad-
uersum me fo2 tes. Et si cut
gigãtes stete runt ꝑtra me.
℣. Ali e ni insurrexe runt
in me: ⁊ fo2tes quesierũt a nimã
me am. Et si. ℟. viij. Iesum
tra didit impi us sũmis prin-

cípibus sacerdo tum et sẽ

niozibus popu li. Petrus autem

sequebatur a lon ge: vt vi

deret fi nẽ. ℣. Adduxerunt

autẽ eum ad caypham príncipem

sacerdo tũ: vbi scribe ⁊ pharisei

cóuene rant. Petr⁹. ℟. ix. Qali

gauerũt oculi me i a fletu me o:

qa elógatus esta me q ꝯso la/

ba tur me. videte oẽs popu li: Si

est dolor si mi lis sicut dolor

meus. ℣. Ows oẽs q trâsitis

pvi am/attẽdite et vide te.

Ad lau. añ

Si est. Proprio filio suo nõ pe

percit deus: sed ꝓ nobis oĩb⁹ tradi

dit illũ. ps. Miserere. añ. Anxia
tus est in me spiritus meus: in me
turbatũ ẽ cor meũ. ps Dñe exau. ij
añ. Sit latro ad latronem. nos
quidẽ digna factis recipimus: hic
autẽ quid fecit. memento mei dñe
mine: dum veneris in regnũ tuuz.
ps. Deus deus. añ. Cum ztur

bata fuerit aia mea dñe misericor/

die memor eris. ps. Dñe audi. añ.

Memẽto mei dñe dē: dū veneris

℣. Collocauit me in obscuris
℟. Sicut mor tuos seculi.
Ad bñdi. aña.

in regnū tuū. ps. Laudate.

Posue rūt sup caput eius cau/

sam ipsius scriptā. iesus nazaren9/

rex iudeoz. ps. Bñdi. Qua finita dī ℣.

O hzist9

factus est p no bis obr di

ens vsq; ad morte: morte autem crucis. Ad vesp. añ. et psal· p̄cedētis dici dn̄r sine cātu. Ad mgt añ. Cum acce/pisset acetū/dixit. Cōsūmatū est. Et in/clinato capite/tradidit spiritū. p̄s.

Sabbato sancto ad matuti. in primo noctur. añā. Dagt. In pace in idipsuz/dormiā et requiescā. p̄s. Cū inuoca.

añ. Habitauit i tabernaculo tuo: requiescet in mōte sancto tuo. p̄s.

Dñe qs. añ. Caro mea requie/
℣. In pace/ in idipsum.
℟. Dormiã/ ꝛ requiescã.
scet in spe. ps. Conserua me. ℟. j.

Sicut ouis ad occisionẽ du/
ctus est: ꝛ dñs male tractare tur/
nó aperuit os suu m. tradit⁹
est ad moꝛ tẽ: Ut viuifica ret po
pulum suuz. ℣. Tradidit

in morte ꝑ animā su az: ꝛ inter scele

ratos re puta tus est. Ut vi. Ry. ij.

Hierusalē lu ge: ꝛ exue te vesti

bus iucūdi ta tis. induere cine

re ꝛ cili ci o: Quia in te est

ac ci sus saluator ispra el. ℣.

O educ quasi torrentē lachry

mas p̄ di em: ꝛ nocte non taceat

pupílla o culítu i. Quía ín.

℟. iíj. Plange quasí vírgo

plebs me a:vlula tepasto

res ín cínere ꝛ cíli cí o.

Quia veniet dies dominí ma/

gna/ ꝛ ama ra val de.

℣. Accíngite vos sacerdo/

tes:ꝛ plangíte mínístrí alta ris:

aſpergite vos cine re. Quia.

In.ij. nocť. aña.

Eleuamini porte eternales: ⁊ in troi bit rex glorie. ps. Dñi eſt ter.

añ. Quando videre bona dñi/ in ter ra viuentium. ps. Dñs illumi. añ.

Dñe abſtraxiſti ab inferis ani/ mã meam. ps. Exaltabo. Rx. iiij.

℣. Tu aũt domine/miſerere mei.
℟. Et reſuſcita me/⁊ retribuã eis

Receſſit paſtor no ſter/ fons

a que vi ue:ad cuius trã si,

tum sol obscura tus est. Nã

et ille captus est: qui captiuũ

tene bat primum homi nẽ. ho/

die por tas mortis & se ras pa

riter saluator no ster di ru

pit. ℣. Oestruxit quidé clau

stra infermi: ⁊ subuertit potẽtias

di abo li. Nam. ℟. v. O vos

oẽs qui trãsitis p viam attẽdite ⁊

videte: Si est dolor si mi lis

sicut dolor me us. ℣. Attẽdi/

te vniuersi populi: et videte

do lorẽ me um. Si. ℟. vi. Ecce

quomodo morit iustus: ⁊ ne mo

percipit corde. ℣ viri iusti tollun/
tur ℣ nemo cõsi de rat. a
facie iniquita tis subla tus
est iustus. Et erit in pa ce memo
ria e ius. ℣. Tanq̃
agnus corã tondẽte se obmutuit:
et nõ aperuit os suum. De angustia
et de iudicio subla tus est. Et.

In .iij. noc añ.

Oe⁹ adiuuat me: ⁊ dñs suscepto⁊
est anime mee. ℘. Deus in no. añ.

In pace factus est locus eius: ⁊
in syon habitatio ei⁹. ℘. Not⁹ in.
añ. Actus sum sicut homo sine
adiutorio inter mortuos liber. ℘.

℣. In pace/ fa-
ctus est loc⁹ ei⁹
℟. Et in syon/
habitatio eius

Dñe deus sa. ℟. vij. Astite rñt

reges terre: et principes qñe

rũt in v nũ. Aduersus dñ/

mi nũ/et aduersus christum

e ius. ℣. Quare fremuerũt

gentes: ⁊ populi meditati sunt in/

ani a. Aduersus. ℟. viij. Esti

matus sum cũ descendentibus

ín lacuz. Factus sum sí cut ho/
mo sine adiuto rí o ínter moz
tuos lí ber. ℣. P osuerunt
me ín lacu ínferi o rí: ín te
nebrosis/ t ín vmbra moztis. Factꝰ
℟. ix. S epulto domíno/ signatuz
est monumen tū. voluentes lapí/

dē ad hostium monumen ti. Po

nentes milí tes qui custodí rēt

il lū. ℣. Accedentes prín

cipes sacerdotū ad pila tū/peti/

e runt íl lum. Ponentes.

Ad lau- des ana

O mors ero mors tua: morsus

tuus ero inferne. ps. Miserere. añ.